

fraternitas

GLASILO HRVATSKE PROVINCije SV. JERONIMA FRANJEVACA KONVENTUALACA

Br. 2-3/2017

kazalo

<i>Uvodna riječ Provincijala</i>		NACIONALNO HODOČAŠĆE	
OTVORI MARIJA VRATA	3	ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE	
		U FATIMU I LURD	25
<i>Iz Vatikana</i>		FESTIVAL KRŠĆANSKOG KAZALIŠTA .	25
CONGREGATIO PRO CLERICIS	5	POSVETA CRKVE SV. IVANA	
		KRSTITELJA U PULI	27
<i>Iz Generalne kurije</i>		DRUGI TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI	
DEKRET	7	U CRESU	29
ODLUKA	7	MLADA MISA FRA IVANA LOTARA . .	29
SAZIV PROVINCJSKOG KAPITULA	8	FRA MILJENKO HONTIĆ	
		PROSLAVIO SREBRNI	
		JUBILEJ SVEĆENIŠTVA	30
<i>Iz Provincije</i>		PRIPREME ZA SVEČANE ZAVJETE	
SAZIVNO PISMO REDOVITOGA		FRA VILČEKA NOVAČKOG	30
PROVINCJSKOG KAPITULA	10	FRA MARTIN DRETVIĆ PRIMIO	
TRIDESET I ČETVRTA		POČASNO ODLIČJE PROTO-	
SJEDNICA DEFINITORIJA	11	PREZBITERA STAVROFORA	31
TRIDESET I PETA		DVOJICA NOVAKA ZAPOČELA	
SJEDNICA DEFINITORIJA	11	NOVICIJAT U ASIZU	32
TRIDESET I ŠESTA		MATEO VUJČIĆ ZAPOČEO	
SJEDNICA DEFINITORIJA	13	POSTULATURU NA CRESU	33
TRIDESET I SEDMA		SUSRET KLERIKA HRVATSKE I	
SJEDNICA DEFINITORIJA	14	SLOVENSKE PROVINCIJE	33
TRIDESET I OSMA			
SJEDNICA DEFINITORIJA	15		
VAŽNI DOGAĐAJI U PROVINCII		<i>Prilozi</i>	
OŽUJAK – RUJAN 2017	16	POZDRAVNI GOVOR PROVINCIJALNOG	
PRIPREME ZA JUBILEJ PEDESETE		MINISTRA ZA DAN PROVINCIIJE 2017.	34
OBLJETNICE PROGLAŠENJA SVETIM		PROSLAVA 100. OBLJETNICE	
NIKOLOM TAVILIĆA	20	UTEMELJENJA VOJSKE BEZGREŠNE .	36
ODRŽAN XI. NACIONALNI TEČAJ		MLADA MISA FRA IVANA LOTARA . .	55
ZA DUHOVNE ASISTENTE			
OFS-A I FRAME U SAMOBORU	21	<i>Napisano - objavljeno</i>	58
FRANJEVAČKA KORIZMENADUHOVNA			
OBNOVA U SISKU	21	<i>Naši pokojni</i>	58
PROVINCJSKI SUSRET MINISTRANATA		BLAŠKO BRČINA	58
U VINKOVCIMA	22	IVA – IVANKA ROŠČIĆ	58
SUSRET MLADIH U VUKOVARU I			
VINKOVCIMA	23	<i>Premještaji</i>	58
REALIZACIJA ZIDNE FRESKE U			
ŽUPNOJ CRKVI SV. ANTUNA		DATUMI PROVINCJSKIH	
NA SVETOM DUHU	24	DOGAĐANJA 2018.	59

Fraternitas službeno glasilo Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca

Br. 2-3/2017

Izdaje:
Hrvatska provincija sv. Jeronima
franjevaca konventualaca
HR – 10000 Zagreb, Sveti Duh 31
tel. (01) 3771 888; fax (01) 3773 754
www.ofmconv.hr
ofmconv@ofmconv.hr

Uradio:
Nikola Šantek

Odgovara:
Josip Blažević
Sveti Duh 31, 10000 Zagreb

Tisak:
Denona d.o.o., Getaldićeva 1, Zagreb

ISSN 1332-7941

uvodna riječ provincijala

OTVORI MARIJA VRATA

Najznačajniji događaj za razdoblje koje obuhvaća ovaj dvobroj *Fraternitas*, draga braćo, sigurno predstavlja obilježavanje 100 godina postojanja Vojske Bezgrešne, obljetnica koju smo svečano proslavili nizom događaja među kojima dopustite mi kao podsjetnik spomenuti: Nacionalno hodočašće članova Vojske Bezgrešne u Fatimu i Lurd (s oko 350 sudionika) koncem svibnja i početkom lipnja 2017. u organizaciji Veritasa – Glasnika sv. Antuna Padovanskoga i Nacionalnog Centra Vojske Bezgrešne; Međunarodni znanstveni simpozij »Vojska Bezgrešne i masonerija« održan u Zagrebu 16. i 17. rujna 2017. godine u organizaciji Međunarodne i Nacionalne središnjice Vojske Bezgrešne, Centra Hrvatski Areopag za međureligijski dijalog Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, Nadbiskupijskog pastoralnog instituta, Hrvatskog mariološkog instituta, a pod pokroviteljstvom zagrebačke Gradske skupštine; glavna svečanost proslave Dana provincije i prvog Naci-

onalnog susreta članova VB održana je u Zagrebu 23. rujna 2017. godine te, kao posljednji događaj, zahvalno hodočašće u Rim, mjesto osnutka Vojske Bezgrešne, održano u listopadu 2017. godine. Kao trajni spomen na ovu stogodišnjicu ostat će nam *Kolbeovi spisi* prevedeni i izdani ovom prigodom sa željom da pridonesu cjelovitom upoznavanju Kolbeovog opusa i osnaže identitet i apostolat Vojske Bezgrešne.

— — —

U znaku Bezgrešne, kojoj povjeravamo naše živote i budućnost naše Provincije, zaključujemo i četverogodište koje se bliži kraju. Ostat će obilježeno raspravama o provincijskim prioritetima, nažalost bez konkretnih iskoraka, ipak s nadom da će do njih doći na skorom redovitom provincijskom kapitulu koji ćemo slaviti od 19. do 23. veljače 2018. godine u Lužnici (prvi dio). Pri tomu smatram potrebnim ponovno istaknuti da nas ne

može spasiti *zatvaranje samostana*, bila bi to predaja bez borbe, nego novo otvaranje, otvaranje na svim razinama. Osobito veće međusobno povjerenje i povjerenje u Božju providnost po Bezgrešnoj. Najlošiji izbor bio bi držati se uhodanih putova čije rezultate možemo egzaktno uspoređivati iz četverogodišta u četverogodište, a nagovještaju nam kurs prema sutoru s kojim se ne mirimo. Jedan od prepoznatljivih iskoraka na tragu Kolbeove baštine, smatram i dalje, koji bi mogao pridonijeti jačanju našeg identiteta i njegovaju konvencionalne karizme, promociji Vojske Bezgrešne i duhovnih zvanja, bio bi »perivoj Bezgrešne«, hrvatski Nie-pokalanow, ili kako ga već nazvali, podignut na periferiji grada Zagreba, koji bi bio mjesto raznih duhovnih obnova i sličnih sadržaja za kojima su-vremeni čovjek toliko žeda. Centri New agea podignuti kao oaze usred zabačene pustinje učvršćuju me u uvjerenju da možemo i moramo učiniti više na području dijeljenja naše karizme iz čijih izvora i sami moramo dublje crpsti. Besplatan teren koji nam je ponuđen između Zagreba i Karlovca vidim kao prst Bezgrešne da iskoraknemo u novu pustolovinu pod vodstvom Duha Svetoga. Vrednjim smatram neuspjeli pokušaj da nešto poboljšamo od pasivnog prihvaćanja postojeće situacije da je »uvijek tako bilo« i da se »ništa ne može promijeniti«.

Ove misli otvoreno dijelim s vama, draga braćo, uvjeren da će nam Duh Sveti progovoriti kroz glas sviju. Zato sam radostan, kolikogod to tehnički bilo složeno ostvariti, što ćemo na slijedećem

provincijskom kapitulu svi nazočiti i svi glasovati. Najprije što ćemo svi zajedno *biti*. Želio bih da doživimo snagu i ljepotu *slavlja kapitula*. Da čujemo jedni druge. Da budemo obazrivi prema onima koji misle drugačije. Uvjeren sam u dobre nakane sviju. Jedinstvo nam je potrebnije nego ikada. Od imena novog provincijala važniji nam je zajednički projekt oko kojega ćemo svi zajedno raditi. To mi je najviše nedostajalo u ovom četverogodištu. Projekt za koji ćemo živjeti, čiji napredak ćemo podupirati molitvom, iza kojega ćemo stajati srcem i dušom, koji će nas međusobno povezivati, otvarati i oplemenjivati. Otvaranje je put, ne zatvaranje. Tkogod došao za provincijala sam ne može učiniti ništa. Među nama nema podjele na one na vlasti i u opoziciji. Moramo upregnuti najbolje snage sviju u provinciji da napravimo nešto lijepo.

Otvorimo se više poticajima Duha Svetoga i međusobno. U molitvi tražimo volju Božju. Bezgrešna Djevica Marija otvorit će nam vrata i kroz njih provesti kako bismo odgovorili na nove izazove, samo ako u nju imamo povjerenja više nego u vlastite snage i ne dopustimo se obeshrabriti vlastitim slabostima. Ne zaboravimo, uči nas tomu povijest, da preživljavaju jedino one redovničke zajednice koje su se sposobne svojom karizmom prilagoditi novim potrebama. A naša je daleko od toga da ju proglasimo istrošenom. Molimo i bit će nam dano!

*fra Josip Blažević,
provincijalni ministar*

iz vatikana

**CONGREGATIO
PRO CLERICIS**

**CONGREGATIO
PRO INSTITUTIS VITAE CONSECRATAE
ET SOCIETATIBUS VITAE APOSTOLICAE**

Iz Vatikana, 13. svibnja 2017.

Ur. br. 2016/1335

Prečasna Uzoritosti/Uzvišenosti, velečasni oče!

Kao što je već običaj u ovome razdoblju, želimo podijeliti razmišljanja o nekim temama vezanim uz svećeničku izgradnju s biskupima crkvenih oblasti koje potпадaju pod Kongregaciju za kler, kao i s poglavarima ustanova posvećenog života i družbi apostolskog života, koje među svojim članovima imaju klerike.

Ova komunikacija u obliku pisma slijedi one iz prethodne dvije godine, prva je bila na temu primanja u sjemenište kandidata otpuštenih iz drugih kuća formacije, a druga, pak, o važnosti uloge duhovnih vođa i njihove stalne prisutnosti u sjemeništu.

Ovaj treći intervent naprsto mora u svojem središtu imati *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis*, kojeg je Kongregacija za kler proglašila 8. prosinca, nakon dvogodišnjeg razmišljanja i zajedničkog rada, bilo s mnogim tijelima Rimske kurije bilo s biskupskim konferencijama.

U sastavljanju smjernicâ za svećeničku izgradnju, ovaj dikasterij je htio ponuditi, s jedne strane, sintezu produbljenih razmišljanja o crkvenoj tradiciji, usredotočenih prije svega na *Pastores dabo vobis*, a, s druge, obilna referiranja na sadašnje učiteljstvo papa Franje. Rezultat toga je da temeljni obzor dokumenta pruža prijedlog cjelovite izgradnje, naime, izgradnje koja je kadra u kandidatu promicati i poticati različite dimenzije – ljudsku, duhovnu, intelektualnu i pastoralnu – kao i uvesti sjemeništarca/bogoslova na put »stalnog iskustva učeništva« koji će ga postupno suočavati Kristu Dobrom Pastiru.

Ta se novost odražava u jedincatom i kontinuiranom formacijskom putu, u kojem je prisutan stalni poziv prevladati svaki površni automatizam u prijelazu s jedne etape na drugu; provjeravat će se, na protiv, stvarna interiorizacija formacijskih sadržaja; i u tu svrhu, stoga, pored tradicionalnog jezika koji, nakon propedeutičkog razdoblja, razlikuje filozofsku i teološku etapu, u dokumentu se koristi nova terminologija, pokazujući, na putu prema prezbiterskom ređenju, »etapu učeništva«, »etapu suočavanja« i »etapu sinteze zvanja«.

Dikasterij je očito bio ohrabren i prosvijetljen učenjem pape Franje, koji često podsjeća da svećenik nije službenik svetoga ili upravitelj neke tvrtke, već pastir pomazan za narod, misionar koji naviješta evanđelje, pozvan imati isto Kristovo uključivo srce i biti, stoga, suočaćajan i milosrdan prema svima.

Da bi se odgojilo svećenike takvog profila – često je preporučivao Sveti Otac – potrebno je da se u početnoj izgradnji zajamči uravnoteženu ljudsku zrelost, snažnu duhovnost i pažljivu budnost na onu duhovnu svjetovnost – koja se izražava na primjer u obliku taštine, težnje za novcem i moći i legalističkoj strogosti – koja bi bila pogubna za plodno obavljanje službe.

**Preuzvišenim/Uzoritim/Prečasnim
Predsjednicima biskupskih konferencija
Predsjednicima biskupijskih vijeća za kler
Poglavarima ustanova posvećenog života i družbi apostolskog života**

Itekako smo svjesni da nije lako postići tako visoki cilj, poglavito promatrajući sredine iz kojeg kandidati dolaze – obiteljske, kulturne pa i crkvene – koji ne potpomažu uvijek vedar ljudski rast i čvrsti duhovni temelj. To je razlog zbog kojeg se u *Ratio* živo preporučuje – štoviše proglašava obaveznim – da svećenički put započinje propedeutičkim razdobljem, u kojem će se provoditi osobno razlučivanje o zvanju i uvoditi pojedinog kandidata u zajednički i duhovni život.

U Ratio se stavlja snažan naglasak na važnost ljudske dimenzije i, dakle, psiho-afektivnu zrelost kandidatâ, ističući nezaobilaznu nužnost osobnog praćenja kandidatâ i produbljeno razlučivanje povijesti zvanja svakog pojedinog od njih.

U toj perspektivi slobodni smo sugerirati biskupima, poglavarima i odgojiteljima da posvete posebnu pozornost razvoju relacijske sposobnosti kandidatâ; ona je konstitutivni temelj prezbiterskog identiteta i, osim kroz sazrijevanje nutarnje slobode i afektivnih i emotivnih aspekata osobe, jača se borbom protiv napasti da se ostane pretjerano usredotočenima na sebe same.

U vezi s tim tema koja bi mogla biti predmetom razlučivanja je tema usredotočenosti na izgled i vanjštinu, što se često može vidjeti na liturgijskom polju, koje nerijetko može otkriti narcisoidne i tašte osobe kao i osobe sklone »bjegzati« od pastoralnih zadaća, sklanjajući se u estetizam i intimizam.

Među predmetima od kojih je sastavljen *curriculum* teoloških studija, odlučeno je da se u *Ratio* izričito uključi tečaj iz *teologije posvećenog života* (br. 169), kojim će se kod budućih dijecezanskih svećenika promicati poznavanje toga dragocjenog područja života i svetosti Crkve, u cilju plodonosnijeg obavljanja njihove službe, kao i duhovnoga rasta. Iz istih razloga, bit će korisno da se u kućama formacije ustanovā posvećenog života i družbā apostolskog života ustanovi »katedra o partikularnoj Crkvi«, sa ciljem da se potakne kod njihovih članova, poglavito kod klerika, bolje uključivanje u crkvenu stvarnost unutar koje će živjeti vlastitu karizmu.

Na kraju, čini mi se obaveznim spomenuti narednu Opću redovitu generalnu skupštinu Biskupske sinode, čija će tema biti »Mladi, vjera i razlučivanje zvanja«. Riječ je o posebnoj prigodi koja zahtijeva od Crkve, i poglavito od pastirâ, hrabrost da »izađe« i naviješta evanđelje, da pruža duhovno praćenje i praćenje zvanja djeci i mladima, i da pokaže – kao što se kaže u pripremnom dokumentu – ljupko, gosto-ljubivo i radosno lice.

To, kao i druge aspekte koji su svojstveni osobnosti sjemeništaraca i bogoslova i njihovu stvarnom duhovnom rastu, biskupi i poglavari kleričkih redovničkih kongregacija morat će dobro vrednovati. Isto tako se nadamo dubljem i kolegijalnom razmišljanju o novom *Ratio fundamentalis*, tako da bude primljen i posredovan, prema zahtjevima i kulturama pojedinoga mjesta, u partikularnim Crkvama neke zemlje ili teritorija, kroz nacionalne *Ratio* i, za područja koja pripadaju nadležnosti Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, s drugim njima vlastitim formacijskim oruđima.

Uzdajući se da ćemo u Vama pronaći pažljivog sugovornika, još Vam jednom upućujemo izraze našeg poštovanja za Vaše dragocjeno služenje Crkve i istodobno rado koristimo ovu prigodi da Vas srdačno pozdravim i uputimo vam izraze osobitog/dubokog/smjernog štovanja.

Uzoritosti/Preuzvišenosti/Očinstvu Vašem prečasnom odani u Gospodinu

*Beniamino kard. Stella
Pročelnik*

João Braz kard. de Aviz
Pročelnik

iz generalne kurije

Dragi fra Josipe, provincialni ministre,

ovim pismom šaljem ti dekret zatvaranja samostan sv. Josipa Radnika, Gary, SAD.

Odluku je donio Generalni ministar sa svojim Definitorijem 16. veljače 2017., a odluka stupa na snagu s današnjim danom (21. veljače 2017.).

Bratski,

*fra Vicenzo Marcoli
generalni tajnik Reda*

Ja, fra Marco Tasca, 119. generalni ministar Reda franjevaca konventualaca nakon našeg serafskog Oca sv. Franje, ovim dekretom, a snagom vlasti koja mi je dana, kao generalni ministra Reda franjevaca konventualaca,

– izvršenjem traženja Izvanrednog provincijskog kapitula 2016.
– vrednujući s pažnjom molbu provincialnog ministra Hrvatske provincije sv. Jeronima
– s dopuštenjem Generalnog definitorija, koje sam dobio na sjednici od 16. veljače 2017,
prema odredbama Ustanova našega Reda br. 29 §5, izdajem DEKRET da je Samostan sv. Josipa Radnika, u Gary, SAD, zatvoren, od 21. veljače 2017.

— — —

Dragi fra Josipe, provincialni ministre,

Mir!

Na sjednici Generalnog definitorija, 16. veljače 2017., raspravljano je o molbi koju si poslao, s dopuštenjem Provincijskog definitorija, da sva svečanozavjetovana braća mogu sudjelovati na Redovitom provincijskom kapitulu 2018. godine.

Generalni ministar sa svojim Definitorijem, prema odredbi Generalnih statuta, prihvata molbu da sva braća Provincije (osim onih koje isključuje br. 118 §1 Ustanova) sudjeluju na Redovitom provincijskom kapitulu 2018.

— — —

Fra Josip BLAŽEVIĆ
Ministro provinciale della Provincia di Croazia

Fratello carissimo,

essendo giunto il tempo per l'elezione del Ministro provinciale e degli altri Superiori e Ufficiali della Provincia di S. Girolamo di Croazia, indico il Capitolo provinciale ordinario per i giorni 19 febbraio 2018 e seguenti nel luogo che verrà scelto dal Definitorio provinciale.

Provvederai a notificare ai singoli frati che devono partecipare ai lavori capitolari di trovarsi nel luogo designato alla data indicata, a meno che non siano impediti da grave motivo, da notificarsi al Preside del Capitolo.

- a) A norma delle Costituzioni del nostro Ordine n. 183 § 2, e degli Statuti generali 124 §1, avendo ricevuto il consenso del Ministro generale com il suo Definitorio (Prot. N. 144/17, del 20/02/2017), partecipano al Capitolo provinciale ordinario 2018 tutti i frati professi solenni della Provincia.
 - b) Le sessioni capitolari si svolgono secondo le norme delle Costituzioni e del Direttorio per la celebrazione del Capitolo Provinciale. Il resto sarà disposto dal Preside del Capitolo, che ha anche la facoltà di risolvere di sua autorità i dubbi che potessero sorgere nell'interpretazione della procedura capitolare. Allo stesso Preside devono essere presentate, in duplice copia, tutte le relazioni, una per l'Archivio generale dell'Ordine, l'altra per l'Archivio provinciale.
 - c) Gli Atti del Capitolo, stesi dal segretario del Capitolo e tradotti in italiano, vengano quanto prima spediti alla Segreteria generale.

Il primo giorno del Capitolo in ogni convento della Provincia si celebri la messa dello Spirito Santo, per implorare l'aiuto divino.

Intanto, mentre invoco dal Signore il felice esito del prossimo Capitolo provinciale, di tutto cuore invio a te e a tutti i fratelli della tua Provincia la serafica benedizione.

Roma, Ss. Apostoli, 20 agosto 2017.

*Fra Vincenzo Marcoli
Segretario generale*

*fra Marco Tasca
Ministro generale*

Br. 564/17

**Fra Josip Blažević
Provincijalni ministar Hrvatske provincije**

Predragi brate,

budući da se približilo vrijeme za izbor provincijalnog ministra i ostalih poglavara i dužnosnika Hrvatske provincije sv. Jeronima, sazivam Provincijski kapitol u dan 19. veljače i narednih dana, u mjestu koje će odabratи Provincijski definitorij.

Pobrinut ćeš se priopćiti svakom bratu koji treba sudjelovati u kapitularnim radovima da se u određeni dan nađe na dogovorenom mjestu, osim u slučaju da je zapriječen ozbilnjim razlogom, koji treba podastrijeti predsjedniku Kapitula.

- a) Prema odredbama Ustanova našega Reda br. 183 §2 i Generalnih statuta 124 §1, primivši dozvolu od Generalnog ministra i njegovoga definitorija (Prot. 144/17, od 20. veljače 2017.), na Redovitom provincijskom kapitulu 2018. sudjeluju sva svečano zavjetovana braća Provincije.
- b) Kapitularne sjednice neka se održavaju prema propisima Ustanova i Pravilnika za slavljenje provincijskog kapitula. Ostalo će odrediti predsjednik kapitula, koji isto tako ima ovlast svojim autoritetom riješiti sumnje koje bi mogle nastati pri tumačenju kapitularne procedure. Istom predsjedniku, u dva primjerka potrebno je uručiti sva izvješća, jedno za generalni arhiv Reda, drugo za provincijski arhiv.
- c) Acta capituli, koje će sastaviti tajnik Kapitula, neka se prevedu na talijanski i neka se što prije dostave generalnom tajništvu.

Prvoga dana kapitula neka se u svakom samostanu Provincije slavi sveta misa u čast Duhu Svetome kako bi se izmolila božanska pomoć.

I dok od Gospodina zazivam sretan ishod sljedećega Provincijskog kapitula, od svega srca Tebi i svoj braći Provincije šaljem serafski blagoslov.

U Rimu, 20. kolovoza 2017.

*fra Marco Tasca
generalni ministar*

*fra Vincenzo Marcoli
generalni tajnik*

iz provincije

SAZIVNO PISMO REDOVITOGA PROVINCJSKOG KAPITULA

Zagreb, 30. rujna 2017.

Draga braćo!

Pred nama je vrijeme Redovitoga provincijskog kapitula koji će se održati, kao što vam je poznato, u Duhovno-obrazovnom centru Marijin dvor sestara milosrdnica u Lužnici: Lužnički odvojak 3 (10290 Zaprešić). Kapitol će s radom započeti u ponedjeljak 19. veljače 2018. godine i slijedećih dana. Molim svu svečano zavjetovanu braću Provincije da se okupe u određeni dan na naznačenom mjestu do večere u 19.00 sati. Braća zapriječena ozbilnjim razlogom da sudjeluju na Kapitulu trebaju svoj razlog pravovremeno podastrijeti predsjedniku Kapitula – Generalnom ministru.

Prema odredbama Ustanova našega Reda br. 183 § 2 i Generalnih statuta 124 § 1, primivši dozvolu od Generalnog ministra i njegovoga definitorija (Prot. 144/17, od 20. veljače 2017.), na Redovitom provincijskom kapitulu 2018. sudjeluju sva svečano zavjetovana braća Provincije. Svjesni smo praktičnih poteškoća koje su se stvorile pozivom sviju na kapitol, osobito otežanog funkcioniranja redovitih pastoralnih obveza no, nadamo se, da će svaki samostan i župa pronaći nekog susjednog svećenika za minimalne i žurne poslove koji se neće moći otkazati u vrijeme trajanja kapitula. Iskrena je želja Provincijskog definitorija da sudjelovanje sve braće u slavlju kapitula pridonese boljem međusobnom razumijevanju i bratskom zajedništvu. Budućnost Provincije stvar je svih njezinih članova pa je poželjno i da se čuje glas svakoga brata.

Molim svu braću koja su po naravi službe dužna podnijeti pismena izvješća Kapitulu da ih pravovremeno dostave, te da ih pošalju Provincijalatu najkasnije do 10. siječnja 2018. godine kako bi se pravovremeno mogla dostaviti svim kapitularcima.

Dobro je napomenuti i da sva braća imaju pravo Kapitulu dostaviti svoje pisane prijedloge, pritužbe i molbe. Rok za dostavljanje dopisa istječe dan uoči početka kapitularnih sjednica. Kako bi se što bolje pripremio rad Kapitula, molimo da spomenute dopise čim prije dostavite Provincijalatu, s naznakom »za Kapitol«.

Molim svu braću da podrže rad Kapitula svojim molitvama, osobnim i zajedničkim, a u međuvremenu stići će vam i uobičajena »Molitva za kapitol«.

Prvoga dana Kapitula, prema odredbi Generalnog ministra, neka se u svakom samostanu Provincije slavi sveta misa u čast Duhu Svetome kako bi se izmolila božanska pomoć. Molitvom za uspjeh Kapitula, i otvorenosću Duhu Svetomu za njegove poticaje, kloneći se bilo kakvih osobnih nagnuća koja bi se mogla ispriječiti Božjoj volji, oraspoložimo se za slavlje Kapitula s povjerenjem u Bezgrešnu i molitvom da ona bdije nad našom Provincijom.

O ovoj znakovitoj obljetnici 100 godina Fatimskih ukazanja i 100 godina od osnutka Vojske Bezgrešne, sve nas preporučam njezinom majčinskom zagovoru i potičem na žarku molitvu za volju Božiju. Bolesnu braću potičem da svoje patnje sjedine s Kristovim na dobro naše Provincije i vlastito posvećenje. Sve vas srdačno pozdravljam moleći Božji blagoslov i zagovor sv. Jeronima, svima čestitajući Dan provincije.

O blagdanu sv. Jeronima 2017.

*fra Josip Blažević,
provincijalni ministar*

TRIDESET I ČETVR- TA SJEDNICA DEFINITORIJA

Trideset i četvrtu sjednicu Definitorija započeli smo molitvom krunice u klerikatskoj kapeli, 4. svibnja 2017., u 8.00 sati. Na sjednici su bili prisutni svi članovi Definitorija i fra Miljenko Hontić, generalni asistent CEF-a.

Nakon krunice uslijedio je radni dio koji je održan u prostorijama Provincijalata. Provincijalni ministar najprije je pozdravio okupljenu braću te je jednoglasno usvojen zapisnik 33. sjednice Definitorija.

Fra Nikola Šantek, magister bogoslova izvijestio je Definitore o stanju u Klerikatu. Naime, krajem veljače iz Klerikata je izšao Petar Krašek, a iza Uskrsa fra Dominik Lamešić. Razgovaralo se što učiniti kako bi se bogoslove potaknulo na ozbiljnost i odgovorno prihvaćanje afektivnog života.

Provincijalni ministar izvijestio je braću da će zbog problema s kralježnicom umjesto njega na susret provincijala CEF-a u Njemačku i sjednicu VFZ u Sarajevu ići fra Martin Jaković, vikar Provincije.

Fra Damjan Glavaš poslao je molbu u kojoj traži finansijska sredstva za elektrifikaciju crkve sv. Jere, izmjenu dotrajalog podnožja oltara sv. Križa i za obnovu vanjske rozete. Odlučeno je da se na Vis prethodno uputi Komisija za ekonomiju i gradnju.

Pročitana je molba cresačkog samostana i pismo namjere gosp. Hrvoja Zorovića o davanju u najam zemljišta cresačkog samostana. Pismo namjere gosp. Zorovića nakon rasprave je prihvaćeno.

Pročitano je drugo pismo fra Zdravka Tube, cresačkog gvardijana o dozvoli za rekonstrukciju starog objekta na zemljištu k.č. 1527/44 k.o. Orlec. Definitorij je zaključio da za rekonstrukciju nije potrebno posebno dopuštenje te se molba uzima samo kao informacija.

Razgovaralo se:

- o upućivanju fra Zvonimira Pervana na studij u Rim.

- o situaciji koja je nastala nakon peticije koja je od neke braće poslana Generalnoj upravi i odgovora Generalne uprave na molbu Provincijske uprave za zatvaranjem samostana u Molvama i Puli.

- o održavanju dva susreta koji će se baviti prioritetima Provincije.

- o vizitaciji braće u SAD-u. O vizitaciji će se pismeno očitovati fra Jude Winkler, generalni asistent za Sjevernu Ameriku.

Fra Tomislav Glavnik, ekonom Provincije, prezentirao je Definitoru mogućnost kupnje »Samoborskih slapova« u svrhu budućeg duhovnog centra. Mjesto ima mnogo pogodnosti, budući da je nedaleko grada Zagreba (pokraj Samobora), oko njega ima mnogo zelenila, brdo, šuma, ribnjak, rječica (»slap«), sportski tereni, te mogućnosti gradnje. Pročitana su pisma – mišljenja fra Vito-mira Glavaša i fra Zdravka Tube, članova Komisije za ekonomiju i gradnju o kupnji toga mjesta. Odlučeno je da Provincija pošalje ponudu za kupnju »Samoborskih slapova«.

Fra Željko je iznio zamolbu da Provincija podmiri račun susreta ministranata i susreta mlađih. Odgovoren je da će navedeni iznos Provincija podmiriti.

Dogovoren je da sljedeća sjednica Definitorija bude 1. lipnja 2017. godine. Trideset i četvrtu sjednicu završili smo molitvom u 14.40 sati.

TRIDESET I PETA SJEDNICA DEFINITORIJA

Trideset i petu sjednicu Definitorija započeli smo u prostorijama Provincijalata, 12. svibnja 2017., u 18.00 sati. Na sjednici su bili prisutni svi članovi Definitorija, osim fra Željka Klarića, koji se pismeno ispričao.

Provincijalni ministar pozdravio je sve prisutne i objasnio odluku da se ide u kupnju mjesta gdje bi se gradio duhovni centar. Fra Tomislav Glavnik još jednom objasnio ekonomsko – pravni aspekt

kupnje Samoborskih slapova. Nakon razgovora dogovoren je da će se za nekretninu ponuditi odgovarajuća cijena. Budući da ona nadilazi Statutima dozvoljenu svotu objektivno će se izvijestiti Generalna uprava i tražiti dozvola za kupnju nekretnine.

Razgovaralo se zatim o pripravljanju dva susreta u svrhu bolje pripreme Redovitog provincijskog kapitula te o zaključcima koji će se poslati Generalnoj upravi u Rim.

Pročitan je pismeni osvrt fra Željka Klarića na ovu temu.

Provincijska uprava je stavila nekoliko premissa kojima se želimo voditi u odluci oko zatvaranja samostana:

Nakon rasprave dogovorio se sljedeći okvir koji će se poslati Generalnoj upravi:

a. Želimo da braća i provincijska bratstva žive prema Ustanovama. Braći se želi omogućiti bratski i molitveni život. Naime, trenutno postoje četiri bratstva sastavljena od dvojice braće, što se u skoroj budućnosti neće moći promjeniti, budući da je prosječna dob braće visoka.

Provincijska uprava u onome što se već reklo na Redovitom kapitulu 2014 i Izvanrednim provincijskim kapitulima 2012. i 2014. o redimensioniranju Provincije, vidi tri glavna usmjerenja za budućnost djelovanja Provincije u ovome:

1. Jačanje franjevačkog apostolata u Nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavilića u Šibeniku i u svetištu sv. Antuna Padovanskog u Zagrebu
2. Znakovitija prisutnost franjevačke karizme u samostanima (ispovijedanje, propovijedanje) i redoviti župni pastoral u povjerenim nam župama.
3. Osnivanje i djelovanje franjevačkog duhovnog centra za duhovne susrete u vidu promocije franjevačkog konventualskog identiteta.

Na temelju ovih točaka o kojima će se raspravljati na dva susreta, Provincijalna uprava, koja se otpočetka vodila ovim premissama, i stoji i dalje iza odluke Izvanrednog provincijskog kapitula, prema odluci Generalne kurije želi da braća, još jednom u

miru i uzajamnom prihvaćanju, raspravljaju o zatvaranju samostana Uznesenja BDM u Puli i sv. Ivana Krstitelja u Puli. Stoga navodi pozitivne i negativne strane za konačnu odluku.

b. Samostan i župa Uznesenja BDM, Molve – odabranza za povlačenje na prošlom Izvanrednom provincijskom kapitulu s 29 glasova za, 20 protiv i 2 suzdržana.

Argumenti protiv povlačenja: Iz Molvi je provincija dobila sedam zvanja; u doba oskudice iz njih nam je stizala dragocjena pomoć u hrani; mjesto ima monumentalnu crkvu posvećenu Uznesenju BDM, opredijeljenost za one na marginama (za). Veći broj vjernika okuplja se na svetkovinu Uznesenja i Uskrsni ponедjeljak; deset godina održavao se u njima Marijafest; biskup želi našu prisutnost; biskupija je Provinciji darovala zemljište uz crkvu za gradnju centra/samostana.

Argumenti za povlačenje: anketa o važnosti samostana Provincije poslana svoj braći i provedena prije Izvanrednog provincijskog kapitula stavila molvarske samostane na začelje svih samostana po važnosti, seoska župa koja (s filijalama) ne doseže 2.000 vjernika (mladi konstantno iseljavaju); udaljena od svih velikih središta i autocesta, većinu godine prevladava redoviti pastoral čije bi potrebe mogao zadovoljiti jedan dijecezanski svećenik; biskup ne oskudijeva zvanjima; ne može Provincija biti talac prošlosti i pojedine braće; mnoga braća teškom mukom prihvaćaju dekret odlaska u Molve; crkva je od samostana dislocirana; crkva i samostan su u punom posjedu biskupije.

c. Samostan i župa sv. Ivana Krstitelja u Puli – predstavlja novoizgrađeni kompleks, još nedovršeni, crkvu i samostan u Puli. Odabran za povlačenje na prošlom Izvanrednom provincijskom kapitulu s 34 glasova za, 16 protiv i 1 suzdržan.

Argumenti protiv povlačenja: imanje je u potpunom provincijskom posjedu; uložili smo silne napore i sredstva, pomagala nam je Padovanska i Američka provincija, a sada se svega odričemo s lakoćom; predloženo spajanje sa samostanom sv. Franje; biskup oskudijeva zvanjima i apelira da ostanemo na župi;

Argumenti za povlačenje: arhitektonski promašaj s mnogo poteškoća i građevinskih propu-

sta, betonska masa koja ljeti akumulira vrućinu, a zimi hladnoću; u idealnijim uvjetima i kad zdanje bude uređeno, nema perspektivu, jer je bilo gafova od samih početaka gradnje koji sada izlaze na vidjelo; posljednje otvorena prisutnost. Spajanjem samostana, što je jedan od prijedloga, izmjestilo bi župnika iz župe; župnik bi dnevno morao više puta putovati iz samostana u župu, ljeti i zimi, kroz gradsku vrevu (nekoliko kilometara udaljenosti); povlačenjem iz sv. Ivana mogli bi se ozbiljnije posvetiti znakovitijoj prisutnosti u samostanu sv. Franje, smještenom u staroj jezgri grada, starom crkvom i prostranim parkiralištem u vlastitom dvorištu.

Na kraju sjednice je dogovoren da će fra Tomislav Glavnik i fra Nikola Šantek pripremiti dokumente koji će se poslati Generalnoj upravi.

Sjednica je završena u 21.00 sat.

TRIDESET I ŠESTA SJEDNICA DEFINITORIJA

36. redovitu sjednicu Definitorija započeli smo 1. lipnja 2017. godine u 8.00 sati, molitvom krunice u klerikatskoj kapeli. Nakon pozdrava Provincijalnog ministra jednoglasno su usvojeni zapisnici 34. redovite i 35. izvanredne sjednice Definitorija. Sa sjednice je opravданo izostao fra Željko Klarić.

Pročitan je odgovor Generalne uprave na traženje Provincijske uprave oko dozvole kupnje nekretnine pokraj Samobora za 300.000 eura, na kojoj bi se gradio duhovni centar. Generalna uprava traži izjašnjavanje cijele Provincije oko ovog projekta. Fra Tomislav je izvjestio da je zemljište o kojemu smo raspravljali u međuvremenu prodano za 380.000 eura, ali da se ukazala nova mogućnost dobivanja zemljišta blizu Pisarovine. Dogovoren je da se stvar temeljito izvidi i pripravi za Redoviti provincijski kapitol.

Odlučivalo se o molbama:

– fra Ivana M. Lotara za primanje reda prezbitera

- Tomislava Dobrijevića za ulazak u novicijat
- Samostana sv. Ivana Krstitelja za zamjenu starog automobila novijim.

Fra Martin Jaković je izvijestio Definitorij o susretu VFZ u Sarajevu, na kojem je prisustvovao u ime provincijalnog ministra.

Provincijalni ministar obavijestio je braću o:

– pozivnici za misu i prijem povodom odlaska dosadašnjeg Nuncija. Dogovoren je da će Provincijal i fra Tomislav otići na susret s Nuncijem prije same svečanosti, budući da zbog duhovnih vježbi neće moći biti na glavnom susretu.

– o hodočašću u Fatimu i Lurd koje su organizirali Veritas i Vojska Bezgrešne na kojem je u dvije grupe sudjelovalo više od tri stotine osoba. Obavijestio je također braću da će uskoro započeti 3. Festival kršćanskog kazališta, kojega je organizator Provincija, Veritas, Samostan Svetoga Duha i župa sv. Antuna Padovanskoga. Ministarstvo kulture pomoglo je Festival sa 10.000 kn i Grad Zagreb s istom tolikom sumom. Ostatak troškova preuzet će Provincija. Pohvalio je i lijepu inicijativu Svetoduški dani koje organizira samostan Svetog Duha u Zagrebu. Fra Tomislav Glavnik je dao prijedlog da se sljedeće godine zainteresiranim župama ponudi posjet relikvije sv. Antuna koja se trajno nalazi u crkvi sv. Antuna na Svetom Duhu. Time bi se popularizirala pobožnost prema sv. Antunu i promoviralo zagrebačko svetište sv. Antuna.

Fra Tomislav Glavnik izvijestio je Definitorij o svome boravku na Visu. Pozitivno je ocijenjen posjet koji je učinio u ime Komisije za ekonomiju i gradnju te se očekuje izrada projektne dokumentacije za elektrifikaciju crkve sv. Jere i bojanje njene unutrašnjosti.

Dogovoren je da će se sljedeća sjednica Definitorija održati 3. srpnja 2017. godine.

36. sjednicu Definitorija završili smo molitvom u 10.40 sati.

TRIDESET I SEDMA SJEDNICA DEFINITORIJA

Trideset i sedma sjednica Definitorija održana je 3. srpnja 2017. godine, s početkom u 8.00 sati. Opravdano je bio odsutan fra Ferdinand Čavar, a fra Željko Klarić se priključio tijekom sjednice.

Jednoglasno je usvojen zapisnik 36. sjednice Definitorija. Ekonom Provincije i Karitasa podnijeli su izvještaj za period od 1. travnja do 30. lipnja 2017. godine.

Razgovaralo se o promjeni stolica u Dvorani sv. Franje. Zbog nepripremljenosti predmeta odluka je odgođena do dalnjeg, jer stolce najprije treba pogledati.

Za jesensku sjednicu Definitorija odgođeno je usvajanje Pravilnika časopisa i nakladničke kuće »Veritas – Glasnik sv. Antuna«.

Definitorij je odobrio pomoći Laudato TV u iznosu od 1000 kn mjesечно do kraja mandata.

Provincijalni ministar obavijestio je Definitorij:

- ◆ da Tomislav Dobijević, dosadašnji postulant prije odlaska u Novicijat, od 17. srpnja, ide na učenje talijanskog jezika u Rim.
- ◆ da će ove godine u Postulaturi imati jednoga kandidata: Matea Vujčića iz Pule. Postulatura će započeti u Cresu na blagdan Rana sv. Franje.
- ◆ da fra Zvonimir Pervan odlazi na specijalizaciju iz franjevaštva na Papinsko učilište Seraphicum.
- ◆ o ostavci fra Filipa Muse u Komisiji za odgoj i izobrazbu braće.
- ◆ o personalnim promjenama u samostanima Provincije. Fra Ivan Lotar, mladomisnik, imenovat će se članom samostana sv. Antuna Padovanskog u Sisku i župnim vikarom u župi sv. Josipa Radnika u Sisku. Fra Michael Pavić imenovat će se članom samostana sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima. Fra Martin Jaković bit će imenovan i župnikom župe sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku,

a fra Josip Petonjić, župnim vikarom zagrebačke župe sv. Antuna Padovanskoga.

- ◆ o raspravi o provincijskim prioritetima na Cresu. Provincijalni ministar je rekao da je zadovoljan raspravom.
- ◆ o sudjelovanju na proslavi 80. godina prisutnosti slovenske braće na Ptujskoj Gori.

Razgovaralo se o mogućnosti otvaranja nove misije u Njemačkoj, budući da nam je ponuđena HKM Bremen. Fra Ivan Kovačević je već izvidio situaciju te je u pregovorima oko prihvatanja misije. Definitorij je podržao prijedlog o otvaranju misije.

Pročitana je molba fra Vilčeka Novačkog za primanje svečanih zavjeta 2017. godine, pročitan je afirmativan izvještaj fra Žarka Relote s »ascolta« splitske zajednice sv. Frane u kojoj je fra Vilček proboravio zadnjih mjeseci te izvještaj fra Nikole Šanteka, magistra bogoslova. Glasovanjem je odlučeno da fra Vilček primi svečane zavjete. Prije primanja svečanih zavjeta fra Vilček će sudjelovati u pripravi za zavjete koje se ove godine održavaju u Provinciji Bosne Srebrenе. O programu priprema izvjestio je fra Nikola Šantek.

Fra Nikola Šantek izvjestio je o studentima u Domu. Kroz proteklu akademsku godinu u Domu je bilo smješteno dvanaest studenata. Dvojica su već napustila smještaj zbog osobnih razloga. Kroz proteklu godinu bilo je više osobnih susreta sa studentima i dvije zajedničke duhovne obnove u došašću i korizmi. Studenti će u ljetnom razdoblju biti odsutni iz Doma kako bi se mogao urediti za novu sezonu. Budući da se do sada nije raspisao novi natječaj Provincijalni ministar je potaknuo Komisiju za primanje studenata u Dom sv. Antuna da raspisi natječaj.

Fra Martin Jaković i fra Nikola Šantek izvjestili su Definitorij o sudjelovanju u trodnevniči i na svečanosti posvete crkve sv. Ivana Krstitelja u Puli.

Fra Željko Klarić podnio je egzaktorski izvještaj za period od 1. travnja do 30. lipnja 2017. godine.

Razgovaralo se o projektu obnove prostora časnih sestara u Novom Selu. Fra Željko je objasnio projekt, koji je uz nekoliko manjih prijedloga i preinaka odobren. S radovima će se započeti sredinom mjeseca srpnja. Odobrena je financijska

pomoć za obnovu samostana Bezgrešnog Srca Marijina – Novo Selo u iznosu od 250 000 kn te iznos od 16% davanja Provinciji od siječnja do lipnja 2017. godine».

Provincijalni ministar dao je članovima Definitorija na uvid provizorni prijedlog troškovnika za proslavu 100. obljetnice Vojske Bezgrešne. Prijedlog troškovnika jednoglasno je usvojen.

Fra Martin Jaković izvjestio je Definitoriju o saštaku FEC-a na kojem je sudjelovao u ime Provincijalnog ministra.

Odobrena je pomoć samostanu u Würzburgu koji se obnavlja.

Dogovoreno je da će se sljedeća sjednica Definitorija održati 4. rujna 2017. godine.

Sjednica je završena molitvom Andeo Gospodnjim u 12.00 sati.

TRIDESET I OSMA SJEDNICA DEFINITORIJA

38. sjednicu Definitorija započeli smo 28. kolovoza 2017. godine, u 15.00 sati, molitvom Srednjeg časa. Opravdano je izostao fra Martin Jaković. Nakon uvodnog pozdrava fra Josipa Blaževića, provincijalnog ministra pročitan je i prihvaćen zapisnik prošle sjednice.

Pročitano je pismo fra Marca Tasce, generalnog ministra Reda o sazivu Redovitog provincijskog kapitula.

Jednoglasno su izabrani članovi Pretkapitularne komisije: fra Ljudevit Maračić, fra Ivan Karlić i fra Josip Ivanović.

Provincijalni ministar izvjestio je definitore da je dogovoren s ravnateljem Pučke kuhinje fra Martinom Jakovićem da će Karitasova kuhinja prirediti ručak za prvi Nacionalni susret članova Vojske Bezgrešne koji će se održati 23. rujna 2017. u sklopu Dana provincije.

Jednoglasno je odobrena kupovina novih stolica za Dvoranu sv. Franje u Zagrebu.

Pročitane su i usvojene molbe:

1. fra Stjepana Lončara za eksklastraciju.
2. bivšeg bogoslova Franje Čolakovca za povratkom u naš Red.

Molbe su poslane Generalnom ministru i njegovom Definitoriju na odobrenje.

Pročitana je i usvojena molba zagrebačkog samostana za prekoračenje iznosa propisanog provincijskim statutima zbog realizacije freske sv. Antuna Padovanskoga u zagrebačkoj crkvi.

Na adresu Provincijalata stigao je poziv na obilježavanje 300. obljetnice župe sv. Karla Boromejskoga u Pančevu koju su nekada vodili naši fratri. Na proslavu će u ime Provincije otići definitori fra Tomislav Glavnik i fra Željko Klarić a možda im se priključi provincijal i još netko od braće.

Provincijalni ministar obavijestio je Definitorij:

- ♦ o početku Postulature 17. rujna 2017. u Cresu;
- ♦ o početku Novicijata 9. rujna 2017. u Asizu;
- ♦ da se, prema informacijama primljenim od fra Ivana Kovačevića, više informacija o HKM Bremen neće znati do kraja ove godine pa se odluka premješta na Redoviti provincijski kapitol – ako dođe do tog pitanja. Možda se otvorí i bolja ponuda: preuzimanje misije Aschaffenburg;
- ♦ da će se održati još dva susreta na temu provincijskih prioriteta: u Splitu, 13. listopada 2017. i u Zagrebu, 22. studenoga 2017. (uz već održane u Sisku i u Cresu);
- ♦ da će se povodom proslave 100. obljetnice Vojske Bezgrešne u Dvorani sv. Franje na Svetom Duhu, 12. rujna 2017. godine, organizirati konferencija za novinare;
- ♦ da je završena primopredaja župe sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku i oproštaj od župnika fra Mihaela Pavića;
- ♦ da će fra Vilček Novački na blagdan sv. Franje pod večernjom misom u 19.00 sati, u crkvi sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu, primiti svečane zavjete.

Fra Željko Klarić obavijestio je braću o napredovanju radova na uređenju samostana BSM u Novom Selu.

Dogovoreno je da će se sljedeća sjednica Definitorija održati 3. listopada 2017. s početkom u 8.30 sati

38. sjednica Definitorija završena je u 18.00 sati.

VAŽNI DOGAĐAJI U PROVINCII OŽUJAK – RUJAN 2017.

10. ožujka 2017.

Fra Ivanu Lotaru dodijeljena diploma o završetku KBF-a u Zagrebu i dekanova nagrada za izvrstan diplomski rad.

12. ožujka 2017.

U župnoj crkvi Sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu blagoslovljeno je zavjetno mjesto u koje je smješten relikvijar s moćima sv. Antuna.

13. do 15. ožujka 2017.

U organizaciji Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) i Franjevačke mladeži (Frama) održan je XI. nacionalni tečaj za duhovne asistente u Samoboru. Uvodno predavanje o suradnji prezbitera, redovnika i laika održao je mr. fra Žarko Relota. Na tečaju su sudjelovali fra Vladimir Vidović i fra Josip Ivanović, a sudionike su pozdravili provincijali: fra Josip Blažević i fra Ilija Vrdoljak.

16. do 19. ožujka 2017.

U župi sv. Josipa Radnika u Sisku držana Franjevačka korizmena duhovna obnova. Voditelji franjevačke obnove bili su fra Milan Gelo, fra Filip Pušić i fra Vladimir Vidović.

20. ožujka 2017.

Otvorena izložba fotografija »Put sandala. Život sv. Nikole Tavilića prema izvješćima o mučeništvu« u sisačkom Velikom Kaptolu. Izložbu su predstavili i otvorili sisački biskup Vlado Košić i rektor Hrvat-

skog nacionalnoga svetišta svetog Nikole Tavilića u Šibeniku fra Ivan Bradarić.

22. ožujka 2017.

Sprovod s. Celine (Ivke) Marjanović na Mirogoju predvodio fra Martin Jaković, provincijski vikar, a misu predslavio fra Josip Blažević, provincijalni ministar.

25. ožujka 2017.

U organizaciji »Veritasa« i župe sv. Antuna Padovanskog, a pod vodstvom fra Nikole Šanteka i fra Zvonimira Pervana, 110 hodočasnika hodočastilo u Padovu, Arcellu i Camposampiero.

27. ožujka 2017.

Samostansko bratstvo samostana sv. Antuna Padovanskoga iz Siska imalo je dan sabranosti i molitve u samostanu u Olimju.

1. do 2. travnja 2017.

Održan je 17. križni put mlađih Varaždinske biskupije. Sudjelovale naše župe Uznesenja BDM – Molve i sv. Antuna Padovanskog – Novi Marof.

7. travnja 2017.

U okviru 26. Svečanosti Pasionske baštine u župnoj crkvi Sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu održan je peti po redu korizmeni koncert dalmatinskih klapa grada Zagreba pod nazivom »Svitla noć: koj' na križu umri za nas«

19. travnja 2017.

U Muzeju Svetišta hrvatskih mučenika u Udbini otvorena izložba fotografija »Put sandala. Život sv. Nikole Tavilića prema izvješćima o mučeništvu«. Izložbu su otvorili gospicko-senjski biskup mons. Zdenko Križić, rektor svetišta sv. Nikole Tavilića fra Ivan Bradarić i vlč. Josip Šimatović, rektor Svetišta hrvatskih mučenika u Udbini. U glazbenom dijelu programa nastupio je prof. Zvonimir Tonković.

17. travnja 2017.

U prepunoj dvorani Doma hrvatskih branitelja u Puli, pred oko 700 osoba,, održana je praizvedba kazališne predstave »Faustina – Božje ime je milosrđe« u izvedbi članova Katoličke udruge Radnici Milosrdnog Isusa. Autor predstave, scenarist i redatelj je fra Ivan Lotar, đakon.

18. do 22. travnja 2017.

Susret bogoslova CEF-a u Engleskoj.

22. travnja 2017.

Provincijski susret ministranata u Novom Selu. Susret je započeo svečanim euharistijskim slavlјjem koje je predslavio provincijalni ministar fra Josip Blažević u koncelebraciji s desetak svećenika. Nakon mise uslijedio je kviz znanja, ručak koji su pripremili domaćini i sportski dio programa. U organizaciji nacionalnog centra Vojske Bezgrešne organiziran područni susret Vojske Bezgrešne u Rijeci.

24. travnja 2017.

Braća šibenskog samostana sv. Frane bila na duhovno rekreativnom i studijskom izletu (Emaus) u Primoštenu.

27. travnja 2017.

Susret/srečanje sa slovenskom braćom na Ptujskoj Gori održan je u sklopu izvanrednog provincijskog kapitula Slovenske provincije. Predavanja na kapitulu održali su fra Miljenko Hontić, fra Rafaelle di Muro i fra Josip Blažević.

29. travnja 2017.

Hodočašće u organizaciji Veritasa i župe sv. Antuna Padovanskog u Padovu, Arcellu i Camposampiero vodio fra Nikola Šantek.

28. travnja 2017.

Fra Josip Blažević održao predavanje »Znanost i religije pred izazovom tantričke antropologije« na 24. Međunarodnom simpoziju »Znanost i religija – 2.000 godina suradnje i osporavanja« održanom u Islamskom centru u Zagrebu od 27. do 29. travnja 2017. godine, pod pokroviteljstvom predsjednice Republike Hrvatske gospode Kolinde Grabar Kitarović, a prigodom 30 godina otvorenja Islamskog centra u organizaciji Europske akademije znanosti i umjetnosti, Međunarodne akademije perinatalne medicine, Međunarodne akademije humane reprodukcije, Naučnoistraživačkog instituta »Ibn Sina« iz Sarajeva, Mešihata islamske zajednice u RH, te Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

29. do 30. travnja 2017.

Susret hrvatske katoličke mlađeži u Vukovaru i susret mlađih naše Provincije u vinkovačkom Novom Selu. U vinkovačkom kazalištu »Jozu Ivakiću« u nedjelju 30. travnja za mlađe su održane dvije izvedbe našeg mjuzikla »Život za život« u organizaciji fra Josipa Petonjića.

1. svibnja 2017.

U Sisku proslavljenja svetkovina sv. Josipa Radnika. Večernju svetu misu predslavio mons. Vlado Košić, biskup sisacki.

2. svibnja 2017.

U Sisku održan humanitarni koncert klape sv. Juraj HRM iz Splita.

10. svibnja 2017.

Fra Zdravko Tuba u Opatiji predstavio knjigu »47 godina života«.

13. svibnja 2017.

Održan područni susret Vojske Bezgrešne u Šibeniku.

20. svibnja 2017.

U crkvi sv. Frane u Splitu slavljenja sveta misa za pokojnog fra Špiru Marasovića.

25. do 26. svibnja 2017.

Fra Josip Blažević održao predavanje »Misijsko i evangelizacijsko poslanje Crkve pred izazovom širenja joge na Zapadu« na međunarodnom znanstvenom simpoziju *Misijsko i evangelizacijsko poslanje Crkve u suvremenom multikulturalnom i multikonfesionalnom društvu* u organizaciji Teološko-katehetskog odjela Sveučilišta u Zadru, Fakulteta misiologije Papinskog sveučilišta Urbaniana i Zadarske nadbiskupije.

22. do 29. svibnja 2017.

Prvo hodočašće u Fatimu i Lurd u organizaciji Veritasa i Nacionalnog centra Vojske Bezgrešne. Sudjelovali: fra Josip Blažević, fra Zdravko Tuba, fra Ivan Bradarić i fra Zvonimir Pervan.

27. do 28. svibnja 2017.

Hod sv. Antuna od Camposampiera preko Arcelle do Padove. Na hodu od 27 km sudjelovalo je 77 mlađih, a vodio ih je fra Nikola Šantek.

28. do 5. lipnja 2017.

Drugo hodočašće u Fatimu i Lurd u organizaciji Veritasa i Nacionalnog centra Vojske Bezgrešne. Sudjelovali: fra Zdravko Tuba, fra Željko Klarić, fra Vitomir Glavaš, fra Josip Petonjić, fra Vladimir Vidović, fra Filip Pušić i fra Vilček Novački.

29. svibnja 2017.

Fra Martin Jaković, vikar Provincije sudjelovao na susretu Vijeća franjevačkih zajednica u Sarajevu. Dodjela diplome fra Ivana Lotara o svećeničkoj spremi.

29. do 31. svibnja 2017.

Fra Josip Blažević, provincijalni ministar u Gromiljaku (BiH) održao trodnevnu duhovnu obnovu sestrama Služavkama malog Isusa pred njihov provincijski kapitul.

31. svibnja 2017.

Svečanim liturgijskim slavljem proslavljeni 594. obljetnica posvete crkve sv. Frane. Svetu misu je predslavio mons. Marinko Mlakić, generalni vikar Šibenske biskupije.

1. lipnja 2017.

Održana redovita 36. sjednica Definitorija.

2. do 11. lipnja 2017.

Održan 3. festival kršćanskog kazališta u Zagrebu.

4. lipnja 2017.

Započela devetnica pred svetkovinu sv. Antuna.

10. lipnja 2017.

Podjeljivanje sakramenta svete Krizme u misiji Hanau. Sakrament svete Krizme podijelio je mons. Vlado Košić, biskup sisački.

12. lipnja 2017.

Obred preminuća sv. Antuna u Zagrebu i Šibeniku

13. lipnja 2017.

U zagrebačkom svetištu sv. Antuna Padovanskog svetu misu u 19.00 sati predvodio kard. Josip Bozanić, u crkvi sv. Frane u Splitu, mons. Marin Barišić nadbiskup splitsko-makarski, u samostanu sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima, mons. Đuro Hranić, nadbiskup đakovačko-osječki, u samosta-

nu sv. Antuna u Sisku don Vinko Beus, župnik iz Šolte, u župi sv. Antuna u Novom Marofu, vlč. Ti-homir Kosec župnik iz Kneginca, a u šibenskom svetištu sv. Nikole Tavilića, fra Damir Pavić iz Sarajeva, tajnik provincije Bosne Srebrenе.

14. lipnja 2017.

Cjelodnevno klanjanje župi sv. Stjepana pod borovima.

15. lipnja 2017.

Predstavljanje knjige »Ja tako mislim« autora fra Žarka Relote. Knjigu su predstavili: fra Ivan Karlić, don Tomislav Čubelić i fra Ljudevit Maračić. Pjevanje je animirala klapa »Sv. Mihovil«.

16. lipnja 2017.

Župa sv. Stjepana pod borovima svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio mons. Marin Barišić nadbiskup splitsko-makarski, proslavila je svoj zlatni jubilej. Nakon misnog slavlja druženje je nastavljeno prigodnim domjenkom. U ime fra Josipa Blaževića, provincijalnog ministra na slavlju je prisustvovao fra Ljudevit Maračić.

U Zagrebu održana sjednica Komisije za odgoj i izobrazbu braće.

U Zagrebu održana sjednica za pripremu proslave 100. obljetnice Vojske Bezgrešne.

17. lipnja 2017.

Svećeničko ređenje fra Ivana Marije Lotara.

24. lipnja 2017.

Posveta crkve sv. Ivana Krstitelja u Puli. Crkvu je posvetio mons. Dražen Kutleša, biskup porečki i pulski.

25. do 30. lipnja 2017.

Drugi turnus duhovnih vježbi na Cresu. Duhovne vježbe vodio don Tonči Matulić.

2. srpnja 2017.

Mlada misa fra Ivana Marije Lotara u Vinkovcima. Na misi je propovijedao fra Augustin Kordić.

16. srpnja 2017.

Fra Miljenko Hontić u Molvama proslavio srebrni jubilej svećeništva.

29. srpnja 2017.

Sprovod +Blaška Brčina, brata našega fra Stjepana Brčine. Misu slavio fra Josip Blažević, provincijalni ministar, a župnik predvodio sprovod.

31. srpnja do 27. kolovoza 2017.

Fra Vilček Novački prisustvovao pripremama za svečane zavjete koje je organizirala Provincija Bosne Srebrenе. Tjedan dana s budućim svečanozavjetovanicima proveo je i fra Nikola Šantek, magister bogoslova.

6. kolovoza 2017.

Sprovod +Ive – Ivanke Roščić, sestre našega fra Nikole Mate Roščića.

14. kolovoza 2017.

Proslava svetkovine sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku. Svetu misu predslavio je mons. Mijo Gorski, pomoćni biskup zagrebački.

Održana sjednica Komisije za primanje studenata u Dom sv. Antuna.

15. kolovoza 2017.

Proslava Velike Gospe u Molvama. Svetu misu u 9 sati, ispred kapelice Majke Božje, predslavio je fra Martin Jaković. Nakon euharistijskog slavlja, kip Majke Božje Molvarske je u procesiji premješten u župnu crkvu. Svečanu svetu misu u 11 sati predslavio je fra Miljenko Hontić.

19. kolovoza 2017.

Apostolski egzarh za grkokatolike u Srbiji mons. Đuro Džudžar, pod svečanom liturgijom sv. Ivana Zlatoustoga u crkvi Gospodnjeg preobraženja u Šidu podijelio je fra Martinu Dretviću počasno odličje protoprezbitera stavrofora (križonosca) »za veliki doprinos fra Martina Dretvića za duhovni razvoj«. Svečanoj liturgiji i dodijeli počasnog odličja nazočio je fra Josip Blažević, provincijalni ministar.

21. do 27. kolovoza 2017.

Generalni definitorij odmarao u našem Creskom samostanu sv. Franje.

21. kolovoza 2017.

Primopredaja župe sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku.

22. kolovoza 2017.

U šibenskom samostanu održana tribina »Katalički svećenici žrtve totalitarnih i autoritarnih režima«. Uvodno predavanje održao je prof. Ivan Malenica, dekan Veleučilišta u Šibeniku. O tri odrabana uzora koji su podnijeli mučeničku smrt pod terorom fašizma, nacizma i komunizma govorili su fratri samostana sv. Frane: fra Ivan Penava, koji je govorio o bl. Miroslavu Bulešiću; fra Augustin Kordić koji je govorio o kardinalu bl. Alojziju Stepinu i fra Ivan Bradarić koji je govorio o ciklom svećeniku i redovniku fra Placidu Cortese.

27. kolovoza 2017.

Oproštajna misa fra Michaela Pavića na Bijeniku.

28. kolovoza 2017.

Održana redovita 38. sjednica Definitorija.

9. rujna 2017.

U Asizu godinu novicijata započeli fra Tomislav Dobrijević i fra Franjo Čolakovac. Oblaćenju nazočili fra Josip Blažević i fra Stjepan Brčina.

12. rujna 2017.

Održana konferencija za novinare u povodu proslave 100. obljetnice Vojske Bezgrešne.

16. do 17. rujna 2017.

Održan Međunarodni simpozij »Vojska Bezgrešne i masonerija«.

17. rujna 2017.

Mateo Vujčić započeo postulaturu u koju ga je u ime Provincijala uveo fra Ferdinand Ćavar.

19. rujna 2017.

Susret bogoslova Hrvatske i Slovenske provincije u Sisku. Misu predslavio fra Josip Blažević.

22. rujna 2017.

Mjuzikl »Život za život« u Zagrebu održan dvije večeri za redom.

23. rujna 2017.

U Zagrebu proslavljen Dan Provincije uz sudjelovanje lijepog broja naše braće iz Provincije. Obilježena 100 godišnjica VB (misu predslavio Ivan Šasko), jubileji naše braće, 50 godina svečanih zavjeta

fra Ambroza, 25 godina misništva fra Miljenka Hontića i fra Tomislava Cvetka.
Nacionalni susret Vojske Bezgrešne u Zagrebu.

23. rujna 2017.

Veritasovo hodočašće u Padovu vodio fra Josip Blažević.

PRIPREME ZA JUBILEJ PEDESETE OBLJETNICE PRO- GLAŠENJA SVETIM NIKOLOM TAVILIĆU

Tema konferencije za novinare bila je konstuirajuća sjednica Organizacijskog i Izvršnog odbora u povodu trogodišnje priprava za veliki jubilej pedeset godina od proglašenja svetim prvog hrvatskog kanoniziranog sveca, sv. Nikole Tavilića (1970.-2020.) kao i jubilejska godina 2020.

Na sjednicu su se odazvali svi članovi kojima je inicijator ovoga susreta, samostan sv. Frane, poslao poziv te oni čine ovaj Odbor. Članovi organizacijskog odbora: mons. Tomislav Rogić, biskup šibenski; dr. Željko Burić, gradonačelnik; fra Josip Blažević, provincijal provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca; fra Joško Kodžoman provincijal Provincije Presvetog Otkupitelja; s. Nevenka Gragat, vrhovna poglavarica sestara od Bezgrešne; fra Ljudevit Maračić; fra Ivan Bradarić, rektor svetišta; fra Augustin Kordić, vikar samostana sv. Frane; don Krešimir Mateša, katedralni župnik; fra Žarko

Relota, gvardijan samostana sv. Frane Split; g. Hrvoje Zekanović, saborski zastupnik; g. Ivo Kronja, voditelj tiskovnog ureda šibenske biskupije; gđa Milica Bilušić, pročelnica upravnog odjela za proračun i financije ŠKŽ.

Na početku sjednice otac biskup je uveo prigodnom molitvom, a fra Augustin Kordić je pročitao dio bule proglašenja svetim Nikole Tavilića, pape Pavla VI. od 21. lipnja 1970. Inicijator sastanka i domaćin fra Ivan Bradarić je sve sudionike ovog povijesnog susreta pozdravio i ponaosob predstavio. Uslijedio je izbor službi. Za tajnika i zapisničara izabran je fra Augustin Kordić. Za predsjednika odbora izabran je biskup mons. Tomislav Rogić, a njegovi podpredsjednici su: fra Josip Blažević, fra Joško Kodžoman i fra Ivan Bradarić. Uslijedila je rasprava i davanje prijedloga i vizije kako bi to trebalo izgledati.

Dva su važna aspekta: duhovno-liturgijski koji bi trebao organizirati hodočašća, pripremati devetnice i raditi na širenju kulta sv. Nikole Tavilića. Drugi aspekt je kulturno-znanstveni koji će organizirati znanstvene simpozije, mjesečna predavanja, likovne kolonije i slično. Za provedbu ovih i drugih vrlo konkretnih programa pobrinut će se Izvršni odbor u sastavu: mons. Marinko Mlakić, generalni vikar Šibenske biskupije; fra Ivan Bradarić, rektor svetišta; fra Tomislav Glavnik definitor i ekonom Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca; fra Filip Milanović Trapo, župnik župe Gospe vanka grada; g. Hrvoje Zekanović, saborski zastupnik; g. Ivo Kronja, voditelj tiskovnog ureda Šibenske biskupije i Mladena Baran Jakelić – pročelnica u gradskoj upravi grada Šibenika. Izvršni odbor će se sastati u utorak 7. ožujka u 10.00 sati.

Pred ovim odborima je velik posao i puno dobroih projekata koje će trebati organizirati. Sve je međutim usmjereni prema jubilejskoj godini koja bi – takva je želja odbora – trebala biti otvorena za cijelu Crkvu u Hrvata od 14. studenoga 2019. i trajala bi isto do blagdana sv. Nikole Tavilića 2020. U toj godini bi se trebalo organizirati i zahvalno hodočašće u Rim, u nedjelju 21. lipnja 2020., gdje bi zahvalili Papi za prvog hrvatskog sveca. Također je predviđeno i biskupijsko hodočašće u Svetu zemlju 2019. i hodočašće »Nikolinom Bosnom« 2018. koje bi bilo povjereno Vijeću franjevačkih zajednica.

ODRŽAN XI. NACIONALNI TEČAJ ZA DUHOVNE ASISTENTE OFS-A I FRAME U SAMOBORU

U organizaciji Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) i Franjevačke mladeži (Frama) održan je XI. nacionalni tečaj za duhovne asistente u Samoboru, od 13. do 15. ožujka 2017. Bilo je nazočno tridesetak redovnika iz svih obedijencija Prvoga franjevačkog reda i TOR-a, te s. Janja Jurman iz Družbe Kćeri milosrđa TSR sv. Franje. Uvodno predavanje o suradnji prezbitera, redovnika i laika održao je mr. fra Žarko Relota. Najprije je razlučio temeljne pojmove, a potom s pastoralne strane osvijetlio ono što je navedenim skupinama zajedničko i kako mogu raditi i surađivati na dobro Crkve. Fra Zvonimir Brusač je, pošavši od dokumenata, pojasnio pojmove vođenja i animiranja te istaknuo potrebu da asistenti svjetovnih franjevaca budu osobe širine, bratskoga dijaloga, sposobne jamčiti katolički nauk i dijeliti vlastito duhovno iskustvo. Naglasio je koje su prepostavke, polazišta i obvezna područja suradnje i ponudio kratku analizu sadašnjega stanja duhovne asistencije u OFS-u. Fra Josip Repeša je u svome izlaganju pošao od pitanja sv. Franje: »Gospodine, što hoćeš da učinim?«, te potaknuo asistente da prema članovima Frame i mladima općenito budu u stavu osluškivanja, poduiranja i strpljivog praćenja. Asistenti trebaju biti duhovnici, svjedoci Božje ljubavi, čuvari bratskoga zajedništva i jamci povezanosti s Crkvom. Očekuje se da upute bratsku opomenu u duhu evanđelja i kažu ponekad i: »Ne!« mladima, uz jasno i argumentirano objašnjenje.

Helena Brigić (OFS) i fra Ivan Markanović su predstavili do sada poduzete aktivnosti nedavno ustanovljenoga Povjerenstva za obitelj kao radnoga tijela Nacionalnoga vijeća OFS-a. Oni se žele uključiti u aktivnosti Crkve, upoznati sadašnje stanje, povezati se međusobno i uključiti više obitelji

u svoj rad. Kane poduzeti i neke karitativne aktivnosti i organizirati obiteljske susrete. Sudionicima su se obratile nacionalna ministrica OFS-a s. Branka Černugelj i nacionalna predsjednica Frame Anamarija Tomašević. Na temelju izlaganja br. Tibora Kausera, generalnoga ministra OFS-a, s. Branka je objasnila po čemu su to vođenje i animiranje osnovni elementi upravljanja u OFS-u, te posvijestila ulogu i zadaću duhovnih asistenata. Potiče na hrabrost i odgovornost u vršenju službe, te otvorenost prema svjetovnim franjevcima. Anamarija je zahvalila svim asistentima koji rade s mладима i prisutni su na njihovim susretima. Smatra da su potrebni kao savjetnici i pratitelji, pomoći i podrška u duhovnom rastu i životnom sazrijevanju. Potiče asistente da budu jedinstveni, a redovničke poglavare da pripremaju svoju braću za preuzimanje duhovne asistencije. Sudionicima je predstavljen i »Priručnik za formaciju u vremenu uvođenja i vremenu početne formacije«, koji je tiskan krajem prošle godine, a razgovaralo se i o mjestu i vremenu sljedećega Tečaja, situaciji u mjesnim bratstvima i susretima na općecrkvenom planu tijekom ove godine.

FRANJEVAČKA KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA U SISKU

U župi sv. Josipa Radnika u Sisku od 16.3. do 19.3. održala se Franjevačka korizmena duhovna obnova. Program je započeo u četvrtak 16.3. u 18.15 sati molitvom franjevačke krunice koju je animiralo mjesno bratstvo Franjevačkog svjetovnog reda potom je uslijedila sveta misa i kateheza za odrasle na temu Obrati se i vjeruj evanđelju – ‘Ljepota Božjeg stvorenja se sastoji u njegovoj sposobnosti da se mijenja’ koju je imao fra Filip Pušić.

U petak, 17.3.2017. godine od 9.00 do 10.00 sati bio je susret za vjeroučenike prvih i drugih razreda osnovne škole, a od 10.30 do 12.00 sati susret za vjeroučenike trećih i četvrtih razreda osnovne škole na temu: U radionici svetoga Josipa. Poslijepodnevni dio započeo je u 16.30 sati molitvom

Večernje i izlaganjem Presvetog oltarskog sakramento i klanjanjem u šutnji. Za to vrijeme bila je prilika za svetu isповijed i osobni razgovor i molitvu. U 18.15 sati uslijedila je pobožnost križnoga puta. Potom je bila sveta misa i kateheza za odrasle na temu: »Ni ja te ne osuđujem. Idi i od sada više nemoj grijesiti« koju je imao fra Milan Gelo. U subotu od 9.00 do 10.30 sati bio je susret za pete i šeste razrede osnovne škole, a od 11.00 do 12.30 sati za sedme i osme razrede osnovne škole na temu: Što ču ja na svetoj misi? Poslijepodnevni program započeo je u 16.30 molitvom Večernje i euharistijskim klanjanjem te prilikom za svetu isповijed i osobni razgovor i molitvu. U 18.15 sati bila je pobožnost Blaženoj Djevici Mariji i sveta misa. U 20.00 sati bio je susret za mlade na temu: Update! Ispovijedi se!

Franjevačka korizmena duhovna obnova završila je u nedjelju, 19.3. euharistijskim slavlјima u župnoj crkvi sv. Josipa te u filijalnim crkvama u 9.00, 10.00, 11.30 i 19.00 sati. Pod večernjom svetom misom mjesno bratstvo OFS-a proslavilo je svoga nebeskog zaštitnika sv. Josipa. Svetu misu je propovijedao trajni đakon Sisačke biskupije Vjeko Uvalić, član OFS-a, otac petero djece i vjeroučitelj u školi, nakon čega je bilo bratsko druženje kojem se priključilo i mjesno bratstvo OFS-a iz Hrvatskog Čuntića sa svojim duhovnim asistentom fra Petrom Žagarom. Voditelji franjevačke korizmene

duhovne obnove bili su fra Milan Gelo, fra Filip Pušić i fra Vladimir Vidović.

PROVINCJSKI SUSRET MINISTRANATA U VINKOVCIIMA

Ovogodišnji susret ministranata naše Provincije održao se u subotu 22. travnja 2017. godine. Domaćin ovoga događaja bila je župa Bezgrešnog Srca Marijina iz Vinkovaca i samostanska zajednica frataru na čelu sa gvardijanom i župnikom fra Željkom Klarićem. Susret je okupio mnoge ministrante iz naših župa i samostana po cijeloj Hrvatskoj, preko stotinu ministranata i ministrantica. Tako su se na jednom mjestu mogli naći ministranti iz Splita, Šibenika, Cresa, Pule, Siska, Molvi, Zagreba, Novog Marofa i Vinkovaca. Susret je započeo svečanim euharistijskim slavlјem u 10:30h, a misu je predslavio provincijalni ministar fra Josip Blažević u kocelebraciji sa desetak svećenika. Nakon mise uslijedio je kviz znanja, a iza toga su se naši ministranti okrijepili uz dobar ručak koji su pripremili naši domaćini.

Sportski dio programa nastavljen je u školskoj dvorani gdje se susret nastavio sa sportskim natjecanjima u nogometu i stolnom tenisu. Cijeli ovaj događaj protekao je u jednom društvenom i natjecateljskom duhu. Nakon završetka nadmetanja u sportskim igrama uslijedilo je proglašenje pobjednika i dodjela nagrada.

Natjecanje u znanju u ministrantskom kvizu rezultiralo je sljedećim rezultatom: ministranti i ministrantice župe sv. Stjepana pod Borovima (Split) bili su najbolji u kvizu znanja, a iza njih bili su ministranti domaćini župe Bezgrešnog Srca Marijina – Vinkovci, a treće mjesto osvojila je župa sv. Josipa Radnika (Sisak).

U natjecanju u stolnom tenisu najbolji je bio ministrant župe sv. Antuna Padovanskog (Zagreb), Lovro Krajna.

Natjecanje u malome nogometu rezultiralo je sljedećim rezultatom: najbolja ekipa ministranata bila ekipa iz Novog Marofa koja je osvojila prvo mjesto. Drugo mjesto osvojila je župa sv. Josipa radnika (Sisak), a treće župa sv. Stjepana pod Borovima u čijoj ekipi su igrali ministanti i ministrantice.

Nakon proglašenja pobjednika i podjele nagrada koje je uručio domaćin fra Željko Klarić, riječi zahvale uputio je fra Josip Petonjić, promotor za duhovna zvanja i magistar sjemeništaraca. Tim činom završio je Provincijski susret ministranata Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca.

SUSRET MLADIH U VUKOVARU I VINKOVCIIMA

10. Susret hrvatske katoličke mladeži koji se održavao pod geslom »Krist, nada naša« (1 Tim 1,1) započeo je u subotu 29. travnja 2017. godine u svim župnim zajednicama Đakovačko-osječke nadbiskupije. Mladi iz župe koje su povjerene našim fratrima bili su gosti župe Bezgrešnog Srca

Marijina u Vinkovcima gdje su im domaćini bili bratstvo istoimenog samostana na čelu sa gvardijanom i župnikom fra Željkom Klarićem. Susret je okupio mlade iz župe sv. Petra iz Šibenika koji su bili u pratnji svoga župnika fra Ivana Penave, mladi iz zagrebačke župe sv. Antuna Padovanskog pod vodstvom fra Josipa Ivanovića, mladi iz župe Uznesenja s Blažene Djevice Marije iz Molvi u pratnji fra Filipa Pušića, te mladi iz župe sv. Josipa Radnika iz Siska u pratnji fra Vladimira Vidovića. U župi domaćinu bili su smješteni još i mladi iz Korčule u pratnji dominikanke s. Josipe Otahal te ansambl Kolbe pod vodstvom svoga ravnatelja fra Josipa Petonjića. Susretu je prisustvovao i fra Stjepan Brčina zajedno sa postulantom kao i bogoslovi franjevaca konventualaca.

Susret je započeo smještajem u obitelji koje su mlade dočekale ispred župne crkve te odlaskom u obitelj domaćina koja je pripremila ručak. Od 16.00 sati sudionici su se našli u crkvi na prigodnom programu čiji je središnji dio bio Kateheza o etapama duhovnog rasta po primjeru sv. Franje Asiškoga koju je zajednički osmislio i realizirao katehetski tim pod vodstvom fra Stjepana Brčine. Nakon kateheze uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio fra Josip Blažević, provincialni ministar. Nakon kratke okrjepe u samostanskom dvorištu sudionici su se uputili u sportsku dvoranu na Lapovcima gdje je bio koncert duhovne glazbe VIS-a Emanuel.

Drugoga dana susreta, u nedjelju 30. travnja, rano ujutro gosti su se uputili u Vukovar na Memorijalno groblje gdje su zajedno sa još desetak tisuća mladih sudjelovali na molitvi za sve stradale u Domovinskom ratu te se potom u procesiji uputili na prostor središnjeg euharistijskog slavlja u dvorištu dvorca Eltz u središtu Vukovara. Euharistijsko slavlje okupilo je oko 30 000 tisuća mladih, većinu (nad)biskupa hrvatskog govornog područja te preko 200 svećenika i đakona. Nakon svete mise upriličen je program koji se odvijao po čitavom Vukovaru. Sudionici Susreta tako su mogli posjetiti sve vukovarske kulturne i povijesne znamenitosti posebno simbole stradanja u Domovinskem ratu poput Bolnice, Ovčare, Memorijalnog groblja, Trpinjske ceste, zatim mogli su uživati u nastupima različitih skupina mladih koji su imali svoj program u središtu grada ili se povući u neku

od vukovarskih crkava na molitvu i sabranost ili pak uživati u vožnji brodom po Dunavu. Nedjeljni program kulminirao je koncertom na kojem su nastupali Božja pobjeda, Alan Hržica, Ivana Husar Mlinac i Marija Husar Rimac te Opća opasnost.

Trećega dana Susreta na blagdan sv. Josipa Radnika i/ili Međunarodni praznik rada župa domaćin organizirala je prigodni sportsko-rekreativni program na obližnjem Mandirovom salašu na koji su bili pozvani svi sudionici susreta smješteni u župi Bezgrešnog Srca Marijina od koji se većina i odazvala tome pozivu. Najprije su sudionici proslavili svetu misu koju je predslavio fra Vladimir Vidović te se potom uputili u kratko razgledavanje grada Vinkovaca i samostana sv. Antuna Padovanskoga gdje je sudionike pozdravio gvardijan fra Martin Dretvić. Nakon razgledavanja vinkovačkih kulturnih i povijesnih znamenitosti sudionici su se uputili na spomenuti salaš na druženje. Susret na salašu obilježilo je uistinu prijateljsko ozračje i izrazito gostoprимstvo domaćina kakvo se zauvijek pamti. Fra Željko se uistinu pokazao kao dobar domaćin koji je animiravši svoje župljane uspio organizacijski podnijeti teret ovog uistinu veličanstvenog skupa hrvatske mladosti. Na salašu se održala i prijateljska utakmica između fratara i ostatka svijeta koja je uistinu bila prava atrakcija za sve prisutne. Rezultat? Budući da je pisac ovih redaka i sam redovnik, napisat će: Važno je sudjelovati!

Široka slavonska duša poput ravnice te dobrota i plemenitost slavonskih srdaca pokazala su se u svoj raskoši pokazavši da je Slavonija unatoč svemu zemlja nade od koje nikada ne treba odustati. Mladi, veseli, razigrani ujedinjeni u molitvi i pjesmi, ljubavi i zajedništvu svjedoče da ova zemlja ima svoju sadašnjost i budućnost. Nažalost vrlo malo ili gotovo nikako je medijski popraćen ovaj veličanstveni skup hrvatske mladosti. Valjda 30 000 mlađih ljudi koji se mirno okupljaju, raduju i slave Gospodina nije dovoljno atraktivno za hrvatski medijski prostor naviknut na blato i prljavštinu i neke druge vrijednosti.

-
-
-
-

REALIZACIJA ZIDNE FRESKE U ŽUPNOJ CRKVI SV. ANTUNA NA SVETOM DUHU

Nakon što je kapitol samostana Svetog Duha, dana 18. svibnja 2017. imenovao Odbor za realizaciju zidne freske u crkvi sv. Antuna Padovanskog na Svetom Duhu u sastavu: fra Martin Jaković, župnik prof. dr. fra Ivan Karlić, član samostana, fra Ljudevit Maračić, član samostana fra Tomislav Glavaš, član Prov. komisije za ekonomiju i gradnju, fra Zdravko Tuba, član Prov. komisije za ekonomiju i gradnju, mr. fra Tomislav Glavnik, gvardijan, Maja Juras, prof., Stanko Špoljarić, prof. Hrvoje Ljubić, prof., isti su vrednovali pristigla rješenja pozivnog natječaja.

Pozivni natječaj je u sadržavao projektni zadatak što ga je sastavio fra Josip Blažević, provincialni ministar u mjesecu rujnu 2014. godine. Na natječaj su bili pozvani: dr. p. Marko Rupnik S.I., Tihomir Lončar, ak. slikar i izv. prof art. Tomislav Buntak.

Izvadak iz projektnoga zadatka (dr. fra Josip Blažević, provincialni ministar):

Naša sreća u ovom i budućem životu ovisi o ispunjenju volje Božje koju trebamo prepoznati, svatko za sebe, u olujama svagdašnjega života. Na području naše župe 3 su bolnice. Nije malo kršćana koji, idući u bolnicu/iz bolnice, navrate u crkvu i postavljaju si egzistencijalna pitanja u susretu s neželjenom dijagnozom. Kroz bolest također Bog progovara.

Traženju volje Božje u životu sv. Antuna posvećeno je puno vremena. Od ulaska u red augustinaca, do odlaska među Saracene, i oluje koja ga izbacuje na Siciliji, mjestu koje nije imao u planu, nije želio.

Zato, predlažem, središnja slika neka bude monumentalna oluja koja baca Antunovu lađu. Poruka: I nama Bog progovara kroz oluje života, mlađenачke oluje, bolesti, neuspjehe, usmjerava nas na put na kojemu nas želi.

Odbor je od pristiglih rješenja nakon vijećanja i traženih korekcija pristiglih rješenja samostanskom kapitulu predložio rješenje Tihomira Lončara, ak. slikara, koje je samostanski kapitol potom prihvatio 5. srpnja 2017. Marko Rupnik nije dostavio svoje rješenje.

NACIONALNO HODOČAŠĆE ČLANOVA VOJSKE BEZGREŠNE U FATIMU I LURD

Nacionalno hodočašće članova Vojske Bezgrešne, i njezinih simpatizera, što ga je organizirao Nacionalni centar Vojske Bezgrešne i Veritas – Glasnik sv. Antuna Padovanskoga, u La Salette, Lurd, Fatimu i okolna svetišta Francuske, Španjolske i Portugala, završilo je na svetkovinu Duhova. Hodočašće je organizirano u dvije grupe, u prvoj je pošlo 175 hodočasnika, u drugoj grupi 135. Hodočašću se priključio lijep broj fratara, četvoricu u prvoj grupi (plus vlc. Žarko Ošap, župnik iz Banja Luke i promotor VB u BIH), sedmorica u drugoj grupi (plus dvije časne sestre s Kraljevcem), pri čemu je najveći teret podnio fra Zdravko Tuba, Nacionalni asistent VB, koji je ostao uz obje skupine. Svi hodočasnici dobili su na dar torbice s logom VB i Čudotvornu medaljicu, novoobjavljeni molitvenik *Nasljeduj Mariju*, hodočasnički vodič *Fatima* fra Tomislava Pervana, Časoslov i otisnut program hodočašća. Dojmovi sudionika su izvanredni, od lijepog smještaja po hotelima, izvrsne hrane, pa do sadržajnog hodočasničkog programa i spomenutog dara u torbici s logom VB. Hodočašće je bilo vrlo sadržajno i plodonosno, zahvaljujući ujedinjenim snagama ruku mnogih naših fratara. Svima od srca hvala na doprinosu. Bezgrešna neka sve blagoslovi!

-
-
-
-

FESTIVAL KRŠĆANSKOG KAZALIŠTA

Dana 2. lipnja u 19.30 sati u Histrionskom domu otvoren je treći Festival kršćanskog kazališta. Uvodne riječi i pozdrave uputili su fra Ivan M. Lotar, organizator, prof. dr. sc. Sanja Nikčević, selektorica festivala te fra Josip Blažević, provincial Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca.

Otvaranju je nazario i g. Davor Trupković, pomoćnik ministricе kulture dr. sc. Nine Obuljen Koržinek.

Festival su otvorile dvije predstave. Koreodrama Igora Grubišića *Moj život* u režiji Igora Grubišića i u izvedbi Dramsko plesne skupine Ruđerica iz Osijeka te muzikal *Sv. Franjo, manji brat na putu mira duše* fra Nikole Drljepana, Marije Cerovac i Ivane Hrkać u režiji fra Nikole Drljepana i u izvedbi Grupe Prosopon koju čine studenti Katoličkog bogoslovnog, Filozofskog i Fakulteta prometnih znanosti.

Koreodramom *Moj život* mladi su plesači prikazali radost rođenja, odrastanje i dramu djevojčice, koja povrijeđena sukobima i svađama roditelja kreće krovim putem, no na kraju se ipak cijela obitelj ponovno pronađe u ljubavi i zajedništvu pred odlazak u vječnost. Vrlo dojmljivo, bez riječi, samo kroz pokret i ples, uz odlično odabranu glazbu, koja dramaturški prati emocije i zbivanja među likovima prikazano je kako obitelj jest temelj i mjesto rađanja ljubavi, ali i boli te kako djeca slijede obrasci ponašanja svojih roditelja, koji su im najveći uzor i podrška.

Grupa Prosopon izvela je predstavu o životu svetoga Franje. U ovom kršćanskom muziklu, prikazan je put toga sveca od mladosti preko obraćenja i svetoga života do smrti. Histrionski dom bio je popunjeno sve do zadnjeg mjesta, a znatiželjni gledatelji sjedili su i na stepenicama. Obje predstave su polučile veliki uspjeh sudeći prema pljesku i odobravanju publike.

U prvom vikendu Festivala, 03. i 04. lipnja, pored predstava u večernjim satima, u jutarnjim i popodnevnim satima odvijale su se radionice za

vjeroučitelje, voditelje dramskih skupina i ostale zainteresirane u Dvorani sv. Franje na Svetom Duhu. U subotu je održana radionica *Bibliodrama* pod vodstvom časne sestre Klanjateljice Krvi Kristove i socijalne radnice Ljubice Radovac te na plesna radionica *Tijelo kao Božji dar u pokretu, plesu i molitvi* Senke Baruške, koreografinje i plesne pedagoginje. U nedjelju su također održane dvije radionice. Prva pod nazivom *Dramske igre i vježbe u nastavi Katoličkog vjeroučitelja* u koje su nas uvele iskusne vjeroučiteljice i dramske pedagoginje Nataša Roginek i Silvija Čavlek te *Radionica dramskog pisanja: dramatizacija priče i rad na liku* koju je vodila dramska pedagoginja i dječja dramska spisateljica Irena Kolar Vudrag. Zainteresiranih polaznika/ca bilo je i više nego su organizatori planirali. U razgovorima su polaznici istaknuli kako su izrazito zadovoljni radionicama te su iskazali interes za sudjelovanjem u dalnjim edukacijama. Vladala je prijateljska, vesela i srdačna atmosfera te se sa sigurnošću može tvrditi da će naučeno koristiti polaznicima, ne samo u radu s njihovim razredima ili skupinama, već i u osobnom duhovnom i profesionalnom razvoju.

U subotnju i nedjeljnju večer, imali smo priliku pogledati vrlo raznovrsne programe. Profesionalnu predstavu *Svetica u tami* u Centru za kulturu Trešnjevka koja govori o Majci Terezi. Sveticu je utjelovila glumica Kostadinka Velkovska, a predstava prati njezin život od odluke da ode u Indiju i brine se za najsromičnije pa sve do smrti. Upoznali smo brojne prepreke koje su se javile Majci Terezi na njezinom putu, a kulminacija je bila tamna noć duše kroz koju je prolazila i zbog koje je bila vrlo nesretna. Ipak, njezina nesebična pomoć brojnim ljudima, njezin primjer ljubavi prema Kristu po čemu nam je uzor i osnivanje reda Misionarki ljubavi njezina su ostavština i baština.

U nedjelju u Histrionskom domu predstavljen je fenomen rada s mladima Tibora Martana iz Osnovne škole Visoko. Tibor Martan u toj školi radi kao pedagog, no u školi i izvan škole djeluje kao dramski pedagog, pisac i etnolog. S djecom i mladima radi kratke predstave u trajanju od petnaestak minuta koje prikazuju živote hrvatskih svetaca ili pak progovaraju o kršćanskim vrednotama. Po tom svom opredjeljenju, a i po estetici koju njeguje u svojim predstavama vrlo je specifičan u kontekstu hrvatske dramske pedagogije. U

njegovoj grupi se okupljaju djeca različitih dobnih skupina (a nađe se i pokoja odrasla osoba), no svi se međusobno vole, poštuju i odlično surađuju. I pedagoški i umjetnički rezultati Tibora Martana su uistinu vrhunski te pokazuju da se s djecom i mladima mogu uspješno obrađivati i kršćanske teme. Odnosno pokazuju da djeca i mladi mogu odabratи dobrotu i svetost kao uzore u svom životu te da se sloboda izbora ne mora sastojati isključivo u priklanjanju moralno i odgojno upitnim vrijednostima i ponašanjima.

Članovi družine iz OŠ Visoko, u kojoj nastavljaju raditi i srednjoškolci kada napuste osnovnu školu, pokazali su nam u nedjelju pet kratkih predstava koje se sve mogu podvesti pod naslov *Što je tvoje blago?*. Tekst triju predstava napisala su sama djeca, a dva Tibor Martan. Predstava *Blago* prema tekstu Tibora Martana postavlja pitanje jesu li blago stvari ili čisto srce i duhovne vrednote. Štefek Doroteje Adamić priopovijeda o djetinjstvu križevačkoga vlc. Stjepana Kranjčića koji je još kao dječak pokazivao veliku pobožnost i bio uzor drugoj djeci, a *Obloček* Anite Platnjak i Marije Tukše tematizira život bl. Ozane Kotorske koja je živjela svetim životom u maloj izbici, pred čiji su prozorčić (obloček) dolazili mnogi potrebni njezina savjeta i utjehe. *Susret s anđelima* Leone Šturbek govori o varaždinskoj uršulinki Jerini-Matildi Böllein koja je, poput Štefeka, još kao djevojčica osjetila poziv za posvećenim životom te odlučila postati redovnica. Rasla je u bogatoj obitelji, no njezino blago nisu bile materijalne stvari, nego Bog. *Sveti Juraj* Tibora Martana donosi i narodno blago novomarofskog kraja. Tako male glumice i njihove majke, koje također glume u predstavi, izvode narodne napjeve svoga kraja povezane sa svetkovinom Jurjeva.

Prvi dio Festivala završen je tim dojmljivim nastupom djece i mlađih iz Visokog, nakon kojega je uslijedio razgovor s publikom i druženje.

POSVETA CRKVE SV. IVANA KRSTITELJA U PULI

U subotu, 24. lipnja 2017. godine, o blagdanu Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Puli je posvećena naša župna crkva sv. Ivana Krstitelja.

Misno slavlje posvete, uz koncelebraciju tridesetak svećenika, predvodio je porečki i pulski ordinarij mons. Dražen Kutleša. Uz relikvije sv. Ivana Krstitelja iz stare crkvice, u oltar su ugrađene i relikvije bl. Miroslava Bulešića

Koncelebrantima su u svečanoj procesiji prošli trijemom crkve gdje su biskupu, pred zatvorenim i svećano urešenim vratima crkve, uz prigodni govor, ključeve crkve predali župljani, bračni par Dolores i Vedran Vojnić. Biskup je u prvom dijelu homilije govorio o liku i djelu sv. Ivana Krstitelja, čiju zaštitu na njegov blagdan dolazimo tražiti. O razlozima zašto se sv. Ivana štuje kroz dva tisućljeća je što je on činio sve sasvim suprotno od onoga

što mi danas činimo i želimo. On je prezirao materijalno, živio je, po današnjim kriterijima vrlo čudno, u pustinji, posve isposnički, no on je svojim životom pokazao što je bitno u čovjekovu životu. Htio je ljudima pokazati da je materijalno, za što se mi borimo, prolazno i da to čovjek kada umre ne može ponijeti s ovoga svijeta. Tražio je i žudio za neprolaznim, za vječnim vrednotama. Sv. Ivan je ljudima govorio ono što im treba reći, a ne ono što oni žele čuti, za razliku od nas danas koji se na sve načine, i po cijenu istine, ne želimo nikome proturječiti. Sv. Ivan je zato i stradao. Svi smo mi dakle pozvani jednostavno govoriti Istinu i biti vjerodostojni, istaknuo je biskup. Sv. Ivan je bio nadasve ponizan, posve svjestan i vjeran svojoj ulozi: došao je navijestiti Isusa Krista i potom se povukao. I mi smo danas pozvani na poniznost, iako se ta vrlina danas smatra slabošću. Sv. Ivan nas poziva na jednostavnost, i na prepoznavanje onih jednostavnih, istinskih vrednota potrebnih za spasenje.

I ova posveta crkve jest jedan znak – povezanih s Bogom; svaki je čovjek po svojoj naravi okrenut prema Bogu, djeca od kada progovore, postavljaju pitanja, i na neki način tragaju za smislom. Tako i Crkva, od samih početaka želi posvetiti

posebna mjesta gdje se ljudi mole i gdje na poseban način žele iskazati svoju vjernost Bogu. Kada gledamo crkve diljem svijeta, vidimo da su one izraz ljudi koji su ih pravili i izraz onoga vremena u kojemu su živjeli: željeli su ono najljepše i najbolje posvetiti Bogu, upravo iz njihove ljubavi prema Bogu te crkve postaju i kulturna baština svakoga naroda. Danas ova župna zajednica, sa svojim župnikom i ponosno posvećuje ovu crkvu, uzdižući svoje molitve i zahvalu za ovaj hram koji je izgrađen trudom svih onih koji su u tome sudjelovali. Nije toliko bitna njegova znamenitost, već je daleko važnije to zajedništvo župe koje se slijeva u ovu župnu crkvu, da svi kao jedno upućujemo molitve Bogu. Biskup je prigodno spomenuo oduševljenje židovskog naroda hramom koje se spominje u Nehemijinu čitanju.

Ova crkva poziv vjernicima na molitvu, na postizanje svetosti, i da tu svetost postižemo u zajedništvu, i da jedni druge izgrađujemo. Da bi čovjek mogao posvjedočiti postoje dva načina: riječima i djelom. Vaša vjera donijela je ploda, a to je ovaj hram koji posvećujemo Bogu. Polažući u ovaj oltar moći bl. Miroslava Bulešića, koji je svoj život položio za svoje ideale, želimo se podsjetiti da je i naš život prolazan i da se u ovom hramu Božjemu želimo moliti za svoju vjeru i vjeru svojih bližnjih, da svi skupa možemo napredovati u mudrosti i znanju.

Današnji će dan biti upisan u povijest ove župe, postat će to svetkovina za ovu župu kada će se slaviti obljetnica posvete crkve, zaključio je biskup te pozvao sve da mole za svoje žive i pokojne te na nakanu prosperiteta te župne zajednice.

Prije euharistijske izmoljene su litaniye svih svetih i posvetna molitva, te je održan sam obred posvete oltara i crkve: pomazanje oltara i zidova crkve, paljenje tamjana na oltaru, pokrivanje oltara bijelim platnom te donošenje upaljenih svijeća na oltar. Sve je to prigodnim pojašnjenima i tumaćenjima popratio Preč. Josip Kolega, duhovnika pulskog Biskupijskog misijskog sjemeništa »Redemptoris Mater«.

Biskup je nakon pomazanja oltara pomazao i posvetni križ na zidu lijevo od oltara, a ostala dva pomazao je pulski dekan preč. Milan Mužina. Nakon donošenja upaljenih svijeća na novoposvećeni

oltar, svijeće pored zidova crkve upalio je župnik p. Đuro Hontić.

Nakon popričesne molitve relikvije su do oltara donijeli Marko Drmić i Đino Peruško, koji su ujedno bili i kumovi crkve, te su kasnije potpisali Povelju o posveti. Relikvije su u oltar postavili stric i nećak, Božo i Vjeko Divković, čije su građevinske tvrtke izvele građevinske rade na crkvi. Relikvije sv. Ivana Krstitelja iz stare crkve postavljene su sa stražnje strane, a bl. Bulešića s prednje strane oltara. Potom je pročitana Povelja posvete crkve, a tijekom potpisivanja pročitan je povjesni pregled župe i crkve.

Povelja glasi: »U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen! Na slavu Boga svemogućega, i na čast sv. Ivana Krstitelja, kada je Crkvom upravljao papa Franjo, Biskupijom Porečkom i Pulskom biskup Dražen Kutleša, kada je predsjednica Republike Hrvatske bila gospođa Kolinda Grabar Kitarović, provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca o. Josip Blažević, župnik župe i gvardijan samostana o. Đuro Hontić, građonačelnik Grada Pule Boris Miletić, godine Gospodnje 2017., na blagdan sv. Ivana Krstitelja, 24. lipnja 2017., ovu crkvu posvetio porečki i pulski biskup mons. Dražen Kutleša. Temeljni kamen za crkvu blagoslovio je 5. veljače 2005. biskup Ivan Milovan. Crkva je sagrađena prema projektu arhitekta Maurizija Bergama iz Venecije, a izvedbeni projekt izradio je arhitektonski »Studio Kaić«. Gradnju je izvelo poduzeće Zvonka i Bože Divkovića. Crkva je izgrađena prilozima Porečke i Puliske biskupije, Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, Padovanske provincije sv. Antuna franjevaca konventualaca, dobrovoljnim prilozima župljana i donacijom poduzeća »Kamen Pazin d.d.« Svjedoci posvete: biskup mons. Dražen Kutleša, Vikar Provincije p. Matrin Jaković, dograđonačelnica Elena Puh Belci, župnik i gvardijan p. Đuro Hontić te kumovi Marko Drmić i Đino Peruško.«

U ime Grada Pule misi je nazočila dograđonačelnica Elena Puh Belci, a u ime Istarske županije zamjenik župana Fabrizio Radin.

Prije samog kraja prigodnim zahvalama svima koji su na bilo koji način dali svoj doprinos u izgradnji crkve i realizaciji proslave zahvalio je župnik, p. Đuro Hontić.

Po završetku svete mise vjernici su pristupili čašćenju relikvija bl. Bulešića, koje je za tu prigodu, u prikladnom relikvijaru dostavila Vicepostulatora za kanonizaciju b. Miroslava Bulešića.

Misno slavlje glazbeno je animirao župi zbor uz orguljsku pratnju župljanke mr. art. Elda Krajcar Percan te kantori pulskog sjemeništa.

DRUGI TURNUS DUHOVNIH VJEŽBI U CRESU

U creskom samostanu sv. Frane od 25. do 30. lipnja 2017. održane su duhovne vježbe na kojima je sudjelovalo 16 braće naše Provincije: fra Josip Blažević, fra Bernardin Filinić, fra Damjan Glavaš, fra Jere Vujić, fra Đuro Crlenjak, fra Filip Musa, fra Tomislav Cvetko, fra Milan Gelo, fra Tomislav Glavnik, fra Ferdinand Ćavar, fra Nikola Šantek, fra Ivan Bradarić, fra Vitomir Glavaš, fra Martin Jaković, fra Ljudevit Marčić, fra Roko Bedalov i svećenik Banjalučke biskupije vlač. Anton Piličić.

Duhovne vježbe vodio je prof. dr. don Tonći Matulić. U nadahnutim razmatranjima duhovnik je progovorio o temi crkvenog i franjevačkog zajedništva, koje proizlazi iz zajedništva Trojedinog Boga te o konkretnom življenu zajedništva u svakodnevici.

Četvrtak popodne i petak dopodne bili su posvećeni bratskom razgovoru o provincijskim prioritetima. U bratskoj atmosferi izašla su na vidjelo stajališta sve braće a raspravom je koordinirao slovenski subrat fra Andrej Šegula. Gvardijan fra Zdravko Tuba i braća samostana pokazali su se izvrsnim domaćinima i gostoljubivima kao i obično. Posljednji ovogodišnji turnus duhovnih vježbi održat će se u listopadu u Splitu od 8. do 13. listopada 2017. kada će i za drugu grupu sudionika biti upriličen sličan susret razgovora o provincijskim prioritetima.

•

MLADA MISA FRA IVANA LOTARA

U nedjelju 2. srpnja, u rodnoj župi sv. Ćirilia i Metoda u Vinkovcima, svoju mladu misu proslavio je naš ovogodišnji mladomisnik fra Ivan Marija Lotar. Mladomisničko slavlje započelo je majčinim blagoslovom ispred obiteljske kuće, te se nastavilo procesijom do župne crkve. Potom je uslijedila Sveta misa s početkom u 10 sati koju je predvodio mladomisnik fra Ivan uz koncelebraciju 15-ak svećenika, te uz prisustvo mnoštvo vjernika iz Župe, kao i onih pristiglih iz Zagreba gdje je fra Ivan bio u bogosloviji, iz Pule gdje je proveo đakonsku godinu, te iz Galdova gdje će fra Ivan službeno započeti svoju svećeničku službu.

Na početku Svetе mise fra Ivana i sve prisutne je uz svečano pjevanje psalma kao zahvalnice pozdravio mjesni župnik vlač. Andelko Cindori.

Nadahnutu propovijed izrekao je fra Augustin Kordić koji je ističući svece koji su se osobito istaknuli kao sveti svećenici: sv. Ivan Vianey, sv. Josip Kupertinski, sv. Leopold Mandić i drugi, potaknuo mladomisnika na predano svećeničko služenje koje se ostvaruje slavljem i dijeljenjem sakramenata te odlaskom na periferije, kao što često potiče papa Franjo. Propovjednik je također podsjetio mladomisnika na njegov redovnički i franjevački identitet koji treba doći do izražaja i u njegovom svećeničkom služenju ističući tu osobito braću kao dar i siromaštvo, te podsjećajući ga na apostolat karakterističan baš za franjevce: Franjevački svjetovni red i Vojska Bezgrješne.

Po završetku Svetе mise mladomisnik je zahvalio dobrom Bogu i svima koji su mu pomogli da sazrijeva na putu poziva i da dođe do ovog trenutka. Ujedno je zahvalio svima koji su doprinijeli tako svečanoj proslavi Mlade mise, kojoj je prethodila i trodnevna priprava a vodili su ju: vlač. Miro Tomas iz župe Levanjska Varoš – Ovčara, vlač. Filip Šebalja, župni vikar župe Cres te odgojitelji fra Stjepan Brčina i fra Josip Petonjić s bogoslovima, sjemeništarcem i postulantom franjevaca konventualaca.

Nakon euharistijskog slavlja uslijedio je svečani ručak u restoranu Admiral u Mirkovcima.

FRA MILJENKO HONTIĆ PROSLAVIO SREBRNI JUBILEJ SVEĆENIŠTVA

U nedjelju 16. srpnja na blagdan Gospe Karmelske, u crkvi Uznesenja BDM na Nebo u Molvama, o. Miljenko Hontić proslavio je svoj srebrni jubilej svećeništva. Sveti red je primio 14. lipnja 1992. u bazilici sv. Petra u Vatikanu po rukama svetog pape Ivana Pavla II. Svoju mladu misu slavio je 12. srpnja 1992. godine u Molvama.

U pozdravnom govoru župnik o. Filip Musa, spomenuo je kako je ova proslava ujedno proslava i župljana, a svečarev dolazak u svoju rodnu župu je poticaj za sve da zahvalimo Bogu za dar zvanja. Poetskim govorom o vatri s obiteljskog ognjišta naglasio je da je to ono najbitnije za čovjekov život, jer sve ostalo što čovjek nauči i primi u životu nije tako upečatljivo kao temelji koji se prime i ponesu iz obiteljskog doma.

Pozdravu su se pridružili najprije najmlađi nećaci: Ivana, Mihaela, David i Tomislav i recitacijom pozdravili slavljenika i predali mu cvijeće.

Propovjednik na euharistijskom slavlju bio je stariji brat o. Đuro, gvardijan i župnik u Puli (Sv. Ivan). On se najprije prisjetio Miljenkovog gesla na mladoj misi: »Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!« (Iv 15, 13) te pokušao iščitati kroz prošlih 25 godina svećeničkog i redovničkog života svečara odraze ovog gesla u njegovom apostolatu. Usporedio je nadalje, taj put s porukom evanđelja 15. Nedjelje kroz godinu o Sijaču i sjemenu Božje riječi. Zaželio mu je da i nadalje živi Kristovu zapovijed ljubavi te postojano i u franjevačkoj jednostavnosti, sije sjeme Božje riječi kamo god ga Gospodin bude zvao, upravo kao što je to činio posebno u ovih zadnjih 10 godina u službi generalne uprave kao Definitor Reda i Asistenta za srednju Europu. Spomenuo je kako se Gospodin u tih 10 godina po njemu poslužio da se oganj vjere i naše franjevačke karizme u srednjoj i zapadnoj Europi ne ugasi nego još više rasplamsa...

Nakon sv. Pričesti nećakinje Anamarija na klavijaturi, Marta na flauti i Julija pjevanjem, izvele su Ps. «Zahvalujte Gospodinu jer je dobar».

Nakon toga se obratio svojom zahvalom o. Miljenko i zahvalio najprije Trojedinom Bogu i Bezgrešnoj Djevici, Majci Božjoj Molvarskoj, na daru poziva u svećeništvo i milosti koja ga je pratila kroz ovih dvadeset i pet godina. Zatim je zahvalio roditeljima, prisutnoj majci Ani i pokojnom ocu Ivanu po kojima je primio život. Zahvalio je svojoj rodbini, braći o. Đuri i s. Doroteji, Martinu, Marku i Mariji s njihovim obiteljima, za koje je naglasio da su mu velika radost i poticaj u njegovom životu.

Zahvalio je svojim odgojiteljima, u Molvama, Zagrebu i Rimu, redovničkim poglavarima i svim prijateljima.

Zahvalio je svim župnicima a posebno aktualnom župniku o. Filipu kao i kapelanu Filipu, zatim sestrama milosrdnicama, nazočnoj subraći, Provincijskom vikaru o. Martinu Jakoviću, o Zdravku Tubi, o Josipu Petonjiću, kao i odsutnoj braći i svim vjernicima koji se redovito okupljaju u lijepom molvarsckom Gospodnjem domu i mole za duhovna zvana.

Nakon ručka s najbližim članovima obitelji i subraćom zahvalno slavlje nastavilo se oko obiteljskog stola uz pjesmu koju je animirao o. Martin Jaković.

PRIPREME ZA SVEĆANE ZAVJETE FRA VILČEKA NOVAČKOG

S pripremama smo započeli 31. 7. s večernjom molitvom časoslova. Poslije večere slijedilo je upoznavanje sudionika. Na ovim pripremama sudjelovalo je devetnaest kandidata. Petorica iz Hrvatske franjevačke provincije svetog Ćirila i Metoda, četvorica iz Hrvatske franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, po dvojica kandidata su bila iz Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja

Blažene Djevice Marije i Hrvatske Kapucinske provincije svetog Leopolda Bogdana Mandića, domaćini Franjevačka provincija Bosna Srebrena također su imali petoricu kandidata i ja sam bio kandidat iz naše Hrvatske provincije svetog Jeronima franjevaca konventualaca. Pripreme su trajale četiri tjedna.

Prvi tjedan smo bili u Sarajevu. U jutarnjim satima su održavana predavanja koja su bila vezana uz naše zavjete. O zavjetu čistoće predavanje nam je održao fra Nikola Šantek OFMConv. magistar nas bogoslova, a o zavjetu siromaštva i franjevačkoj karizmi domaći gvardijan i prof. dr. fra Mile Babić, dok nam je prof. dr. fra Danimir Pezer, dekan franjevačke teologije, te smo imali i susret s provincijalima. Popodnevni sati su bili rezervirani za obilazak Sarajeva i samostana u okolini, pa smo tako u tom vremenu pohodili i tri najznačajnija samostana provincije Bosne Srebrenе, a to su Fojnica, Kraljeva Sutjeska i Kreševo. Naše sljedeće odredište bio je samostan u Šćitu-Rami. Tu nam je predavanje održao fra Mijo Džolan voditelj Franjevačkog instituta za kulturu mira. Iz Šćita-Rame smo pohodili sestre klarise na blagdan sv. Klare, a dan poslije posjetili smo i Livno gdje se nalazi njihov novicijat. Ondje nam je magistar novaka fra Marinko Baotić održao predavanje o duhu molitve i pobožnosti. Dok smo boravili u Šćitu-Rami, sudjelovali smo i u trodnevnicama za Veliku Gospu i to prvi i treći dan. Naš boravak u Rami završavamo proslavo Velike Gospe i dan kasnije već smo u Visokom, gdje su nam održane duhovne vježbe koje je kao moderator predvodio fra Pavao Filipović. Kroz ove duhovne vježbe nam je još više produbio način življenja kao franjevaca.

Zadnji tjedan nam je ostao za pastoralno-socijalnu djelatnost. Tu nam je na samom početku prof. dr. Sanda D. Smoje, teolog i psiholog održala predavanje na temu rast prema integriranoj osobi. Kao praktični rad posjetili smo starački dom i bolnicu u Novoj Bili. U petak 25. 8. otišli smo u kolijevku franjevaštva u Bosni, u Srebrenicu. Na povratku smo posjetili memorijalni centar žrtava genocida iz Srebrenice, koji se nalazi u Potocarima, a zatim smo pohodili i najstarije Gospino svetište na Balkanu u Olovu. Dan kasnije naše pripreme završavaju misom na kojoj smo zapjevali Tebe Boga hvalimo.

Ovih mjesec dana priprema svima nam ostaje u trajnom sjećanju jer smo još više utvrdili svoj poziv i dobili nove spoznaje o životu franjevačke karizme te kroz molitvu, predavanja i bratska druženja upoznali smo i novu braću. Vraćajući se natrag u svoje provincije, ispunjeni Franjinom radošću, želimo biti dionici te velike obitelji koja nas uči da svakoga dana rastemo i poniznosti i malenosti.

FRA MARTIN DRETVIĆ PRIMIO POČASNO ODLIČJE PROTOPREZBITERA STAVROFORA

U subotu 19. kolovoza 2017. godine, na blagdan Gospodnjeg preobraženja prema julijanskom kalendaru, apostolski egzarh za grkokatolike u Srbiji mons. Đuro Džudžar, pod svečanom liturgijom sv. Ivana Zlatoustoga u crkvi Gospodnjeg preobraženja u Šidu pod kojom je zaredio novog grkokatoličkog đakona, podijelio je p. Martinu Dretviću, hrvatskom franjevcu konventualcu iz Vinkovaca, počasno odličje protoprezbitera stavrofora (križenosca) »za veliki doprinos p. Martina Dretvića za duhovni razvoj«.

»P. Martin Dretvić od svojih mladih svećeničkih dana ima indult biritualizma i za istočni bizantski obred, te je svojom ljubavlju i zalaganjem konstantno doprinosiso razvitku i učvršćenju vjere i produbljivanju duhovnog života preko misija, duhovnih vježbi i duhovnih obnova u raznim zajednicama i župama grkokatoličke Križevačke eparhije i Apostolskog egzarhata za grkokatolike u Srbiji« stoji u pismu obrazloženja dodijele ovog odličja mons. Đure Džudžera.

Svečanoj liturgiji i dodijeli počasnog odličja nazočio je fra Josip Blažević, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca, kojega je u prigodnoj propovjedi na

rusinskom jeziku pozdravio mons. Đuro Džudžar, uz desetak prezbitera bizantskog obreda.

DVOJICA NOVAKA ZAPOČELA NOVICIJAT U ASIZU

Za vrijeme svečane Večernje molitve u bazilici sv. Franje u Asizu, koju je predvodio kustos samostana fra Mauro Gambetti, novicijat su započeli devetnaest mladića među kojima su i dvojica naših kandidata, fra Tomislav Dobrijević i fra Franjo Čolakovac.

Ovim činom, 9. rujna, za ove mladiće službeno je započeo novicijat ili godina kušnje. Čin obla-

čenja protekao je u jednostavnom ali znakovitom ozračju.

U kratkoj propovijedi kustos fra Mauro Gambetti, objasnio je novacima što znači za njih ova godina i kako u njoj ne bi smjeli tražiti nikoga drugog osim samoga Gospodina Isusa Krista. Istaknuo je kako bi trebali po primjeru sv. Franje kroz ovu godinu rasti u bratstvu kroz malenost i jednostavnost.

Novi magistar novaka fra Francesco Lenti i njegov zamjenik fra Giovanni Nappo blagoslovili su nove habite i preuzeli brigu za odgoj ovih mladića, koji žele slijediti Isusa Krista po primjeru sv. Franje. Potom je uslijedio sam čin oblačenja u kojem su novaci, uz pomoć provincijala ili delegata, obukli svoje habite i tim izvanjskim činom započeli svoj novicijat.

U ime naše provincije nazočan je bio fra Josip Blažević, provincijalni ministar, i fra Stjepan Brčina odgojitelj postulanata.

MATEO VUJČIĆ ZAPOČEO POSTULATURU NA CRESU

Na blagdan rana svetog oca našega Franje 17. rujna 2017 godine u samostanu Svetoga Frane u Cresu, službeno je započela godina postulature. U ime fra Josipa Blaževića, provincijalnog ministra franjevaca konventualaca, ovogodišnjeg kandidata Matea Vujčića primio je fra Ferdinand Ćavar.

Ovogodišnji kandidat ima 19 godina i dolazi iz župe sv. Ivana Krstitelja – Pula.

Kao dar za ulazak u postulaturu dobio je Bibliju – knjigu žive riječi Božje i znak Tau kao znak milosrđa i pokorničkog života obnovljenog u Kristu.

Za njegov duhovni rast i sazrijevanje u redovničkom pozivu kroz godinu postulature, posebnu brigu će voditi njegov magistar fra Stjepan Brčina.

SUSRET KLERIKA HRVATSKE I SLOVENSKЕ PROVINCИJE

Ovogodišnji tradicionalni susret bogoslova franjevaca konventualaca Hrvatske i Slovenske provincije održan je u Sisku, 19. rujna 2017. godine. Nakon okupljanja i doručka u samostanu sv. Antuna Padovanskog krenuli smo u obilazak Muzeja grada Siska, u kojem smo se upoznali s velikom i slavnom poviješću ovoga grada, od prapovijesnih dana do Domovinskog rata i današnjih dana. Slijedio je obilazak biskupijskih prostora, katedrale i susret s mons. Vladom Košićem, sisačkim biskupom koji nam je svojom riječi dobrodošlice i radosnom jednostavnosti posvjedočio ljepotu zajedništva u Crkvi. Nakon obilaska grada slavili smo Svetu misu koju je predslavio fra Josip Blažević, provincijalni ministar. U svojoj propovijedi osvrnuo se na evanđelje, na proslavu 100. obljetnice Vojske Bezgrešne i na život sv. Maksimilijana Kolbea, kojega je svima preporučio kao primjer osobnoga života. Nakon svete mise i zajedničkog ručka klerici su posjetili marijansko biskupijsko svetište Majke naših stradanja u Gori. Zahvalni braći samostana sv. Antuna Padovanskog u Galdovu: fra Roku, fra Vladimиру i fra Ivanu, na lijepo organiziranom susretu, klerici su se u večernjim satima vratili u Zagreb i Ljubljano.

POZDRAVNI GOVOR PROVINCIJALNOG MINISTRA ZA DAN PROVINCije 2017.

Pozdravna riječ

Ovogodišnja proslava *Dana Hrvatske provincije franjevaca konventualaca, odnosno njezinog zaštitnika sv. Jeronima*, u znaku je obilježavanja Stogodišnjice postojanja Vojske Bezgrešne koju je 16. listopada 1917. godine u Rimu utemeljio sv. Maksimilijan M. Kolbe čije ćemo *Spise*, prvi svezak, predstaviti popodne u okviru svečane akademije. Stoga, dopustite mi, pozdraviti sve vas ovdje nazočne, na prvoj mjestu sve članove Vojske Bezgrešne, okupljene na prvom Nacionalnom susretu članova Vojske Bezgrešne u Zagrebu, pristigle iz raznih mjesta naše domovine, na čelu s njihovim mjesnim i područnim duhovnim asistentima. Svi ma želim srdačnu dobrodošlicu.

Ovom Nacionalnom susretu članova VB pretvodilo je Nacionalno hodočašće članova Vojske Bezgrešne i njezinih simpatizera u Fatimu i Lurd koncem svibnja i početkom lipnja ove godine na koje se odazvalo preko 300 hodočasnika. Slijedeći događaj bio je dvodnevni znanstveni Simpozij »Vojska Bezgrešne i masonerija« održan prošlog vikenda u dvorani sv. Franje na Svetome Duhu, u organizaciji Međunarodne i Nacionalne središnjice Vojske Bezgrešne, Nadbiskupijskog pastoralnog instituta, Hrvatskog mariološkog instituta i Centra »Hrvatski Areopag« za međureligijski dijalog Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca. Proslava će završiti zahvalnim hodočašćem Vojske Bezgrešne u Rim, mjesto utemeljenja Vojske Bezgrešne. Sv. Maksimilijan Kolbe slijedećim riječima sažeо je teške okolnosti Crkve soga vremena, te motiv i smisao utemeljenja Vojske Bezgrešne:

»U godinama koje su prethodile ratu u Rimu, središtu kršćanstva, vršljala je sve bezobzirnije masonska mafija, koju su pape iznova osuđivali. Nije se skanjivala ni vješanja za stava po ulicama grada za vrijeme proslava u čast Girodana Bruna, ni crnog barjaka s likom Mihaela Arkandela pod nogama Lucifera, a još manje razvijanja masonskih stjegova ispod vatikanskih prozora. Jedna nesavjesna ruka nije osjećala strahotu dok je pisala: »Sotona će upravljati Vatikanom, a papa će mu služiti u odijelu švicarske garde«, i druge slične stvari. Neke duše, koje su bile udaljene od Boga, našle su se u žalosnom stanju.

Takva smrtna mržnja prema Kristovoj Crkvi i prema njegovu zamjeniku na zemlji nije bila samo hir zavedenih pojedinaca nego sustavno djelovanje, koje je posljedica masonskog načela: »Srušiti svaku religiju, a ponajviše onu katoličku.« Stanice ove mafije, koje su rasijane po cijelom svijetu, teže na razne načine više-manje otvoreno prema ovom cilju. Služe se mnogim društvima, različitim naziva i ciljeva, koja pod njihovim utjecajem šire vjerski indiferentizam i oslabljuju moral. Na poseban način djeluju na ove posljedne prema odluci koju su prihvatali: »Nećemo pobijediti katoličku religiju razlaganjem, nego samo kvarenjem običaja!« I ljudi se guše u kaljuži takve književnosti i umjetnosti koje nastaje oko slabljenja moralnog osjećaja. Poplava moralne prljavštine teče svugdje, a nosi je prostrana rijeka. Ljudi slabe, domaća se ognjišta raspadaju, a žalost raste u okaljanim srcima. Budući da ne osjećaju u samima sebi snagu da skinu sa sebe teret koji ih obavlja, bježe iz Crkve ili se čak dižu protiv nje.

Da se pruži ruka tolikim nesretnim dušama, da se nedužna srca utvrde u dobru, da se pomogne svima doći do Bezgrešne, posrednice svih milosti, 1917. godine u međunarodnom kolegiju Male braće konventualaca u Rimu nastaje Vojska Bezgrešne.«

Stogodišnjica postojanja Vojske Bezgrešne jedinstvena je prigoda zahvaliti Bogu na ovom divnom pokretu, čestitati članovima Vojske Bezgrešne njihovu obljjetnicu, te ponovno raspiriti gorljivost članova kako bi u današnjem vremenu odgovorili suvremenim izazovima. 3.500 članova u Hrvatskoj, i oko 6 milijuna u svijetu, osjetna su evangelizacijska snaga unutar Crkve, kojoj papa Benedikt XVI., u prigodi održavanja međunarodnoga kongresa u Rimu, upućuje slijedeće riječi: »Vi imate veliki uzor svetosti, profesionalnosti i poniznosti. Crkva je u velikoj potrebi i očekuje vašu pomoć. Molim vas ne odustajte ići naprijed s pouzdanjem i nadom. Vaša karizma je aktualna, stoga obnovite svoje članstvo i svoje oduševljenje. Neka vam Blažena Djevica Marija i sv. Maksimilijan pomognu da budete gorljivi misionari ljubavi i milosrđa Isusa Krista.« Odgovarajući na ove papine poticaje, pod današnjom svetom misom, članovi Vojske Bezgrešne i ovdje nazočni franjevci konventualci, molitvom će izraziti svoju posvetu Bezgrešnoj kako bi svoj život još zauzetije istrošili u čast Bezgrešne, na posvećenje svoje, i duša kojima će biti poslani.

— — —
Na osobit način, među nama, želim pozdraviti nekoliko uvaženih gostiju ponaosob.

► Prije svega Nacionalnog duhovnog asistenta Vojske Bezgrešne za Hrvatsku, **fra Zdravka Tubu**, i nacionalnog duhovnog asistenta Vojske Bezgrešne za BIH, **vlč. Vladislava Žarka Ošapa**.

► Najsrdačnije pozdravljam slovenskog provincijala **p. Milana Kosa**, sa četvoricom slovenske subraće, iz sestrinske nam provincije sv. Jožefa, koji su nam se priključili u obilježavanju ovog jubileja.

► Pozdravljam i svu braću svećenike, domaće i goste, župnike i gvardijane, sve koji ste s nama došli uzveličati ovo slavlje. Želim vam dobrodošlicu i da se s nama ugodno osjećate.

► Pozdrav i zahvalu upućujem i našem **Zboru Kolbe i obitelji Bardun** koji su lik sv. Maksimilijana Kolbea i pokret Vojske Bezgrešne uprizorili mjuzikom »Život za život«, te himnom Vojske Bezgrešne koju su netom izveli.

► Najsrdačnije pozdravljam i sve drage slušatelje Radio Marije, osobito članove Vojske Bezgrešne, koji nas prate preko ovog medija u svojim domovima.

► Ovo je prigoda pozdraviti sve predstavnike medija, i njihove novinare, HKR i, osobito, Radio Marije, i zahvaliti što ova posljednja već godina revno prenosi mjesecne susrete članova VB.

— — —
Današnjim danom, draga braćo i sestre, želimo obilježiti i neke značajne obljetnice naše trojice subraće. Dopustite mi da ih ukratko predstavim.

► **Fra Ambroz Knežić**, slavi 50 godina svečanih zavjeta. Fra Ambroz je rođen 19. travnja 1944. godine u Šibeniku, od 1961. je franjevac konventualac, od 1968. svećenik. Prve tri godine nakon ređenja služio je vjernicima u Petrovaradinu, potom je godinu dana proveo na studiju u Engleskoj u svrhu priprave za misije. Godine 1972. odlazi u misije u Zambiju gdje će službovati kroz punih 30 godina. Po povratku u Hrvatsku bio je 4 godine gvardijan u Zagrebu, 4 godine gvardijan u Splitu, kao i nositelj ostalih službi, biskupijskih i provincijskih, ali mi o. Ambroz neće zamjeriti što ih sve ovdje nećemo nizati zbog ograničenosti vremena, nego samo reći: HVALA i ČESTITKE NA VAŠEM JUBILEJU!

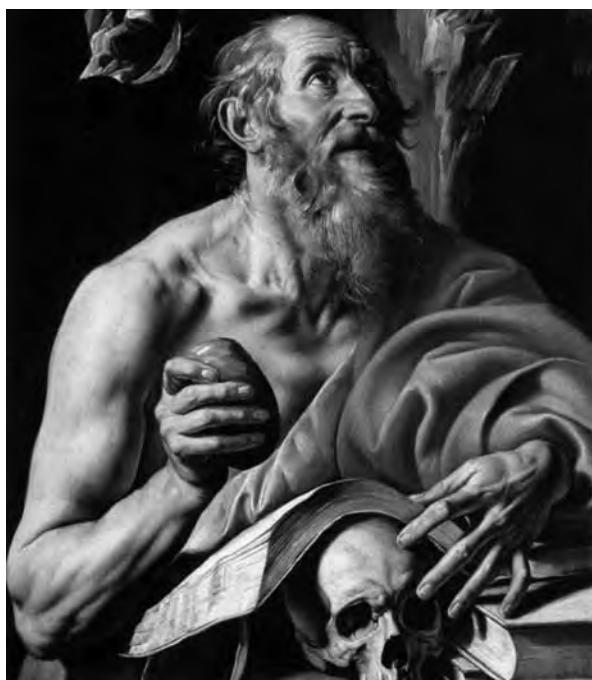
► **Fra Tomislav Cvetko**, slavi 25 godina ministva. Rođen je na Božić, 25. prosinca 1964. godine. U sjemenište franjevaca konventualaca primljen 28. svibnja 1985. Svečane zavjete dao je u Zagrebu 4. listopada 1990. Zaređen je za svećenika 28. lipnja 1992. Stekao je licencijat iz dogmatike, sa specijalizacijom iz kristologije na Papinskom Fakultetu sv. Bonaventure u Rimu. Popis njegovih službi malo je poduzi. Župni vikar od 1993., potom i župnik župe sv. Josipa u Puli do 1998. Župnik i gvardijan samostana i župe sv. Ivana Krstitelja u Puli do 2006. Župnik u župi sv. Stjepana pod borovima u Splitu-Meje od 2006. do 2010. godine. Župnik župe sv. Maksimilijana Kolbea u Zagrebu-Bijenik i gvardijan samostana Sveti Duh u Zagrebu od 2010. do 2014. Magistar postulanata na Cresu do 2015. godine. Potom kroz godinu dana župni vikar u Molvama. Na zamjeni župnika u župi sv. Antuna Padovanskog u Wellandu, Kanada, a posljednju godinu nalazi se u Danskoj, gdje se priprema za preuzimanje Danske misije. Iskreno mu zahvaljujem i ČESTITAM.

► **Fra Miljenko Hontić**, slavi 25 godina ministva. Rođen je u Molvama, 16. travnja 1965. U

sjemenište franjevaca konventualaca primljen je 6. rujna 1980. godine. Svečane zavjete položio je u Zagrebu 4. listopada 1990. a za svećenika zaredio ga je sv. papa Ivan Pavao II. u Vatikanu 14. lipnja 1992. godine. Stekao je licencijat iz franjevačke duhovnosti na Papinskom fakultetu sv. Bonaventure u Rimu. U Provinciji je obnašao razne službe. Najprije je bio kapelan u župi sv. Josipa Radnika u Galdovu do 1998. godine, potom službu magistra klerika i člana uprave provincije, u dva mandata, gvardijan i župnik u Novom Marofu i Mađarevu, a trenutno obnaša, već drugi mandat, službu Generalnog definitora u Rimu. Srdačno i njega pozdravljam i čestitam u ime svih nas!

Na kraju, ali nipošto kao posljednjega, iskreno i najsrdačnije pozdravljam predslavitelja današnje euharistije mons. Ivana Šaška, pomoćnog biskupa zagrebačkoga. Među nama je kao predslavitelj euharistijskog slavlja, ali i sam kao slavljenik, jer i on slavi 25 godina svećeništva, pa mu u ime svih nas najsrdačnije čestitam i izražavam dobrodošlicu!

Njemu, kao i ostalim našim slavljenicima, u znak naše pažnje i ljubavi, darujemo dvobojni buket cvijeća, crveno-bijeli, koji simbolizira dviće krune koje je sv. Maksimilijan Kolbe primio u djetinjstvu, te svakome od današnjih slavljenika, njima najprije, darujemo po jedan primjerak *Kolbeovih spisa* na hrvatskom jeziku, jutros stigao iz tiskare, sa željom da nas sve prati zagovor Bezgrešne i sv. Jeronima, zaštitnika naše Provincije.

PROSLAVA 100. OBLJETNICE UTEMELJENJA VOJSKE BEZGREŠNE

**ODRŽAN MEĐUNARODNI ZNANSTVENI
SIMPOZIJ U ZAGREBU 16. I 17. RUJNA 2017.
GODINE**

Međunarodni znanstveni simpozij »Vojska Bezgrešne i masonerija« započeo je u subotu, 16. rujna u dvorani sv. Franje samostana franjevaca konventualaca u Zagrebu. Simpozij se održava pod pokroviteljstvom Gradske skupštine Grada Zagreba.

Uvodeći u simpozij, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca i glavni inicijator skupa dr. sc. Fra Josip Blažević ukazao je na »poveznicu« masona i sv. Maksimilijana Kolbea, pokreta s kojim se prije 100 godina na Trgu sv. Petra u Rimu, središtu kršćanstva, susreo se i mladić, kojemu su tada bile jedva 23 godine. On se u svojim Spisima referira na spomenuti događaj riječima: »U godinama koje su prethodile ratu u Rimu, središtu kršćanstva, vršljala je sve bezobzirnije masonska mafija, koju su pape iznova osuđivali. Nije se skanjivala ni vješanje zastava po ulicama grada za vrijeme proslava u čast Girodana Bruna, ni crnog barjaka s likom Mihaela Arkandela pod nogama Lucifer-a, a još manje razvijanja masonskega stjegova ispod vatikanskih prozora. Jedna nesavjesna ruka nije osjećala strahotu dok je pisala: 'Sotona će upravljati Vatikanom, a papa će mu služiti u odijelu švicarske garde' i druge slične stvari. Neke duše, koje su bile udaljene od Boga, našle su se u žalosnom stanju. Takva smrtna mržnja prema Kristovoj Crkvi i prema njegovu zamjeniku na zemlji nije bila samo hir zavedenih pojedinaca nego sustavno djelovanje, koje je posljedica masonskega načela: 'Srušiti svaku religiju, a ponajviše onu katoličku'«, U tom je kontekstu, fra Blažević naglasio, kako je »stogodišnjica postojanja Vojske Bezgrešne, nastale kao reakcija na masonske manifestacije u Rimu 1917. godine, a

koja danas obilježava svojih 300 godina postojanja, bile su nam poticaj da ove dvije stvarnosti sagledamo s vremenske distance od stotinu godina. Jesu li stavovi slobodnog zidarstva nepomirljivi s Katoličkom Crkvom? Je li cilj slobodnih zidara uništiti Katoličku Crkvu i zavladati svijetom? Jesu li oni zaista toliko moćni da to i postignu? To su samo polazišna pitanja koja nas žele pripraviti za bolje razumijevanje pokreta Vojske Bezgrešne i obljetnice koju slavimo».

Nadalje je istaknuo, kako je domaćin simpozija je Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevaca konventualaca kroz svoj Centar Hrvatski Areopag za međureligijski dijalog, jer je »Vojska Bezgrešne iznjedrena u srcu Reda franjevaca konventualca kojemu je pripadao i sv. Maksimilijan Kolbe. Suorganizatori su ovog simpozija Nadbiskupijski pastorani institut Zagrebačke nadbiskupije, Međunarodna i nacionalna središnjica Vojske Bezgrešne, te Hrvatski mariološki institut«.

Fra Josip Blažević je pozdravljajući predavače i slušatelje, posebno pozdravio goste među kojima je i saborski zastupnik Ivan Čelić, te najavio dolazak fra Rafaela di Muro, duhovnog asistenta međunarodnog pokreta Vojske Bezgrešne čija je knjiga »Trijumf ljubavi« u kojoj uspoređuje sv. Maksimilijana Kolbea sa sv. Franjom.

Puno ljudi danas živi u blaženom uvjerenju da stvari za koje oni nisu čuli zaista niti ne postoje. Saznanja koja ćemo steći na ovom Simpoziju mogla bi nekoga isprovocirati da je riječ o pretjerivanju. Nije isključeno da bi možda moglo i do toga doći. Eminentni stručnjaci, međutim, koje smo pozvali na ovaj međunarodni znanstveni simpozij, trebali bi nas preduhitriti da ne skrenemo s provjerljivih činjenica u svijet mašte, rekao je fra Blažević, te izrazio žaljenje što je Veliki meštar slobodnim zidarima u Hrvatskoj zabranio sudjelovanje masonima na ovom simpoziju – čije bi prisustvo u nemaloj mjeri pomoglo osvijetliti materiju koju izučavamo. No, nastavio je »radujem se da su među nama izvrsni poznatatelji ove materije, oni koji su desetljeća svoga života posvetili izučavanju masonerije, koji će nas upoznati s njezinim sadržajem«. Podsjetio je, da unatoč činjenici da se slobodne zidare svrstava u tajne organizacije, obilna literatura s kojom o njima raspolažemo, otkriva da je malo toga što je u njima tajno. Naime, »postoje tri osnovna izvora

informacija o masoneriji ili slobodnim zidarima: literatura koju su iznjedrile slobodnozidarske lože i njihovi članovi. Na hrvatskom jeziku je vodeće ime g. Branko Šomen, vodeći masonska teoretičar, koji je u svojoj sveobuhvatnoj trilogiji iznio povijest slobodnog zidarstva u Hrvatskoj. Potom literatura bivših sljedbenika otklanja veo tajni i na vidjelo iznosi ono što prešućuju masonska autori. Tako je Verbum knjižara iz Splita izdala isповijest Maurice Caillet ‘Bio sam mason. Iz tame lože do svjetla vjere’ masona ginekologa koji je dosegao 18 stupanj u masoneriji i potom postao katolikom. Dojmljivo je i svjedočanstvo masona Emila Zole koji pred kraj života pristupa Katoličkoj Crkvi. Treći izvor je dragocjena literatura uglednih stručnjaka među kojima, složit ćete se, neosporno prvo mjesto u Hrvatskoj pripada g. Ivanu Mužiću, koji je sudionik i ovoga skupa«.

Na kraju uvodnoga slova, fra Blažević je upozorio »ovaj Simpozij nije posvećen slobodnom zidarstvu iliti masoneriji, nego Vojsci Bezgrešne. K tomu, u našem govoru i sudovima na ovom Simpoziju treba radikalno razlikovati stav o masoneriji od stava o masonima. Masonerija je ideologija, filozofsko-religiozni svjetonazor, s kojim se možemo slagati ili ne slagati, dok su masoni naša braća, za koju je Isus Krist prolio svoju krv, stoga je sv. Maksimilijan Kolbe ustanovio Vojsku Bezgrešne s ciljem da moli za obraćenje masona. Kolbeova dramatična smrt u Auschwitzu snažna je poruka koja nam otkriva ljudsko dostojanstvo, našu vrijednost, da ‘Bog nije poštudio ni svoga Sina Jedino-rođenca, nego ga je za sve nas predao. Masoni su naša braća. Zato o njima govorimo obzirno i s ljubavlju. Moguće je i da sutra netko iz njihovih redova postane član Vojske Bezgrešne što je, smatram, ipak manje važno, makar je baš to žarko priželjkivao sv. Maksimilijan Kolbe. Najvažnije je da i masoni postignu vječno spasenje, a s tom svrhom je osnovana i Vojska Bezgrešne. Rad ovoga Simpozija, o stogodišnjici Gospe fatimske, povjeravam zagovoru Bezgrešne Djevice Marije«.

Predstojnik Hrvatskoga mariološkoga instituta dr. sc. fra Ivan Karlić, OFMConv. je naglasio da se Institut radi važnosti teme rado pridružio organizaciji, jer »koliko mi šutjeli o ovakvim temama, ne znači da se na one ne tiču. Želja je stoga s pozitivne strane osvijetliti baštinu koju je ostavio sv. Maksi-

milijan Kolbe, koja i danas živi kroz Vojsku Bezgrešne, ali i posvijestiti one negativne strane tih napada ne samo na Katoličku Crkvu«.

Nacionalni duhovni asistent Vojske Bezgrešne fra Zdravko Tuba, OFMConv. je nastavljući se na prethodnika naglasio, kako nam je svima raditi dugoročno za opće dobro, a »ovi dani nam žele produbiti vrednote koje su vječne, da otkrivamo ono Božje u čovjeku, da živimo za tu stvarnost, te da imamo otvoreno srce za Božju prisutnost«.

Na kraju uvodnoga dijela, Zbor Kolbe je izveo službenu himnu proslave stote godišnjice Vojske Bezgrešne napravljenu na tekst sv. Maksimilijana Kolbea, koju je na hrvatskom jeziku glazbeno aranžirala obitelj Bardun.

► »Nastanak i širenje Vojske Bezgrešne u kontekstu vremena«

Predavanje »*100 godina Vojske Bezgrešne*« održao je nacionalni duhovni asistent Vojske Bezgrešne fra Zdravko Tuba, OFMConv.

Gledajući na 100 godina Vojske Bezgrešne pred nama je stoljeće života od začeća do sazrijevanja, od snova do djelovanja, od nesigurnog hoda do pokreta, od ideje do poslanja, molitve, žrtve i svjedočenja. Stvarnost kada riječ postaje realnost, idejni projekt građevina, prisutnost u Crkvi i svijetu koja nije od čovjeka. Otac Maksimilian je osvjedočen da je »Vojska Bezgrešne« zamisao Bezgrešne. On pak se smatrao samo 'sredstvom' u njezinim rukama, rekao je fra Tuba.

Promatraljući Kolbeov lik u duhu franjevačke karizme, Tuba je naglasio kako je za njega sv. Franjo i njegovo Pravilo polazište posvećenog života. Nadalje je posvijestio, kako se Kolbe odlikovao velikom sposobnošću »iščitavanja« događaja soga vremena. Štoviše, »uudio je kako je masonski plan protivan vrijednostima Crkve i duhovnim stremljenima čovječanstva« ustvrdio je Tuba, te dodao »prepoznao je podijeljenost svijeta između dobra i zla, i osjetio potrebu borbe«. Znakovitim je ukazao na činjenicu, da je Kolbe osnovao Vojsku Bezgrešne u Rimu tri dana nakon posljednjeg ukažanja u Fatimi. Predavač je prisutne kratko upoznao o ciljevima Vojske Bezgrešne da se »posveti djelu obraćenja svih«. Kolbeova polazišta bila su: da se čovjek divinizira, da je Marija najveličanstve-

niji dokaz čovjekovih mogućnosti, da Bezgrešna može biti posrednica između Krista i čovjeka, te da Bezgrešna može pobijediti svako zlo u čovjeku i svijetu. Za to su potrebna dva uvjeta »predanje Bezgrešnoj i nošenje Čudotvorne medaljice«. Govoreći o »Vojsci Bezgrešne« danas, fra Tuba je naglasio kako je novi statut potvrđen 2015. godine od Papinskog vijeća za laike, a misionarski stil Vojske Bezgrešne prema Kolbeovoj zamisli je svelikolik. »Ukoliko se danas želimo posvetiti poslanju, Kolbe uči kako je moguće služiti se svim zakonskim sredstvima za širenje evanđeoskih sadržaja« zaključio je Tuba.

Predavanje »*Kolbeov pokret u nas: Vojska Bezgrješne i Crkva u Hrvata*« održao je fra Ljudevit Maračić, prof. U duhu stoljetne proslave, predavač je uvodu podsjetio, kako »nije beznačajno ni samohvalbeno napomenuti da je svega petnaestak godina nakon prvih stidljivih početaka u Rimu i potom širenja u Krakowu, hrvatska crkvena javnost informirana o tom čudesnom razvoju ovoga gorušićina zrna«. To je potkrijepio i citatom u glasniku »Svetište sv. Antuna« koji su 1930. godine u Zagrebu pokrenuli franjevci konventualci kao glasilo za gradnju crkve-svetišta sv. Antuna na Svetom Duhu, već druge godine po izlaženju, u lipnju 1931. pojavljuje opširna reportaža pod naslovom »Niepokalanow«. Govoreći o ukorjenjenju Vojske Bezgrešne, istaknuo je kako se ona prvo počela širiti u sjemeništima Provincije, onome u Ptuju, gdje je bila privatna gimnazija, i onome u Zagrebu, gdje je bio novicijat i gdje su studirali mladi klerici. Posebni zamah poznavanju i širenju ovoga marijanskog pokreta dao je o. Ambroz Vlahov, tadašnji glavni urednik mjeseca »Svetišta sv. Antuna«. Spomenuto glasilo donosi i zanimljiv o putovanju koje je on poduzeo s o. Serafinom Grškovićem, godine 1937. u poljskom »Niepokalanowu«, gdje se dobro upoznao s o. Maksimilijanom Kolbeam, osnivačem ovoga Grada Bezgrješne, a i njega osobno su upoznali. Za djelovanje, Vojska Bezgrešna dobila je odobrenje od Nadbiskupskoga duhovnoga stola od 30. prosinca 1938.

Maračić se kratko osvrnuo i na ratne godine, naglasio je, kako se i ova marijanska udruga morala povući od značajnije ekspanzije među hrvatskim vjernicima, a pri kasnije je tadašnji zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac, da predusretne moguće progone i zabrane, sam određuje i progla-

šava prestanak rada svih javnih udruga i društava Katoličke Crkve na području Zagrebačke metropolije, a to su učinili i ostali biskupi, pa je tako i »Vojska Bezgrešne« suspendirala svoje djelovanje na javnom, izvanjskom području.

Fra Milan Gelo, mag. theol. održao je predavanje »*Bezgrešna kao trajno nadahnuće posvećenoga života. Kolbeova baština u suvremenome svijetu*«.

Marija, shvaćena i čašćena kao Bezgrešna u Kolbeovoj teologiji, duhovnosti i apostolatu predstavlja stalno nadahnuće, ali i istinsko uporište zato što poljski franjevac u vjeri u Bezgrešno začeće prepoznaje svjedočanstvo i znak besplatne Očeve ljubavi, koja vodi cijeli spasenjski plan, prema tome, Bezgrešno začeće dio je širokoga Božjega plana, rekao je Gelo.

Svaka redovnička zajednica djeluje u jednoj konkretnoj mjesnoj Crkvi, neovisno kakvim se apostolatom bavila i kakvu karizmu gajila. Danas je sasvim jasno da redovništvo svoje pravo mjesto pronalazi onda kada se ispravno razumije sama Crkva. Budući da i Marija ima važno mjesto u Crkvi početaka, ali i u Crkvi svih vremena u njezinu se primjeru raspoznaće još jedna inspirativna dimenzija. Shvačajući Mariju kao model, majku i uzor same Crkve i Bogu posvećene osobe dobivaju jasniju sliku svojega poslanja.

Uspoređujući Kolbeov život s nekim vidovima Marijina života koji svim osobama posvećenoga života djeluje kao istinsko nadahnuće u nasljedovanju Krista, dolazimo o jednostavnoga zaključka: ono što je poljski mučenik započeo u svome životu sigurno nije moglo prestati s njegovom smrću. Prema tome, čini se da je baština koju prepoznajemo u suvremenoj duhovnosti, a ponajviše u nastanku novih redovničkih zajednica i svjetovnih instituta, utemeljena na njegovoj pravotan zamisli: sve činiti pod zaštitom Bezgrješne. Čini se da je ovo njegovo marijansko življenje redovničkoga poziva u njemu neprestanče jačalo svijest o sudjelovanju u Božjem planu spasenja, davalо snagu u ostvarivanju svoga poslanja u okvirima zdrave eklezioiogije omogućilo dosezanje vrhunca vlastite ljudskosti davanjem života za drugoga – učeništvom. Fra Gelo se posebno osvrnuo na čašćenje Bezgrešne na Red franjevaca konventualaca, a potom spome-

nuo novonastale institute koji su nastali nadahnuti na Kolbeovoj duhovnosti i apostolatu. Tako je spomenuo Male sestre od Bezgrešne Marije i Svjetovni institut Misionarke Bezgrešne.

Fra Bernardin Filinić, prof. govorio je o temi »*Protukršćanska gibanja Kolbeova vremena*«. U uvodnom dijelu, predavač je podsjetio na revoluciju prosvjetiteljstva koja je nastojala odvesti svijet izvan kršćanstva, natrag u prirodne religioznost i to u ime napretka. »Konfesionalni ratovi, ubijanje krivovjeraca, što je na oprečnim stranama doseglo vrhunac upravo u vrijeme renesanse i reformacije, bit će tek uvod u povjesno razdoblje koje je sve to zapečatilo i osudilo, a otvorilo novo doba povijesti u kojem je pobijeno apsolutno i razmjerno najviše ljudi« rekao je, te se kratko osvrnuo i na previranja koje je to sve prouzročito i u samoj Crkvi. Nadalje osvrnuo se na situaciju neposredno prije i za Prvoga svjetskog rata, te spomenuo da dok su masoni bjesnili u Rimu protiv Crkve i pape, otac Maksimilijan je osnovao Vojsku Bezgrešne. »Nije to bila vojska rata, nego oprاشtanja, ljubavi i mira. I kao što se moli 'O Marijo bez grijeha začeta, moli i za neprijatelje Svetе Crkve. On osjeća Kristovu ljubav, ljubav prema neprijatelju. Tu Kristovu ljubav, Kolbe je potvrdio darujući život za brta čovjeka u logoru 1941.« zaključio je fra Filinić.

► »Povijest, filozofija i izvori masonerije«

Uvodeći u temu, dr. sc. fra Josip Blažević ravatelj Hrvatskog areopaga – Centra za medureligijski dijalog Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca kraćom prezentacijom prisutne je upoznao s izložbom o »*300 godina masonerije u slici: Izložba slobodnih zidara u Ljubljani*«.

Slijedila su dva predavanja povjesničara iz Splita Ivana Mužića. Prvo predavanje bilo je naslovljeno »*Masonstvo i monoteizam*«. Predavač je istaknuo, kako neki masoni, koji pišu o masonstvu tvrde da su oni duhovni nastavljači predantičkih okultnih učenja, koje su poslije dijelom nastavljali Kabali i gnozi. »I doista, masonske nauk ni po čemu nije originalan, jer je sav sadržan već u predkršćanskem poganstvu«, dodao je, kako su »masonska vjerovanja gotovo identična s onima egipatskim i grčkim kako ih iznosi Plutarh. Masonstvo se u XIX. stoljeću posebno angažiralo na

promidžbi etički indiferentnoga teozofizma«. Nadalje, predavač je istaknuo, kako masonstvo Bibliju shvaća samo kao simbol i to u ovom smislu »Biblijima u hramu svoje mjesto na oltaru Istine. Na njoj počivaju dva velika svijetla, Šestar i Uglomjer. Ona dakle resi naš sveti oltar ne kao Biblijia, ne kao njezina sadržina i ne kao specifična kršćanska nauka. Biblijia ne unosi dakle u nas ništa naročito ili isključivo kršćanskoga«. Podsjetio je, kako je slobodno zidarstvo u prvom redu metafizika koja svjesno hoće izgraditi svijet bez Boga ne skrivajući svjetovni cilj: stvaranje nadvlade u jednoj svjetovnoj državi u kojoj ljude neće dijeliti teritorijalne granice ni duhovne razlike. Nadalje je istaknuo, kako snaga masonstva izvire iz fanatična čuvanja tajne, u koju spada gotovo sve što je u vezi s masonstvom, od političkih akcija do popisa običnog članstva. Predavač je posvijestio, kako »masonstvo samo privremeno ili povremeno podupire neku klasu, državu, naciju, crkvu i to samo dotle, dok to odgovara njegovim tajnim ciljevima«. Sve navedeno, predavač je ilustrirao s nizom citata iz domaćih i inozemnih raznih publikacija.

Na početku drugog predavanja »*Ivan Meštrović i slobodno zidarstvo*« ustvrdio je »Ivan Meštrović nije bio član ni jedna masonske lože u međuratnoj Jugoslaviji«. Pojasnio je, kako se teza o Meštroviću kao masonu posebno proširila poslije izdanja Glojnarićeve knjige o masonstvu u Hrvata. No, upozorio je, kako se Glojnarićev popis članova spomenutih loža ne može smatrati potpuno autentičnim, a i sam pisac te knjige je javno u »Hrvatskom dnevniku« od 6. veljače 1941. priznao da mu je »priličan broj imena podmetnut od nesavjesnih ljudi«. K tomu, on je već tad bio tuženi suđen u Zagrebu i Zlataru od strane nekih osoba koje su tvrdile da nisu masoni. No, naglasio je činjenicu, da je Meštrović u međuratnoj Jugoslaviji živio, djelovao i razmišljao kao mason, međutim on je očito osobno procijenio da mu ne odgovara da se vodi kao član bilo koje lože u tadašnjoj Jugoslaviji vjerojatno i zato jer je tada masonstvo u Crkvi i puku bilo veoma omrznuto.

Osvrnuo se i na mnogobrojne biblijske motive u djelima Ivana Meštrovića, ali je naglasio kako oni ne potvrđuju da je njihov autor kršćanin. Mužić se osvrnuo i na neka djela Meštrovića, u prvom redu Raspelo, za koje je i sam autor 1954. Potvrdio »prizor 'Raspeća' nije bio zamišljen da predstavlja

povijesnog Isusa, ni Njegovu uzvišenu žrtvu. Namjera je bila da se prikaže raspeće Njegove ideje, izopačenje i izobličenje nauke, radi koje je došao na ovaj svijet i radio koje je umro na križu«. Zanimljiva je i primjedba koju je Mužić citirao u predavanju. Naime, u tekstu »Iz korespondencije Meštrović-Kamber« objavljenom u Hrvatskoj reviji, Ratko Perić je zaključio da »Meštrovićeva religioznost nije bila prakticirana u crkvenim okvirima i oblicima. Npr. za vrijeme rata, dok je boravio u svom ateljeu pod krovom Zavoda sv. Jeronima i blagovao zajedno sa svećenicima u blagovaonici, nikada se nije prekrižio«. Na kraju je dodao, kako izgleda da se Meštrović neposredno prije smrti obratio, što se može zaključiti iz svjedočenja Dominika Mandića«.

Na simpoziju je pročitano pripremljeno predavanje prof. dr. sc. Jurja Kolarića, prof. emeritusa KBF-a u Zagrebu »*Maksimiljan Vrhovec i slobodno zidarstvo*«. Riječ je o središnjoj osobi hrvatskoga crkvenog, kulturnog, političkog i gospodarskog života na prijelazu 18. i 19.st. Kolarić se kratko osvrnuo na životni put Vrhovca, te istaknuo, kako je bio optužen zbog jakubinske urote, no morao se braniti od napada da je bio član masonerije. »Od trenutka imenovanja za zagrebačkog biskupa pa do kraja života bio je meta mnogih napada koji su tvrdili da je bio slobodar zidar, osporavajući čak i njegovu pravovjernost« naglasio je Kolarić, te ustvrdio kako je »ta sporna točka u životu biskupa Vrhovca utjecala na to, da je historiografija o tom pitanju njegova života bila dosta podijeljena. Jedni su naglašavali njegovo jozefinističko i slobodnozidarsko opredjeljenje, a drugi su to osporavali. Katolički usmjerena historiografija ili je nijekala ili dovodila u pitanje Vrhovčevu pripadnost slobodnom zidarstvu«. Kolarić je nadalje istaknuo, da o Vrhovčevu članstvu u slobodnom zidarstvu kao zagrebačkomo biskupu nema nikakvih dokaza, što ne znači da kao biskup nije održavao veze s mnogim slobodnim zidarima i bio njihov prijatelj.

Dr. sc. fra Daniel Patafta (KBF, Zagreb) održao je predavanje »*Katolički tisak o slobodnom zidarstvu u međuratnoj Jugoslaviji (1918.-1941.)*«. Uvodno se osvrnuo na pitanje koje se često postavlja: izvori o masonima. Naglasio je, kako izvora ima napretek, te je spomenuo kako se u NSK može na uvid dobiti njihovi časopisi, literatura

koju su oni sami pisali, ali i one antimasonske, poglavito katoličke. Odabirući za ovu prigodu neke katoličke tiskovine, istaknuo je, kako je time želio pokazati procese koji su se događali, a oni su bili odraz vremena. »Što se tiče sukoba Katoličke Crkve i slobodnog zidarstva, on izrasta iz sukoba Crkve i liberalizma. Na našim prostorima sukob se intenzivira na početku 20. st. u vrijeme postojanja Kraljevine Jugoslavije«. Podsetio je, da prvo područje gdje se trebalo eliminirati utjecaj Crkve bilo je područje odgoja i obrazovanja. Pojavljuje se opširni članak o tome, kako je slobodno zidarstvo izbacivalo vjerouauk iz škola u Europi i kako to nastoji učiniti u Kraljevini Jugoslaviji. Spomenuo je i onodobni pokret reformnih svećenika. Patafta je ustvrdio, kako je teško dovesti reformne svećenike u vezu sa slobodnim zidarstvom, ali je činjenica je da su imali njihovu potporu što se očituje kroz različite tiskovine što je pri primjetio svećenik Petar Grabić koje uspoređuje reformni pokret sa slobodnozidarskim pokretom. Spomenuo je, kako u »Katoličkom listu« pišu mnogi uglednici, mnogi intelektualci i profesori s KBF-a, među kojima je istaknuo Stjepana Bakšića, Janka Obreškog, te Janko Šimrak koji prvi progovara o razornom djelovanju slobodnog zidarstva u Jugoslaviji na djelovanje Katoličke Crkve. On je 1932. na prvim stranicama »Katoličkog lista« objavljuje niz članaka u kojima izuzetno dobro dokumentira i iznosi činjenice što je slobodno zidarstvo činilo protiv Katoličke Crkve.

U središtu predavanja »*Filozofija masonstva*« Karmela Batušić, dipl. filozof i dipl. religiolog bila su dva filozofa Johann Gottlieb Fichte i Giuliano Di Bernardo.

Johann Gottlieb Fichte je živio i radio na prijelazu iz 18. u 19. stoljeće. Djelovao je na sveučilištima u Zuriku i Jeni odakle je prognan zbog tužbe da je ateist. Nastavio je svoj rad u Erlangenu i Berlinu. U Berlinu je postao i prvi rektor na tek osnovnom sveučilištu. Iz njegove korespondencije jasno se vidi da je on bio prvi put primljen u masonsku ložu u Gdansku 1793. Po njemu, masonstvo služi da se u jednom društvu sastaju ljudi raznih staleža i razgovaraju. Tako oni dijele svoja umijeća i tako članovi do tada jednostrano obrazovani slušajući ostale postaju svestrani. Svrha masonstva je po Fichteu općeljudski odgoj.

U uvodu knjige »Filozofija masonstva« Giuliano Di Bernardo svoju filozofiju masonstva predstavlja kao filozofiju čovjeka – svojevrsnu antropologiju. On ustvrđuje, da je antropologija religiozna »kada se čovjeka promatra u odnosu prema Bogu, kojega se smatra njegovim Stvoriteljem, dok se svjetovna antropologija na to ne obazire. Antropologija je isključiva ako se temelji na određenim vrijednostima, a nije isključiva ako je utvrđena na zajedničkim vrijednostima koje se tiču svih antropologija uopće. Religiozna antropologija je isključiva«, tvrdi on, jer su »prihvaćene samo one vrijednosti koje su specifične za određenu religiju. Dakako da se može govoriti o određenom pluralizmu, ali samo do neke granice.

Masonska antropologija je svjetovna i nije isključiva. Ona ne prepoznaje Boga kao Stvoritelja čovjeka, premda se, pojedinačno, mason može prepoznati kao Božje stvorenje, ali to nije obvezno. Za masona je važno samo etičko usavršavanje. Masonska antropologija spoj različitih antropologija, ali sve su one usmjerene prema etičkoj izgradnji masona«.

Posljednje predavanje ovoga bloka s temom »*Gnostička baština u masoneriji*« održao je doc. dr. sc. fra Anto Barišić (KBF Zagreb). Odgovarajući na pitanje »što kronološki dva vrlo udaljena i međusobno dva daleka fenomena može povezivati«, Barišić je odgovorio »u masoneriji postoji nešto što je baština pojedinih gnostičkih sekti što je masonerija integrirala u svoj sustav bilo kao neku misao bilo kao dio nekog rituала i simbola.« Ukazujući na tu gnostičku baštinu koju nalazimo u masoneriji, zaustavio se na tri stavke koje masoneriju povezuju s gnozom: gnostička sekta mandeja, tragovi gnostičkog učitelja Baziliida u masoneriji, te gnostičko poimanje uskrsnuća u nekim obrednim ceremonijama masona. Slijedom spomenutoga zaključio je, kako masonerija nije neovisna od duhovnih strujanja antike koja su kroz srednji vijek dospjela i do masonerije. Opće mišljenje i stav prema masoneriji danas je zbrkan, pomalo nejasan i rasut. To je vjerojatno zato što masoneriju kao i nekoć antički gnosticizam, osim određene tajnovitosti ovog bratstva, u najširem smislu riječi karakterizira eklektičnost, odnosno spajanje i posuđivanje različitih vjerskih, duhovnih, ritualnih i misaonih elemenata koji potječu iz

različitih povijesnih epoha i religija, misterijskih kultova i suvremenih duhovnih gibanja.

► »Vojska Bezgrešne i masonerija«

Kraći osvrt na »*Masoneriju u Kolbeovim spisima*« dao je dr. sc. fra Josip Blažević. Ovim je najavio objavljivanje na hrvatskom jeziku prvoga sveska Kolbeovih spisa na 1400 stranica koji će biti predstavljeni u subotu, 23. rujna. Prvi svezak sadrži Kolbeova pisma. Blažević je sa žaljenjem ustvrdio da nema pisama njegove majke kojoj je on uputio prvo pismo kao sjemeništarac. I zadnje pismo koje je napisao uputio je također majci iz koncentracijskog logora u Auschwitzu u kojem joj piše »nemoj mi pisati, jer se možda neću dugo zadržati.«

Naglasio je, kako su Kolbeova pisma ostala ne-kako u sjeni, jer smo svi ostali koncentrirani na dvije krune koje je vidio na prvom viđenju i na njegovoj dramatičnoj smrti. »Spisi nam dokučuju činjenicu da je on bio svet i neovisno dramatičnoj smrti« rekao je Blažević, te istaknuo kako nam pisma na poseban način otkrivaju Kolbeovu prisnost s majkom, te otkrivaju podlogu koja ga je uputila na Nebeskou Majku.

Uz temu izlaganja istaknuo je, kako »nastanak Vojske Bezgrešne treba tjesno povezati s djelovanjem slobodnih zidara, ali se njezino djelovanja na njih ne ograničuje. Štoviše, razvidno je iz Kolbeovih spisa: ciljevi Vojske Bezgrešne su postizanje svetosti svih njezinih članova bezrezervnom posvetom Bezgrešnoj.«

Iz Spisa može zaključiti da su masoni naša braća. »Tako ih on naziva«. Nadalje, tu je pitanje Crkve i poimanja cijelog pokreta, kao i ono što je obilježilo vrijeme nastanka Vojske Bezgrešne: Gospina ukazanja. Navedeno je potkrijepio s više citata iz Spisa. Na kraju je zaključio, kako iz Spisa proizlazi da »Vojska Bezgrešne nije prijetnja slobodnim zidarima, nije udar na njihov integritet, nije križarski rat do njihovog istrebljenja. Vojska Bezgrešne u Kolbeovim spisima pronalazi svoje nadahnuće da se ne pokoleba u svjedočenju Božje ljubavi prema svim grešnicima i to ne afektivne, već defektivne ljubavi do kraja, poput svoga utemeljitelja. Stogodišnjica utemeljenja Vojske Bezgrešne novi je poticaj da se među članstvom obnovi 'borbeni'

duh, apostolski žar, i da se poziv na svetost, bez koje nitko neće vidjeti Gospodina shvati ozbiljno i ozbiljno na njoj radi.«

Predavanje »*Maksimiljan Kolbe između masonerije i Vojske Bezgrešne*« održao je prof. dr. sc. Zbigniew Suchecki s Papinskog teološkog fakulteta sv. Bonaventure u Rimu. U predavanju je poseban naglasak stavljen na postojeći stav Crkve i propise Kodeksa kanonskoga prava iz 1983. koji se odnose na masonstvo.

Slobodno zidarstvo obrađeno je i predstavljeno u brojnim publikacijama, pod različitim vidovima te iz različitih stajališta. No, sa stajališta kanonskoga prava, ne postoje publikacije vezane uz slobodno zidarstvo, nedostaje čak i produbljenih kritičkih studija na tu temu, koje bi bile provedene kroz komparativnu optiku s filozofijom, teologijom, i pravom, od strane studioznih katolika rekao je.

Nadalje je podsjetio, kako su posljednjih stoljeća masonstvo, bilo ono regularno, zakonito, neregularno, ili pak »zastranjeno«, bez razlike, osudili različiti Pape, u otprilike šest stotina dokumenata. No, naglasio je predavač, pitanje i dalje ostaje aktualno, jer brojni katolici pripadaju slobodnome zidarstvu. Pojedini su se proučavatelji masonologije opsežno bavili pripadajućim povijesnim razdobljem, dok sama masonska publicistika omogućuje predstavljanje ishodišta ove Ustanove. U predavanje se kratko osvrnuo i na teme masonstva za vrijeme Općih zasjedanja Drugoga Vatikanskoga ekumenskoga sabora.

► »Bezgrešna i Čudotvorna medaljica«

Predavanje »*Ja sam Bezgrešno začeće: Lurd i povijesni razvoj dogme o Bezgrešnom začeću*« održao je prof. dr. sc. fra Ivan Karlić (KBF Zagreb). Predavač je naglasio, kako je i danas aktuelan, teološki jasan i razumljiv dokument o štovanju BDM *Marialis Cultus* pape Pavla VI.

Podsjetio je, da činjenica da je Marija bezgrešna, znači da je od prvog časa svoga života sačuvana od grijesne baštine. »Pravi izvor iz kojeg se razvila vjera, pa i dogma o Marijinom bezgrešnom začeću je cjelina objavljenih istina.« Rekao je Karlić te se osvrnuo na razvoj dogme o Bezgrešnom začeću. Zaključio je, kako Lurdsko svetište omogućuje ljudima susret s Bogom. Činjenica da se je objavila

kao Bezgrešna samo upotpunjuje i dovršava višestoljetnu tradiciju Crkve koja je od svojih početaka slavila i častila BDM Bogorodicu. Njezin život daje nadu da i u nama milost Božja može učiniti i čini što je u Mariji učinila.

»*Katarina Laboure i objava Čudotvorne medaljice*« bio je naslov predavanja doc. dr. sc. s. Valerije Kovač (KBF Zagreb). Govor o medaljici započela je u kontekstu nabožnih predmeta i njihovih vrijednosti, a potom je pojasnila koji Mariološko-marijanski sadržaj možemo iščitati iz Čudotvorne medaljice. Upozorila je i na opasnost od lakovjernosti, što je povezano i s vjerskim senzacionalizmom, prevelikim očekivanjima od Boga, projekcijama vlastitih želja.

»Uzimajući u obzir praznovjernost, ali i važnost nabožnih predmeta na nama je zadatak da oblikujemo pravi odnos prema Čudotvornoj medaljici Bezgrešne. Nije ju dovoljno samo nositi oko vrata, u torbi, džepu ili novčaniku, ili tek izgovarati molitvu za zagovor Bezgrešnoj Djevici. Medaljicu treba nositi kako je to preporučala sama Katarina s pobožnošću i vjerom, jer medaljica je samo podsjetnik, sredstvo opomene za rast u vjeri i povjerenju u Boga preko Marije i poticaj za autentični vjerski život koji se ne svodi na nekoliko pobožnih čina ili molitava, nego na temeljito i svakodnevno obraćenje i okretanje Bogu.«

Predavanje »*Ratisbonneovo obraćenje posredstvom Čudotvorne medaljice*« održao je doc. dr. sc. Boris Vulić (KBF Đakovo).

Obraćenje je jedna od središnjih kategorija povijesti spasenja, a time i kršćanstva, ukoliko je ono početak ostvarivanja Božjega plana spasenja ovdje i sada, s konkretnim čovjekom. Putovi su i vrste obraćenja mnogobrojni. Među njima su, u Crkvi, ali i u svijetu, posebnu kerigmatsku snagu nosila ona obraćenja koja su se dogodila naglo i potpuno. Međutim, danas se takva iznenadna i radikalna obraćenja nalaze u pomrčini čovjekove pozornosti, da mu otkriju ono što se njega istinski tiče, rekao je predavač, te približio slušateljstvu činjenice obraćenja Židova Alphonsea Ratisbonnea, koje je pavlovsko obraćenje 19. stoljeća i najpoznatije čudo posredstvom Čudotvorne medaljice.

Osvrčući se na njegov odnos s Bogom i katoličanstvom posebno je ukazao na godinu 1825., kad se njegov stariji brat Théodor obratio na katoličan-

stvo i potom zaredio za svećenika isusovca te isprva službovaо u njihovu rodnom gradu, a potom u Parizu. »Bratovo je obraćenje za Alphonsea predstavljalo ludost pristanka na katolički fanatizam te je posve prekinuo odnose s njim i obilno se hranio dubokom mržnjom prema Crkvi i svećenicima, osobito prema papi i isusovcima. Odlazeći na put neplanirano 1842. godine završava u Rimu, gdje dobila medaljicu, tj. obraćenje.«

Osim što ovo obraćenje potvrđuje da su nagla i potpuna obraćenja Bogu stvarno moguća te da je istinsko obraćenje uvijek kristološki događaj zadivljenosti novošću Isusa Krista koja vodi prijelovljenju njegovu Tijelu koje je Crkva, obraćenje je uvijek povezano, da tako kažemo, s misjonarima milosrđa. Pod tim pojmom mislimo na sve one osobe koje su, svojim dubokim vjerskim iskustvom i zrelošću svoje osobne vjere, spasenjski suradnici obraćenja drugih u molitvi i nadi da se Božja sveopća spasenjska volja i ostvari. Drugim riječima, to su oni vjernici koji se ne zadovoljavaju izlikom da je Crkva ionako malo stado te da teško može rasti po čudesnim i iznimnim događajima. To su oni koji vjeruju da su obdareni mogućnošću da budu posrednici doticaja veličine Božjega praštajućega milosrđa i čovjekove grešnosti. Svojom suradnjom s milošću u obraćenju drugih oni se bore protiv ravnodušnosti za spasenje svih ljudi i osobito se posvećuju grešnicima. To znači da se bore i protiv dvoličnosti i sebičnosti vjere u koje bi se zatvorila svaka osobna vjera koja nije tu – zajedno s ljubavlju i nadom – i za druge, zaključio je predavač.

► Židovstvo i masonerija

Drugi dan Međunarodnoga znanstvenoga simpozija »Vojska Bezgrešne i masonerija« u nedjelju, 17. rujna započeo je predavanjem glavnoga rabina u Republici Hrvatskoj i Crnoj Gori Luciana Moše Prelevića »*Židovstvo i masonerija (s osvrtom na Protokole sionskih mudraca)*«.

Na početku je pojasnio značenje hrama u židovstvu »u našim svakodnevnim stvarima, što god radimo, uvijek se govori o hramu, o povratku u Jeruzalem. Kad gradimo kuću jedan dio mora ostati nedovršen, kako bi se sjetili da je hram srušen, jer kako ja mogu imati savršenu kuću, ako je nema Bog. Jeruzalem je oduvijek bio utisnut u srce sva-

kog židovskog života. Hram je simbol i preslikava svijet u malome, te podsjeća da je čovjek sukreator svijeta». Polazeći od tih činjenica, naglasio je kako nije jasno zašto su masoni krenuli zidati hram.

Govoreći pak o »Protokolu im sionskih mudraca« upozorio je kako su to navodni protokoli židovskih i masonske zavjera u svrhu stvaranja koalicije da se zavlada svjetom. Pojavili su se početkom 20. stoljeća u Carskoj Rusiji, te unatoč činjenici da je utvrđeno kako je riječ o krivotvorinama. »Protokoli« su danas jedna od najprodavanijih knjiga, posebno su popularni u arapskim zemljama, te se temeljem njih Židove želi prikazati na najgori način. Naglasio je, kako se u »protokolima« koji slijede dijalog iz pakla ističu da su Židovi infiltrirani među masonima, tj. da su lideri masona i židovskih zajednica isti ljudi. Osvrćući se na pitanje, da li Židovi mogu biti članovi masonske lože. Naglasio je, kako oni svojim životom moraju drugima biti primjer kako živjeti. Stoga »ako bi Židov postao član bilo kakvog udruženja koje ima neka druga mjerila, samim tim bi izgubio ulogu koju mora imati«.

► Crkva i masonerija

Predavanje »*Suvremena masonerija iz perspektive geopolitičkog stratega*« održao je admiral Davor Domazet Lošo, vojni strateg i admirал u mirovini. Predavač je posvijestio kako je glavna zadaća masonerije borba protiv kršćanstva, poglavito katoličanstva, a osobito protiv Rimskoga pape. »Njihova zadaća je kako vladati svijetom i uspostaviti jedinstvenu svjetsku vladu ili neki novi svjetski poredak. Taj plan traje već gotovo tristo godina. Prvo što su trebali uništiti bilo je vertikalni ustroj, a to su kraljevstva i carstva. Počelo je s Francuskom revolucijom, nastavljeno je s revolucijom 1848., pa Prvim svjetskim ratom, Oktobarska revolucija, Drugim svjetskim ratom i sve ideologije i redentizam, fašizam i nacizam komunizam i danas militantni liberalizam su njihova ideologija nastala u njihovim 'tajnim radionicama'«.

Dakle, da bi promijenili svijet, prvo morate uništiti kraljevstva. Potom kad im je trebao nacionalizam, stvorili su ga, pa se došlo do suverenih država koje treba potpuno razoriti, i uspostaviti ono što zovu multikulturalnost u kojoj u biti nema ništa od kulture i morala. Cilj je ljudima ispirati mo-

gove što je moguće s glupljim televizijskim programima, s antikulturom, te na neki način stvarati čovjeka, ne sliku Božju, jer je čovjek slika Božja ne fizički, nego u duši da to ne bude kako bi oni mogli vladati njime. Stoga, moć je ili 'svemoć' njihova glavna pokretačko. Naravno, oni sami sebe smatraju tajnim. Nisam to ja rekao, to oni sami kažu. Zašto nešto mora biti tajno? Tko je u tami? Zna se: sotona. Zato u masoneriji ima puno okultnosti i puno sotonizma, a on se najviše očitovao u revolucijama gdje su se glave skidale giljotinama ili su ljudi umirali u gulazima, odnosno kaj sv. Maksimilijan Kolbe u bunkeru gladi u Auschwitzu. Zato on osniva Vojsku Bezgrešne da molitvom preobratio masone, rekao je Domazet Lošo, te dodao, kako je danas »s nekada antiklerikalizma došlo do kristofobije.

Rješenje postoji: sv. Ivan Pavao II. je to izrekao riječima »otvorite vrata Kristu«. Ne može se bez identiteta vjere. Kako bi postojali Židovi da nemaju svoju vjeru? Kako mi kršćani možemo postojati, ako nemamo svoju vjeru? Dakle: otvorimo vrata Kristu, zaključio je.

Prof. dr. sc. Josip Šimunović (KBF Zagreb) u predavanju »*Interventi papa protiv masonerije*« dao je pregled enciklica i drugih službenih dokumenata koje su potpisali pape od prve polovice osamnaestog stoljeća do 1924. godine.

Naglašavajući kako je »Katolička Crkva bila svjesna pogubnosti naučavanja i djelovanja slobodnih zidara, te je svoj stav redovito ponavljala u interventima Crkvenoga učiteljstva.

Stav Katoličke Crkve od početka je prema slobodnim zidarima i prema masonske načelima bio jasan: slobodno zidarstvo doživljavala je kao veliku prijetnju i zato je u svojim pisanim interventima, bilo izravno, bilo neizravno, bilo protiv njega.

Katolička Crkva je osudila nauk slobodnog zidarstva, djelovanje, ceremonije, prisegu na Bibliju, vjerovanje, ono što je slobodno zidarstvo promoviralo, jer je u suprotnosti s njezinim vjerovanjem i djelovanjem. U tom smislu, Katolička Crkva pomoću svojih poglavara osudila je indiferentizam, jer se slobodno zidarstvo odnosi ravnodušno prema Božjoj Objavi kao i prema Isusu Kristu, Božjemu Sinu. Osudila je i sinkretizam koji je također vidljiv u vjerovanju, ostvarivanju i djelovanju

slobodnih zidara. Slobodno zidarstvo uzima dosta toga od triju velikih svjetskih religija – kršćanstva, islama i židovstva, ali također gradi svoje stavove pomoću deizma, gnosticizma, racionalizma i relativizma. Molitve slobodnih zidara kao i obredi ceremonija primanja stupnjeva mogu biti tema za sebe, kao i moralni sustav slobodnog zidarstva, rekao je Šimunović. Nadalje je naglasio, kako je »dobre znati što je to slobodno zidarstvo, kako bismo u dokumentima papa mogli otkriti stav i govor o tom pokretu, te pogubnost njegova ostvarivanja u današnjem vremenu i suvremenom društvu«.

Posljednje predavanje ovoga bloka »*Crkveno-pravni stav Katoličke Crkve prema masoneriji*« održao je prof. dr. sc. Jure Brkan (umirovljeni profesor KBF-a Split).

Uvodno je napomenuo, kako je Katolička Crkva od 1738. godini počinje govoriti masoneriji. Papa Klement XII. u svojoj buli »In eminenti Apostolatus Specula« sve vjernike koji su upisani u masonske lože izopčio je iz Katoličke Crkve. Nakon njega, pape su zabranjivale, i osuđivale masoneriju zato što masonerija uvodi pseudoreligijski sinkretizam: iz pojedinih religija uzimaju ono što im odgovara. Masonsko kao takvo ne bavi se teološkim razlikama između različitih religija, ono je tu indiferentno, oni zastupaju relativistički subjektivizam u moralu, a suprotno Katoličke Crkve danas oni su pobornici legalizacija abortusa, eutanazije, istospolnih brakova, a imaju i različito mišljenje od Crkve o homoseksualnosti.

Masoni Isusa ne priznaju Bogom, on je masoneriju kao drugi veliki učitelj čovječanstva, i to je najveća razlika između masonerije i Katoličke Crkve. Iz toga slijedi da ne priznaju Presveto Trojstvo, rekao je.

Prema pisanju mnogih papa u apostolskim pismima i dokumentima Kongregacije za nauk vjere, doktrina masonerija je nepomirljiva s Katoličkom Crkvom, »radi naturalizma, indiferentizma, negiranja objave«.

Govoreći o zakonodavstvu Katoličke Crkve koji je na snazi a odnosi i se i na odnos prema masonima ukazao je na Zakonik kanonskoga prava iz 1983., kan. 1374. koji govori jednako i općenito o društвima koja rovare protiv Crkve, ne imenujući pojmove nijedno takvo društvo. U tom kanonu je određeno da se onoga katolika koji se upiše u

društvo koje rovari protiv Crkve kazni pravednom kaznom, a onoga koji promiče ili vodi takvo društvo kazni zabranom bogoslužja, rekao je, te naglasio, da kao i spomenuti kanon, ni Drugi vatikanski sabor ne spominje pojmove sekte nego općenito kaže društvo. Nadalje je podsjetio, kako je Kongregacija za nauk vjere samo dan prije stupanja na snagu Zakonika iz 1983., intervenirala posebnim očitovanjem »Quaesumus est« u kojemu je spomenula očitovanje od 17. veljače 1981. godine te je izričito kazala da je nauk masonske društava nepomirljiv s naukom Katoličke Crkve, te da oni katolici koji bi bili upisani u masonska društva teško grijše. Tomu je dodao i komentar u vatikanskoj glasili »L'Osservatore Romano« od 23. veljače 1985., te naglasio kako od tada do pape Franje nema nikakav službeni dokument Svete Stolice o masonima. Sam papa Franjo od svoga izbora je tri puta govorio o masoneriji, no što je u hrvatskim medijima prešućeno. »Govorio je o masonske lobbyima u zrakoplovu kad se vraćao iz Brazila, kao i na godišnjici Don Bosca, a posebno je to spomenuo pri promjenama u vodstvu Malteških vitezova«. No, to nisu dokumenti.

Narod treba poučiti, može se netko nesvjesno upisati, nije kriv. Ali treba dobro znati: mjerodavni crkveni poglavar mora kazniti vjernika koji je upisan u masoneriju pravednom kaznom, a kojog neka odluči sam. No, nemojmo se zavaravati: masonerija je danas življa neko ikad, rekao je Brkan, te predavanje zaključio riječima pape Lave XIII. »Biti katolik i mason je absurd« (Lettera al Popolo Italiano »Custodi«, 8. prosinca 1892.).

► »Kolbeov put nove evangelizacije«

U predavanju »*Aktualnost govora o Bezgrešnoj i nova evangelizacija*« prof. dr. sc. s. Marija Pehar (KBF Zagreb) podsjetila je na dogmu, koja kaže da je Marija od prvog trenutka svoga života očuvana od stanja koje nazivamo istočnim grijhom. Također ističe se da je Marija tijekom cijelogova svoga života ostala bez grijeha. »Dakle: sveta i bezgrešna«. Ovo Mariju na prvi pogled udaljava od ostalih ljudi, jer ističe jedinstvenost njezine osobe u odnosu na sve nas druge, rekla je, te naglasila da nasuprotnom mišljenju koju Mariju promatra kao oprečnost, »Crkva je u Djevici Mariji promatrala prototip svakog čovjeka. Božju istinu i Boji govor

upravljen svim ljudima i za sve ljude. Budući da je Marija pralik čovjeka i to svakog čovjeka, mariologiju se onda može razumjeti kao milosno teološku konkretizaciju antropologije«.

Kratko se osvrnula na odnos suvremenog čovjeka i svijeta prema svetosti i prema grijehu. »Svetost kao prihvaćanje zajedništva s Bogom nije punina samo kršćanskog poziva u Crkvi, nego je kao mjeđu ljudske slobode punina ljudskosti uopće. Svetosću čovjek ostvaruje iskonsku ljudsku čežnju 'biti kao Bog' prepoznatu na prvim stranicama biblije, a gledajući Bezgrešnu kao vrhunac Božjeg ostvarenja prepoznajemo da je ta čežnja i Božja čežnja za čovjekom. Božja čežnja za ljudskim punim ostvarenjem, Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku, sebi slična, dakle Bog je htio da čovjek bude kao Bog, da bude svet i bez grijeha što je konačno ostvareno u Mariji. Povezujući sve rečeno s pojmom »nova evangelizacija« dr. Pehar je naglasila, kako se tu radi o ponovnom otkrivanju Božjeg plana sa svijetom i čovjekom. »Radi se o obnovi evanđelja u Crkvi i ponovnog predstavljanja Krista i Božjeg plana svijetu sa svijetom i sa čovjekom. Crkva je pozvana biti akter, ali i prvi odjek nove evangelizacije. Nova evangelizacija je otvaranje očiju i Crkvi i svijetu, onih očiju koje zli uporno zatvara. Svakom je čovjeku darovana sloboda da se može opredijeliti za svetost i život bez grijeha. Za novu evangelizaciju Crkve važno je da ustrajno vodi razbuđenju i otrežnjenju čovjeka pred lažnom slikom svijeta o svetosti i o grijehu. Moguće je to s pogledom na Mariju, naime motreći nju može se vidjeti da je ljudska čežnja »biti kao Bog« ostvariva u zajedništvu s Bogom«.

»Bezgrešna: žarišna točka teologije, duhovnosti i apostolata sv. Maksimilijana Kolbe« bila je tema Margarete Jozinović, mag. theol. Uvodno je pojasnila tko je Bezgrešna bila za Kolbea i koji je njegov novitet u odnosu prema njoj.

Od malih nogu Maksimilijan Kolbe predavao je Bezgrešnoj i sebe, ali i sve što ga je na putu snalazio. Molio je i predavao i svoje neprijatelje u zagovor Bezgrešnoj. Tako je iz možda ljudskih strahova, ali i težnje da na masonske uzvike i transparente, još kao mladić, da odgovor – nastala još jedna vojska poput ove masonske vojske, Vojska Bezgrešne, naglasila je uvodno. Dotičući se Kolbeovog poimanja Bezgrešnog začeća, naglasila je »Kolbe tomu za ra-

zliku od nekih svetaca, pa i teologa daje središnje mjesto. To središnje mjesto proizlazi iz njegove posebne karizme. Kolbe je i mističar i teolog Bezgrešne. Mističar je jer je posjedovao iznimna shvaćanja i iskustva toga otajstva, a teolog jer je u istraživao Bezgrešnu upravu putem teoloških objašnjenja«. Jozinović je ukazala i na činjenicu, da nijedan drugi teolog prije Kolbea nije Duha Svetoga nazvao Začećem. Sumirajući mariologiju Kolbea, naglasila je, kako je ona »organska«, jer je povezana i s drugim istinama vjere), 'iskustvena' jer se rađa se iz osobnoga iskustva otajstva Boga, te 'vitalna' jer vodi obnovljenu pregnuću u kršćanskome životu«.

Kolbeova duhovnost i apostolat čvrsto su povezani, a najveći plod njegova života, duhovnosti je upravo do danas postojanje Vojske Bezgrešne. Onkraj osobnog svjedočanstva koje je nužno ograničeno prostorom, potrebne su inicijative širokih razmjera. A to je Kolbe i bio i činio – imao je borbeni duh, bio je poduzetan i otvoren stvaralaštву! Svojom prisutnošću i oštrinom u svom je vremenu bio pravi vojnik Vojskovođe – one koja ga je kroz cijeli život vodila, Bezgrešne, zaključila je.

Prof. dr. sc. Jure Zečević (KBF Zagreb) u predavanju »**Kolbeov misijski žar**« je rekao »Svemu je pristupao s odgovornošću, ne štedeći se, ulazeći u onome što poduzima svu svoju snagu i energiju dajući se u potpunosti kako bi se djelo kojemu se on posveti realiziralo u što kraće vrijeme i istovremeno na što je moguće kvalitetniji i uspješniji način«.

Kolbeov misijski žar povezan je s njegovim karakternim i temperamentnim osobinama. On je povezan i s njegovom kristocentričnom vjerskom okupiranošću, s njegovim kristocentričnim vjerskim poletom. U kontekstu njegove opće vjere na praktičnoj, djelatnoj razini razvija se apostolat, njegovo misijsko djelovanje. Kolbeov misijski žar povezan je s pastoralnim i soteriološkim naglascima, te u konačnici s društvenim prilikama njegova vremena. Taj misijski žar on ima, da bi se duhovnim oružjem i oruđem, tj. Vojskom Bezgrešne odupro netrpeljivosti naspram Katoličke Crkve, one netrpeljivosti koja će se uskoro iskazati i na puno široj razini, ne samo u odnosu naspram Katoličke Crkve, već prema svakom obliku nepočudne i nepoželjne različitosti te se najpogubnije očitovati u programiranim fizičkim zatiranjima

ljudskih života i prvog nacionalsocijalizma i Staljinovog komunizma. Uz grešni naraštaj u ekstremnim vremenima Bezgrešnu stavlja u prvi plan, na što se nadovezuje veliko misijsko i apostolatsko zalaganje, misijski žar za obraćenje ljudi, za ispravljanje izobličenog i deformiranog u ljudskoj praksi. Upravo ovaj i ovakav misijski žar kojim je izgarao, autentično i dosljedno je posvjeđočio darivanjem svoga zemaljskoga života« zaključio je Zečević.

»Kolbeova medijska djelatnost u službi apostolata i nove evangelizacije« bila je tema predavanja izv. prof. dr. sc. Danijela Labaša (Hrvatski studiji). Uvodno je naglasio, kako pripremajući se za ovo izlaganje temeljem raspoložive građe je ustvrdio, da se ovom temom u Hrvatskoj nije nitko sustavno bavio. Stoga se njegovo predavanje temelji na gradi objavljenoj na talijanskom jeziku, a za ovu prigodu je izdvojio neke članke objavljene u »Miles Immaculatae«. Labaš je ustvrdio, kako možemo reći da je Kolbe na medijskom području bio preteča Drugoga vatikanskog koncila i dokumenta »Inter mirifica« kao i kasnijih dokumenata Katoličke Crkve koji govore u ulozi medija u novoj evangelizaciji, te je tvrdnju potkrijepio s više citata iz spomenutoga časopisa.

Tako o tekstu o Kolbeovoj misionarskoj strategiji autor Raffaele Di Muro podsjeća, kako je »Kolbeovo poslanje obilježeno je širokim korištenjem sredstava koja potiču prenošenje evanđeoskih sadržaja i važnosti marijanskog štovanja. Umjetnost, na primjer, može biti dragocjeno sredstvo za evangelizaciju. Isto vrijedi i za kino, radio i sve masovne medije kojima čovjek raspolaže. Maksimilijan je kao put najviše koristio tisak da bi svijetu pružio Kristovu radosnu vijest i ljepotu marijanske božnosti; no, ipak se pokazao kao onaj koji je uvijek otvoren svakome rješenju, pa i najtehnološkijem, nikada viđenom«. Nadalje se Labaš osvrnuo na članak Giuseppea Giuntija koji govori o aktualizacija Kolbeove metodologije i sugestiji za današnje vrijeme »Zamišljajući pred očima Kolbea na putu vlakovima i lađama, izgleda nam gotovo kao zauzeti manager ili mladi organizator nekog kulturnog projekta ili glazbenoga događaja koji šalje poruke (sms-ove) priateljima i suradnicima da ih podsjeti na događaje, da dobije dozvole i dopuštenja, da potakne sponzore, informira odgovorne za komunikaciju, da sve podsjeti na misiju vlastitoga društva«. Iz teksta »Vitez Bezgrešne: komunicirati

i s one strane fizičke prisutnosti (Adele Ceretta), Labaš je između ostalog naglasio »Uvijek u korak s vremenom, često preteča i inovator, naš svetac shvatio je važnost tiska, a osobito je primijetio da su na području sredstava društvene komunikacije sile protivne Katoličkoj Crkvi, duhovnim vrednotama, te je uočio i široku raširenost nemoralnoga tiska. Zbog toga nastoji ohrabriti na zauzimanje i na upozoravanje svekolikoga katoličkoga svijeta, pišući ovako: 'Još prije sto godina, kada su oni koji su znali čitati bili još malobrojni, Napoleon je ispravno tvrdio: 'Tisak je peta svjetska sila'«. Predavanje je Labaš zaključio riječima koje potpisuje Sebastian Benito Quaglio »Otac Kolbe životni je uzor kojega se može oponašati u evangelizaciji preko masovnih medija«.

Predavanjem »**Želim umrijeti umjesto ovog čovjeka**« prof. dr. sc. fra Andrej Šegula (KBF Ljubljana) stavio je Kolbea u kontekst obitelji.

Usredotočujući se na lik o. Maksimilijana Kolbea, Šegula je ustvrdio kako je on bio obiteljski čovjek (čovjek obitelji). To je potkrijepio, s kako je rekao »tri dimenzije« njegova života: sam je rođen u obitelji, u njoj je odrastao i primio osnovne temelje za svoje životno poslanje; ulaskom u redovništvo (kod franjevaca koventualaca) zaživio je novo poslanje, novu dimenziju. Krenuo je prema obitelji, koja nije vezana »krvlju«, već »duhovnim pozivom«. Na kraju pak svoga života, pokazao je što mu znači obitelj. Svojim izborom 'Želim umrijeti umjesto ovoga čovjeka' obitelji je dao veliko priznanje i vrijednost. Tim korakom je omogućio da suprug i otac obitelji Franjo Gajowniczek izvrši svoje životno poslanje do kraja«. Nadalje, predavač se kratko osvrnuo na odnose u obitelji Kolbe, te utjecaj koji su otac i majka ostavili na sinove. Posebno je naglasio prisan odnos s majkom, smrt oca koja ga je jako pogodila, kao i odnos s dvojicom braće. Pri nastanku Niepokalanowa »Grada Bezgrešne« Kolbe postaje očinska figura u duhu obiteljskoga života, a »Niepokalanow postaje iskustvo nove obitelji. Braća koja čine zajednicu su obitelj koja je posvećena i okupljena oko svoje Nebeske Majke«. Pater Kolbe je u svojem redovničkom i svećeničkom poslanju imao lijepu karizmu, znao je predstaviti Crkvu, znao je Mariju predstaviti svjetu. Po Mariji je postao apostol, Marija je strana u evanđelju kojega je razmatrao, živio i predlagao drugima. U prisutnosti i u poslanju Marije Kolbe

vidi svoje univerzalno poslanje. Bezgrešna je majka svih i svakoga, majka čovječanstva, posvijestio je Šegula, te podsjetio kako je Kolbe preko revije »Vitez Bezgrešne« želio da Marije doprije u svaku obitelj, i tako bude istinski odgajatelj kršćanske obitelji.

Stavljujući Kolbeova nastojanja u današnji kontekst, Šegula je naglasio »naša dužnost, naš poziv je nastaviti djelovanje u službi te osnovne stанице društva, obitelji. Nije dovoljan samo aggiornamento ili ažuriranje pastorala: potrebna je istinska nova evangelizacija, potrebno je da se smjernice Drugoga vatikanskoga koncila ožive i na ovom području«. U tom je kontekstu ukazao na šesto poglavlje Posinodalne apostolske pobudnice »Radošnost ljubavi« (Amoris Laetitia) koje je naslovljeno »Naviještati evanđelje obitelji danas«.

Predavanje je zaključio riječima »kad danas prebiremo po dokumentima koji govore o obitelji, o pastoralu obitelji kod Kolbea nalazimo mnogo sličnih mesta, iako se mnogo toga promijenilo. No, ono što ostaje aktualno i danas, u svijetu *aggiornamenta*, kao i u procesu nove evangelizacije je: Ljubav prema Crkvi, poslušnost i predanost, požrtvovnost, te zapovijed ljubavi: *Veće ljubavi nitko nema* od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Kada danas razmišljamo o novoj evangelizaciji – započnimo s Kolbeovom hrabrošću, vjerom i ufanjem«.

Kolbe – uzor djelovanja u suvremenome društvu – Povezujući temu »Trijumf ljubavi do kraja. Nova evangelizacija ukorijenjena u radikalnom svjedočanstvu« predsjednik Međunarodne udruge Vojske Bezgrešne doc. dr. sc. fra Raffaele di Muro, izrekao je i zahvalu predavačima. »Zahvaljujem vam na svjedočanstvu koje ste mi na ovom skupu dali i na kvalitetnim predavanjima koje smo čuli«, rekao je. Zahvalu je uputio i provincialnom ministru fra Josipu Blaževiću za prvi svezak »Spisa sv. Maksimilijana« koji će uskoro izaći na hrvatskom jeziku. Posjetio je, kako je riječ o vrlo zahtjevnom radu, koji će sigurno donijeti svima plodove.

Osvrćući se na »novu evangelizaciju za radikalno svjedočanstvo« rekao je, kako su za Maksimilijana svjedočanstvo i misija ista stvar, te je to potkrijepio riječima samo Kolbea »prvo poslanje je evangelizirati sebe samoga; samo kad smo sami sebe evangelizirati, možemo evangelizirati dru-

ge.« Upozorio je, kako na to valja staviti poseban naglasak, jer za Kolbea »radikalno svjedočanstvo znači posredovati ljubav Kristovu; radikalno svjedočanstvo znači cijelome svijetu prenijeti otkupiteljsku ljubav Kristovu«. Nadalje je još jednom ukazao na veliku ulogu Marije u Kolbeovu životu, no podsjetio je kako se ne smije zaboraviti njegova kristocentričnost. U svojoj mladenačkoj dobi piše o Presvetom Srcu Isusovu. Di Muro je naglasio, kako je to važan aspekt koji nam pomaže razumjeti Kristovu ljubav prema čovječanstvu, a upravo je tu ljubav važno prenijeti svim raspoloživim sredstvima. Za sv. Maksimilijana to znači: cijelome svijetu prenijeti poruku da je Krist Spasitelj. Tu se očituje njegovo svjedočanstvo za Krista, jer »svjedočanstvo je plod preobilja ljubavi Božje, ako je tvoje srce puno Krista, ti daješ svjedočanstvo u zajednici u kojoj živiš«.

Nadalje je ukazao na Kolbeov »Marijanski put« koji možemo sažeti: svjedočiti s Marijom, svjedočiti kao Marija. U tom je kontekstu skrenuo pozornost na poslušnost Duhu Svetomu, koju Kolbe prepoznaje u Mariji. On pak je sam za svako djelo tražio poticaj Duha Svetoga. »Kad prije 100 godina osniva Vojsku Bezgrešne on prima nadahnuće Duha Svetoga, i poput Marije izriče svoj »da«. Isto je bilo kod pokretanja ‘Viteza Bezgrešne’. Utemeljenja Niepokalanowa. On izgovara svoj ‘da’ na ono što mu Bog da razumjeti. Njegovo srce je uvijek pozorno na ono što mu Bog želi reći, to je Marijanski put«. Tu je Di Muro posvijestio važnost slobode srca, koju vidimo i kod Marije, a koja nam daje u nutrini srca razabrati što Bog od nas traži. To je potkrijepio primjerom, kada su Nijemci zaplijenili sve u Niepokalanowu, Kolbe u srcu prepoznaće novi smjer koji je Bog zacrtao. »Tu se očituje sloboda: sve su mu oduzeli, sve ono za što se tijekom svoga života žrtvovao, no on razumije da je pred njim sad nova misija, novo poslanje. Zna da riskira, da će biti deportiran, svjestan je toga da isto riskira njegova subraća koje poziva da ‘prihvate mučeništvo’, jer se sad svjedočanstvo iz Niepokalanowa seli, a mjesto novoga svjedočanstva postaje Auschwitz«. Di Muro je iznio i primjer profesora na Biblicumu koji su proučavali Lectio divina i Maksimilijana Kolbe, tj. kako je on čitao Sveti Pismo. Došli su do jednostavne metode: »on je čitao Sveti Pismo, i odmah to prenio u praksi življењa. Ista metoda kako je to činio sv. Franjo! To je

radikalno svjedočanstvo sv. Maksimilijana: živjeti Krista, živjeti s Marijom, živjeti Riječ, odmah kao nešto vrlo važno«.

Na pitanje »koji je bio put, misija sv. Maksimilijana«, odgovorio Di Muro daje kratak odgovor »kontinuirani rad i zajedništvo«, jer upravo nas sv. Maksimilijan Kolbe uči raditi zajedno za Bezgrešnu.

Osvrćući se na temu simpozija, Di Muro je povijestio da poput Kolbea i mi moramo biti osjetljivi na vrijeme u kojem živio. »U njegovo vrijeme to je bila masonerija, a danas su pred nama mnogi ‘izazovi’ No, ne smijemo zaboraviti ono što nas uči Maksimilijan Kolbe: vrijeme u kojem živimo moramo biti svjedoci. Kolbeovo svjedočanstvo ima svoj temelj u molitvi, evo zašto je to radikalno svjedočanstvo, jer je korijen svakog djelovanja molitva! Sve se rađa u molitvi, jer se kroz molitvu može razumjeti volja Božja. I eto nas opet na Marijanskom putu: putu raspoloživosti i razumijevanja«. Naglasio je, kako je molitva najveća tajna sv. Maksimilijana Kolbea, a na to želi ukazati i knjiga »Trijumf ljubavi«.

Na kraju još jednom ukazujući na apostolat sv. Maksimilijana Kolbea naglasio, kako on uvijek potiče na novost, i da se nikad ne zaustavimo makar smo dosegli rezultate, već da sa svom svojom kreativnošću, hrabrošću, ljubavlju nastavimo raditi s novim srcem, za nove uspjehe koji su plod naše ljubavi i osluškivanja.

EUHARISTIJSKO SLAVLJE U PRIGODI PRVOG NACIONALNOG SUSRETA VOJSKE BEZGREŠNE

U povodu proslave 100. godišnjice postojanja Vojske Bezgrešne (1917.-2017.) koju je osnovao sv. Maksimilijan Kolbe, OFMConv. u subotu, 23. rujnu u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskoga u Zagrebu održan je prvi Nacionalni susret članova Vojske Bezgrešne. Program je započeo euharistiskim klanjanjem, a potom nastavljen euharistiskim slavljem kojega je predvodio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško.

U koncelebraciji su bili generalni definitor Reda franjevaca konventualaca za Srednju Europu fra Miljenko Hontić, provincijal Hrvatske pro-

vincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Josip Blažević i Slovenske provincije sv. Josipa fra Milan Kos, nacionalni duhovni asistenti Vojske Bezgrešne u Hrvatskoj fra Zdravko Tuba i Bosni i Hercegovini vlc. Vladislav Žarko Ošap. Također u koncelebraciji su bili i franjevci konventualci iz svih samostana koji su ovim proslavili i svoj dan uz blagdan sv. Jeronima. Članovi pak su pristigli iz cijele Hrvatske od Međimurja do Dalmacije, od Istre do Slavonije.

U riječi pozdrava, provincijal Blažević je podsjetio na događaje koje je u okviru proslave 100. obljetnice Vojske Bezgrešne tijekom 2017. organizala Hrvatska provincija sv. Jeronima franjevaca konventualaca: hodočašće u Fatimu i Lurd, te simpozij »Vojska Bezgrešne i masonerija«, a završni program je zahvalno hodočašće u Rim.

Stogodišnjica postojanja Vojske Bezgrešne jedinstvena je prigoda zahvaliti Bogu na ovom divnom pokretu, čestitati članovima Vojske Bezgrešne njihovu obljetnicu, te ponovno raspiriti gorljivost članova kako bi u današnjem vremenu odgovorili suvremenim izazovima. 3.500 članova u Hrvatskoj, i oko 6 milijuna u svijetu, osjetna su evangelizacijska snaga unutar Crkve, kojoj papa Benedikt XVI., u prigodi održavanja međunarodnoga kongresa u Rimu, upućuje slijedeće riječi: »Vi imate veliki uzor svetosti, profesionalnosti i poniznosti. Crkva je u velikoj potrebi i očekuje vašu pomoć. Molim vas *ne odustajte* ići naprijed s pouzdanjem i nadom. Vaša karizma je aktualna, stoga obnovite svoje članstvo i svoje oduševljenje. Neka vam Blažena Djevica Marija i sv. Maksimilijan pomognu da budete gorljivi misionari ljubavi i milosrđa Isusa Krista.«

U ovoj prigodi, fra Blažević je kratko predstavio i slavljenike koji su na poseban način ugrađeni u ovo slavlje fra Ambroza Knežića, nekadanjeg misionara u Zambiji koji slavi 50 godina svečanih zavjeta, te fra Tomislava Cvetka sadašnjeg misionara u Danskoj i fra Miljenka Hontića koji slave 25 godina misništva. U taj niz, provincijal je uvrstio i predvoditelja slavlja, biskupa Šašku koji ove godine također slavi 25 godina svećeničkog ređenja.

Započinjući euharistijsko slavlje, biskup Šaško je rekao »ovomu našem predivnom slavljeničkom zajedništvu dodajem prisutnost našega zagrebačkog nadbiskupa, kardinala Josipa Bozanića,

čije molitve donosim u naše molitve i u čije ime pozdravljam sve vas, dragi članovi Vojske Bezgrješne«. Čestitajući slavljenima, biskup je naglasio njihovu predanost i vjernost u redovništvu i svećeništvu, što je znakovito na današnju kvatrenu slobodu jesenskih kvatri u kojima posebno molimo za svećenička i redovnička zvanja«.

U homiliji je biskup Šaško naglasio, kako »Vojska Bezgrješne živi od posebne povezanosti s Blaženom Djevicom Marijom, posvećujući se Njoj, preobražavajući svoj život u marijanski, da bi Ona djelovala u svijetu po nama ljudima, spajajući: poziv na svetost, ljubav prema Crkvi, naviještanje i svjedočenje Evangelijsa, služeći ljudima u radosti, jednostavnosti i prihvaćanju. Posvećenost Bezgrješnoj stavlja naglasak na obje stvarnosti«. Dodao je, kako je »danasm posvećenost proročki stav i govor koji računa sa svetošću, koji se daruje za druge, uranja do odricanja od sebičnosti i tako dopušta vidljivost onoga komu se posvećuje. Vojska Bezgrješne ne pokazuje svoju moć i snagu, nego Božju i Marijinu prisutnost koja ne isključuje, ne ponižava, ne ranjava i ne ubija. Bezgrješna Djevica upućuje na radost, na nadu, na oslobođenost. Takva je i njezina vojska. To je vojska ljudi koji suosjećaju, koji trpe, koji su iskušavani teškoćama, znajući da postoji oružje moćnije od svega čime čovjek želi osvajati, prevariti, poraziti drugoga. To je Vojska kojoj je na čelu prividni gubitnik, raspet na križu; čija je zapovijed o ljubavi prošaptana s križa i odjeknula u praznomet grobu, nošena glasom anđela i žurbom apostola, srcem iz kojega je nestao strah«. Posvijestio je, kako je »to Vojska koja naviješta istinu, koja uviđa vrijednost i važnost odgoja i obrazovanja, gradeći kršćansku, ‘marijansku kulturu’, s posebnom osjetljivošću prema izdavalanstvu i medijima, u primjerima suvremenim inačicama. Kažem ‘inačicama’, jer ideološka podloga neistine, oduzimanja radosti i nade čovjeku uvijek slična u različitim povjesnim okolnostima«.

Osvrčući se na misno evangelje, propovjednik je naglasio, da se pod njegovo svjetlo može staviti svaku ideologiju koje je čovječanstvo susrelo tijekom povijesti, a naročito one koje su se nametala tijekom protekloga stoljeća i one koje se nameću danas. Naime, »u obećanju boljega svijeta, društva; u proglašima raznih bezbožnih revolucija, želi se prešutjeti, ugušiti ljudsku čežnju za Bogom, ne dati mu prostora u osobnome, obiteljskome i društveno-

nome životu; ne dopustiti da odjekne riječ istine i vječnosti u običnome. Jer, bez Boga svaka običnost ostaje običnost i konačno smo prisiljeni ostaviti iza sebe prazninu u nekoj lađi, držeći u rukama prazne mreže na kojoj ostaju tragovi ljudske nemoci; tragovi na duši koje niti jedno more ne može isprati. Zato ideologije oslonjene na zemaljsko ne trpe vjernike; zato smeta kršćanstvo koje naviješta novi obzor koji je vidljiv s Isusom u lađi. No, taj je pogled moguć samo ako se odrekнемo sebičnosti. Ali, upravo se ideologije, koje započinju velikim obećanjima o pravednosti, o jednakosti, o slobodi, na kraju pokažu promicateljicama i gnijezdima sebičnosti. I danas često ponavljanja težnja za sigurnošću ne može imati svoju stalnost ni puninu, ako nismo oslonjeni na Boga. Svaki nam dan iznova svjedoči tako jednostavnu istinu: da čovjek koji se želi usidriti, prikovati za prolazno ne može biti ni siguran ni sretan«. U tom duhu ukazao je i na važnost Petrove isповijedi grješnosti, te rečenicu koju mu je Isus rekao »Odsada ćeš loviti ljudi!«

Bezgrješna Djevica je ostvarenost današnjega Evangelja: ona otvara prostor Bogu, u poniznosti prihvaca Riječ koja svaku prazninu preobražava u puninu; u Božjem je promislu začeta bez grijeha, da bi nas Isus iz grijeha izveo u život i darova život u ljepoti s kojom ništa nije usporedivo. I kada želimo osjetiti što to životno znači, uronit ćemo u primjere svetaca, rekao je biskup, te nastavio »ima li ljepše slike koja stegne srce, ali otvara novi obzor, slike svetoga Maksimilijana Kolbea koga ideologija zatvara u tamu bunkera gladi, a on drugoga izvodi u život. Misleći da će tim postupkom oslobođiti svijet od Boga, zemaljski su moćnici u svijet unijeli prazninu koja je Božjim Duhom preobražena u puninu. To čini Vojska Bezgrješne i pred suvremenim ideologijama koje nude uvijek istu praznину«. Na kraju homilije, biskup je podsjetio, kako mi u Hrvatskoj imamo svjedočanstva tih pobjeda u tolikim mučenicima, u svjedočanstvima vjere i ustrajnosti. »Zato molimo Gospodina da nam i danas daruje svoju snagu da u poteškoćama, nesigurnostima ne budemo zagledani u prazne mreže u rukama, nego u Gospodina u našoj lađi. Tomu su dokaz i životi franjevaca čijih se godina redovništva i svećeništva danas spominjemo«.

Nakon popričesne molitve u zajedništvu s biskupom Šaškom, nazočni franjevci konventualci i članovi Vojske Bezgrešne molitvom su izrazili svo-

ju posvetu Bezgrešnoj kako bi svoj život još zauzeće istrošili u čast Bezgrešne, na posvećenje svoje, i duša kojima će biti poslani.

Prije blagoslova okupljenima se obratio fra Zdravko Tuba, te zahvalio svima koji su se ugradili u ovo slavlje, te sve u duhu zamisli utemeljitelja Vojske Bezgrešne, sv. Maksimilijana Kolbea pozvao »budimo hrabri na braniku vjere u živoga Boga. Spremni na molitvu i žrtvu, uz milosni sakramentalni život, prinoseći sebe za spasenje duša, za obraćenje neprijatelja Boga i čovjeka te otvoreni Bezgrešnom srcu BDM. Svjesni smo da se danas bije boj za obranu života čovjeka i njegovo dostojanstvo, za Kraljevstvo nebesko, ne oružjem i sabljom, već molitvom krunice i žrtvom u posredništvu Bezgrešne«.

Pjevanje je animirao združeni zbor od osamdesetak članova sastavljen od zborova povezanih s Vojskom Bezgrešne: Zbor Kolbe, te zborovi iz Šibenika, iz župe sv. Petra na Vidicima i crkve sv. Frane pod ravnanjem ma. (magistra glazbe) Ive Bardun. Na početku je izvedena međunarodna himna jubileja Vojske Bezgrešne, a na kraju hrvatska himna Vojske Bezgrešne »Marijo Tebi pjevamo«. Također je izvedena nova autorska misa Branka i Sanje Bardun.

SVEČANA AKADEMIJA U POVODU 100. OBLJETNICE OSNUTKA VOJSKE BEZGREŠNE

U povodu 100. obljetnice osnutka Vojske Bezgrešne u subotu, 23. rujna u župnoj crkvi sv. Antuna Padovanskoga održana je svečana akademiju. Crkvu su u ranim popodnevnim satima ispunili članovi Vojske Bezgrešne koji su se u prigodi proslave okupili na Prvome nacionalnom susretu na Svetom Duhu u Zagrebu. Akademiji su nazočili i provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Josip Blažević i provincijalni ministar Slovenske provincije sv. Josipa franjevaca konventualaca fra Milan Kos, nacionalni duhovni asistenti Vojske Bezgrešne u Hrvatskoj fra Zdravko Tuba i u Bosni i Hercegovini vlč. Vladislav Žarko Ošap, generalni definitor Reda franjevaca konventualaca za Srednju Europu fra Miljenko Hontić. Također akademiji su nazo-

čili i mnogobrojni hrvatski i slovenski franjevci konventualci o proslavi Dana hrvatske provincije.

Na akademiji posebno se prisjetilo fra Ante Gašparića (1932.-2015.) neumornog širitelja Vojiske Bezgrešne komu je posvećen i prvi svezak »Spisa sv. Maksimilijana Kolbea« koji je objavljen uoči same proslave.

Pozdravljujući okupljene, provincijal fra Josip Blažević je podsjećajući na čovjeka koji je iskoraknuo iz stroja u paklu Auschwitza, sv. Maksimilijana M. Kolbea (1894.-1941.) naglasio, kako on nije bio nikakav »nadčovjek«. Još manje je bio preziratelj života ili kamikaza. »On je volio život, prihvaćao ga kao Božji dar. Nije ga izlagao pogibli, ludim vožnjama, cigaretama, alkoholu ili drogama. Ali kad mu se pružila prilika darovati svoj život u zamjenu za život bližnjega, oca jedne obitelji, hrabro je iskoraknuo iz stroja. Njegovi spisi, koje danas predstavljamo, otkrivaju nam duh koji ga je pokretao«.

Iškoraknuti iz hedonističkog stroja u kojeg nas je sunovratilo suvremeno sekularizirano društvo, iskoraknuti iz klišeizirane uloge koju nam je inscenirala sredina u kojoj živimo, iskoraknuti iz baruština malograđanštine i potrošačkog mentaliteta kojim nas zatupljuju reklame, iskoraknuti u obilje života (usp. Iv 10,11) pod cijenu žrtvovanja vlastitog života, herojski je čin za koji u sebi ne nalazimo snage a bez kojega nismo dostojni života, posvijestio je Blažević, te nastavio »ako želimo da naš život postane plodonosan, moramo iskoraknuti! Moramo napraviti prvi korak. Možda ne odmah veliki, poput Kolbeovog, nego prvi, lagani, mali. Svakom gigantskom iskoraku najprije prethode mali, lagani, prvi koraci. Svakom velikom padu prethode sitni, mali, padovi. Vrijedi isti zakon i na području svetosti«. Podsjetio je, kako je sv. Maksimilian putokaz svima koji traže smisao svoga života. »Današnji svijet vapi za svjedocima koji će utjeloviti evanđelje poput sv. Maksimilijana Kolbea, Božju riječ učiniti ‘vidljivom’ i ‘opipljivom’. Sv. Maksimilian Kolbe zorno je posvjedočio kako čovjek može ostati slobodan i u bunkeru Auschwitza, baš kao što je moguće i na slobodi vegetirati neslobodan, ovisan o Internetu i provodima, o svojim strastima, porocima, i zlim nagnućima. Istinska sloboda ostvaruje se kroz sebedarnu ljubav. Smisao kršćanskog života nije tek naslijedova-

nje Krista, nego preobrazba u Krista, postati 'alter Chiristus', drugi Krist, kako bi obožili ljudsku narav i oplemenili ovaj svijet», rekao je fra Blažević, te ukazao na knjigu Raffaela Di Muro »Trijumf ljubavi« koja je tiskana za ovu prigodu.

Promicatelj Udruge Vojska Bezgrešne u Bosni i Hercegovini vlč. Vladislav Žarko Ošap prisjetio se početaka oživljavanja rada udruge u Hrvatskoj poglavito zahvaljujući fra Gašpariću, kada su se u učlanjivati i zainteresirani iz BiH, gdje pak od 2006. počinje djelovati Nacionalni centar Vojske Bezgrešne. Pojasnio je, kako je to započelo u Drvaru gdje je tada bio župnik. »Moja želja kao župnika o proslavi 100 godina župe bila je, da proslava ne bude nešto što traje tek nekoliko dana, nego da nešto ostane i tako je došlo do pokretanja Vojske Bezgrešne u BiH koja danas u 40 župa ima oko 900 članova«.

Počelo prije stotinu godina šestoricom prevođeni fra Maksimiljanom, a danas govorimo o šest milijuna. No, nastavio je »mi dobro znamo da brojevi ne znače, ne ču reći ništa, no nije važan broj, nego duh. A po čemu se jedna udruga može mjeriti? Snaga udruge počiva na duhu i svetosti ute-meljitelja. A može li netko biti veći iz naših redova, nego onaj za koga se kaže da je ljubavlju i sebedarjem u Drugom svjetskom ratu, u vrijeme zločina spasio obraz čovjeka? Bogu hvala da mi pripadamo tomu duhu, i da u nama djeluje i da smo vođeni upravo njegovim riječima i poticajima da nema toga dobrog djela kojega ne može učiniti uz pomoć Bezgrešne. Tu je naša nada i naša sigurnost upravo u ovakvom svijetu. Neka nas prati duh, da čujemo Maksimilijana i danas«.

U nastavku akademije prikazan je film »Militia Immaculatae« u produkciji Slovenske provincije sv. Josipa franjevaca konventualaca u produkciji Studio Siposh.

U uvodnoj riječi provincial Slovenske provincije fra Milan Kos je istaknuo, kako je nedavno u Sloveniji održan susret članova Vojske Bezgrešne. Tom prigodom, a o 100. obljetnici utemeljenja Vojske Bezgrešne prema idejnou projektu fra Danila Holca, OFMConv. napravljen je 6' film o sv. Maksimilijanu Kolbeu i Vojsci Bezgrešne. Hrvatski franjevci konventualci iskazali su želju da se film prevede na hrvatski jezik.

Radosni smo radi toga. Pogledajte i vi film, predložite ga i drugima, možda nekoga oduševite za Kolbea i Bezgrešnu, te tako bude pravi apostoli Bezgrešne, rekao je fra Kos.

Na akademiji je pročelnik Katedre dogmatske teologije KBF-a i predstojnik Hrvatskoga mario-loškoga instituta dr. sc. fra Ivan Karlić, OFMConv. predstavio upravo tiskan prvi svezak »Spisa sv. Maksimilijana Kolbea« u kojem su na nešto manje od 1400 stranica sakupljena Kolbeova pisma.

Znakovitim je ukazao na podudarnost, da se »Spisi« u hrvatskom prijevodu objavljaju o 100. obljetnici utemeljenja Vojske Bezgrešne koju je utemeljio sv. Maksimilijan Kolbe kako bi promicao ljubav prema Bogu, ljubav prema Bezgrešnoj i ljubav prema svim ljudima.

Naglasio je, djelo pruža puno informacija za rekonstrukciju i produbljivanje životnih zbivanja oko sv. Maksimilijana, ali jednako tako pruža i otkriva dubine Kolbeovog unutarnjeg duhovnoga života i danas nama daje prigodu aktualizirati, posadašnjiti njegov apostolat, njegovo poslanje, njegove namisli, ideje. »Sve to je bogata baština koja se nudi na hrvatskom jeziku za članove Vojske Bezgrešne, ali i za svakog čovjeka, vjernika koji želi učiniti nešto dobro za sebe i nešto dobro za svog bližnjeg« rekao je Karlić, te podsjetio kako su ti »Spisi« do danas bili dostupni na samo četiri jezika: na poljskom, talijanskom, španjolskom i engleskom.

U Kolbeovim spisima nalazimo pisma, zapisе, kronike, razna Kolbeova razmatranja i sve to razvrstano kronološkim redom za svaku od ovih kategorija. »Kronološki sadržaj je od velike pomoći i od velike važnosti. Čitajući ove tekstove i razmatrajući poniremo u duboko duhovno isku-stvo sv. Maksimilijana, počevši od osnutka Vojske Bezgrešne, izdavanje 'Vitez Bezbrešne', izgradnje gradova Bezgrešne u Poljskoj i u Japanu, pa sve do dramatičnog uhićenja u Auschwitzu gdje je završio kao mučenik ljubavlju«.

Na pitanje »zašto i čemu spisi, odnosno čemu oni danas služe« posvijestio je, kako u današnje vrijeme u kojem je moderni čovjek opijen individualizmom, egoizmom i relativiziranim vrijednostima, jer je došlo do konfuzne spoznaje o svojoj slobodi vanja unijeti zrno evanđelja, a to je temeljno poslanje Crkve i kršćana.

Jedan od odgovora na problematiku suvremenoga svijeta i suvremenog čovjeka svako su ovi »Spisi«. Ne samo zato što u njima nalazimo problematiku sličnu današnjoj, Kolbeovi spisi odgovor su posebice za naše vrijeme jer prije svega u njima susrećemo čovjeka, velikog čovjeka, redovnika, svećenika, konačno susrećemo sveca koji je itekako znao biti okrenut svome svijetu, ali u isto vrijeme znao se uzdignuti iznad toga svijeta znao se okrenuti Bogu, i u Bogu nalaziti nadahnuće za odgovore na problematiku svoga svijeta, svoga vremena, svoga čovjeka. Zato bi se usudio reći, da nas ovi Kolbeovi spisi potiču da svoj duh okrenemo problematici koju živimo, ali u isto vrijeme da se okrenemo prema onome što je Božje, da se okrenemo prema Isusu Kristu, i njegovo Majci Mariji kako bi tom zemaljskom ucijepili nešto posebno, kako bi tom zemaljskom dali drugačiji okus, okus evanđeoske, kristovske, marijanske ljubavi. A ljubav je snažna i dugotrajna samo odmah kada je u Bogu utemeljena, kada koristi ona sredstva koja su u suglasju sa evanđeljem, To je mudrost koju je sv. Maksimilijan našao i živio do kraja, naglasio je Karlić, te dodao uvjerenje kako su djela poput »Spisa« obogaćenje za hrvatsku, društvenu, teološku, duhovnu i kulturnu scenu.

Na kraju akademije riječ zahvale izrekao je nacionalni duhovni asistent Vojske Bezgrešne fra Zdravko Tuba.

Stil života sv. Maksimilijana nas uči prihvatići ono što je bilo temelj u njegovom životu: molitva i posveta Bezgrešnoj. Ovo je mjesto gdje snovi postaju stvarnost. Put od molitve do misije. Apostolat koji nema limita, vremena ni mjesta. Evangelizacijsko djelovanje Crkve nastavak je Marijina majčinskoga poslanja. Vojska Bezgrešne znači »vesti Mariju u srca«, kako bi ondje vršila svoje duhovno majčinstvo: »lijepa li poslanja, zar ne« – reći će sv. Maksimilijan. U liku Bezgrešne možemo prepoznati sebe. Možemo uvidjeti koji je naš poziv. Što je onda potrebno, pita se sv. Maksimilijan i daje odgovor: Mi, naše duše, duhovno obogaćivanje, rast u milosti, to jest – svetosti! Ne varajmo se! Ni stručnost ni naobrazba ni veliko znanje – sve to nije bitno, sve to pripada drugom redu vrijednosti. Pravi je napredak ili duhovan, ili ga nema. Ako sve to što mi danas radimo, sutra nestane, ako nas vjetar raznese kao lišće u jesen, neće biti neuspjeh ako ponesemo sa sobom izgrađene duše, prožete

svetištu, uvijek predane volji Boga i Bezgrešne. To je trajno cvjetanje, bujanje života i pod prijetnjom progonstva i u vatri trpljenja i u plamenovima kušnje. Sve što mi radimo ide za tim da posvetimo sebe kako bi – izražavajući dobrotu i svetost, ljubav i snagu – prenijeli iskre Božje dobrote na sve duše. Samo živa vatra svijetli i grijе. Od života se prenosi život. Samo ljubav stvara, poručio je fra Tuba, te zahvalio svima koji rade na promicanju Vojske Bezgrešne u Hrvatskoj.

Odlomke iz »Spisa« kazivao je fra Ivan Bradić, a u glazbenom djelu sudjelovali su sopranistica Adela Golac Rilović i dirigent i korepetitor Sion Dešpalj, a program je vodila Tanja Popec.

GOVOR PROVINCIJALNOG MINISTRA NA SVEČANOJ AKADEMIJI

ISKORAKNUTI IZ STROJA

Čovjek koji je iskoraknuo iz stroja u paklu Auschwitza, sv. Maksimilijan M. Kolbe (1894.–1941.), nije bio nikakav »nadčovjek«. Još manje je bio preziratelj života ili isilistička kamikaza. Ne. On je volio život, prihvaćao ga kao Božji dar. Nije ga izlagao pogibli, ludim vožnjama, cigaretama, alkoholu ili drogama. Ali kad mu se pružila prilika darovati svoj život u zamjenu za život bližnjega, oca jedne obitelji, hrabro je iskoraknuo iz stroja. Njegovi spisi, koje danas predstavljamo, otkrivaju nam duh koji ga je pokretao.

Iskoraknuti iz hedonističkog stroja u kojem nas je sunovratilo suvremeno sekularizirano društvo, iskoraknuti iz klišeizirane uloge koju nam je inscenirala sredina u kojoj živimo, iskoraknuti iz barutina malograđanštine i potrošačkog mentaliteta kojim nas zatupljuju reklame, iskoraknuti u obilje života (usp. Iv 10,11) pod cijenu žrtvovanja vlastitog života, herojski je čin za koji u sebi ne nalazimo snage a bez kojega nismo dostojni života.

Treba nam iskoraknuti iz stroja. Iskoraknuti iz uobičajenosti. Iskoraknuti iz klišeja ovoga svijeta. Iskoraknuti iz mentaliteta sebičnosti i samosažaljenja... Iskoraknuti iz lôgôra mržnje i nepraštanja u koje nas je, sve odreda, zabetonirala današnja civilizacija. Treba nam, dakle, iskoraknuti. Imamo

li Kolbeove hrabrosti napraviti taj iskorak? Ili nas strah za vlastito preživljavanje paralizira? Strah pred montiranim procesima medijskih spletki, strah od prezira svijeta, njegovog neprihvatanja i izolacije, strah od obeščaćenja vlastite časti... To nam prijeći đavolski strah koji usmrćuje polet koji je u nama razbudio Isusov poziv. U suvremenim »disko bunkerima« lascivnih plesova i »plinskim komorama« besramnih prizora, tom cvijeću što uspijeva na ivici pakla, zagađivači duha truju naš nadnaravni život darovan nam u sakramantu krštenja. Ovaj svijet, poput aždaje, čeka da nas proždere ako napravimo hrabri Kolbeovski iskorak. Oh, kako je teško iskoraknuti, lamentiraju slabići. I imaju pravo! Teško je umrijeti! Međutim, »ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod.« (Iv 12, 24). Ako želimo da naš život postane plodonosan, moramo iskoraknuti! Moramo napraviti prvi korak. Možda ne odmah veliki, poput Kolbeovog, nego prvi, lagani, mali. Svakom gigantskom iskoraku najprije prethode mali, lagani, prvi koraci. Svakom velikom padu prethode sitni, mali, padovi. Vrijedi isti zakon i na području svetosti. Predati svoj život u zamjenu za život bližnjega, da bi obitelji vratio glavu, za sv. Maksimilijana Kolbea bio je sasvim logičan iskorak, nakon mnoštva malih, ali junačkih, koje je načinio u svome životu, od izbora dvoju kruna u djetinjstvu, do trijumfa ljubavi u paklu Auschwitza. Već kao dječak svoj je život darovao Bogu, po Bezgrešnoj. Kao mladić svoj je život darovao redovničkoj zajednici franjevaca konvencionalaca. Kao svećenik svoj je život darovao Crkvi. Posljednjim iskorakom proslavio je Boga, spasio čast ljudskog roda dvadesetog stoljeća, oplemenio čovječanstvo. Tako je iskorak, po iskorak, svakim danom bivao sve bliže herojskom iskoraku koji ga je proslavio. Nije posustao. Svakodnevne prepreke pobjeđivao je malim iskoracima, ponavljajući riječi sv. Pavla: »Sve mogu u Onome koji me jača« (Fil 4,13).

Eto ideala članova Vojske Bezgrešne! Putokaza svima koji traže smisao svoga života. Načiniti iskorak, jedan danas, drugi sutra... i tako do posljednjega, neopozivog žrtvovanja vlastitoga života. Sveti Maksimilijan Kolbe svojim je činom ljubavi uprisutnio Boga u paklu Auschwitza; pokazao da Bog postoji, da je Bog živ, i da nije prestao ljubiti. Bližnjemu je ustupio mjesto u carstvu života. Radi

toga je njegovo svjedočanstvo tako snažno odjeknulo diljem svijeta. Današnji svijet vapi za svjedocima koji će utjeloviti evanđelje poput sv. Maksimilijana Kolbea, Božju riječ učiniti »vidljivom« i »opipljivom«. Sv. Maksimilijan Kolbe zorno je posvjedočio kako čovjek može ostati slobodan i u bunkeru Auschwitza, baš kao što je moguće i na slobodi vegetirati neslobodan, ovisan o Internetu i provodima, o svojim strastima, porocima, i zlim nagnućima. Istinska sloboda ostvaruje se kroz sebedarnu ljubav. Smisao kršćanskog života nije tek naslijedovanje Krista, nego preobrazba u Krista, postati »alter Chiristus«, drugi Krist, kako bi obožili ljudsku narav i oplemenili ovaj svijet. Knjiga Raffaela Di Muro, *Trijumf ljubavi*, koju smo tiskali za ovu prigodu, to već svojim naslovom zorno ilustrira. To je ideal članova Vojske Bezgrešne! »Samo ljubav stvara!«

Stoga, na početku ove svećane akademije, o Danu provincije, još vas jednom sve najsrdaćnije pozdravljam s iskrenom željom da nas prožme duh Bezgrešne koji ižarava sa svake stranice *Kolbeovih spisa*. I čestitam Dan provincije!

MLADA MISA

FRA IVANA LOTARA

Vinkovci, 2. srpnja 2017.

Uvod

a) Poštovani i dragi vjernici, ovo sigurno još niste doživjeli, da jedan zlatomisnik od prošle godine propovijeda jednom mladomisniku. Ne malo sam se iznenadio, kad me fra Ivan, mladomisnik, zamolio još prošle godine, da mu propovijedam na Mladoj Misi. Rekoh mu: »Dragi fra Ivane, pa to ne ide zajedno, da Ti ja koji sam u godinama i koji sam proslavio Zlatnu Misu, 50. obljetnicu svećeničkog ređenja, da Ti propovijedam na Tvojoj Mladoj Misi.« No, fra Ivan je bio uporan i morao sam popustiti. – Prisjećam se jednog čovjeka, koji je već bio u godinama. On i njegova obitelj morali su u Domovinskom ratu napustiti svoje obiteljsko ognjište i više se nije mogao tamo vratiti. Nagovarali su ga prijatelji da sagradi kuću u mjestu gdje je došao s obitelji. A on im je odgovorio: »Ljudi u mojim godinama umiru, a vi mene nagovarate da sagradim kuću«. No, jedan njegov prijatelj bio je uporan. I taj stariji gospodin sagradio je na koncu kuću, i to dobru kuću. Eto, dragi fra Ivane, Ti si želio i ponukao me da Ti propovijedam na ovoj Misi. I u tome se uspio. E sada, hoću li ja ispuniti Tvoja očekivanja i očekivanja ovoga Božjeg puka, u to nisam siguran.

b) A sada sve vas ovdje prisutne pozdravljam pozdravom sv. Franje Asiškoga: »Gospodin vam dao mir!« Da, neka nam svima dobri Bog udijeli svoj mir! Pozdravljam našega dragog mladomisnika fra Ivan Lotara! Pozdravljam njegove užu i širu rodbinu. Pozdravljam ovdje prisutnu braću svećenike! Pozdravljam sve vas dragi Vinkovčani i Vinkovčanke!

c) O kako je radostan ovaj trenutak, ova Mlada Misa kojoj se raduje i zemљa i nebo. Da, u njoj se kao i u svakoj sv. Misi spajaju nebo i zemљa. Isus Krist svojom mukom, smrću i uskrsnućem sve povezuje. Mlada Misa je izvanska manifestacija čina svećeničkog ređenja, koje je naš mladomisnik primio prije dva tjedna. I treba ovaj događaj sve-

čano proslaviti, najsvečanije, kako je govorio moj profesor o. Bonaventura Duda. Tako ga svečano proslaviti da odjekuje tijekom cijelog cijelog svećeničkog života.

Homilija

1) Dragi mladomisnič fra Ivane, zajedno s Tobom sada zahvaljujem dobrom Bogu, Isusu Kristu, koji te odabrao, izabrao za svog apostola, za svog svećenika! Zašto je on odabrao tebe, mene i svakoga drugog svećenika, to mi ne znamo. Marko evanđelist je zapisao da je Isus izabrao za apostole one koje je htio. Jednostavno koje je htio. Kod ovog izbora nema nikakvih naših ljudskih zasluga. U našoj je volji jedino bilo da li ćemo se odazvati njegovom pozivu ili nećemo. Apostoli su se odazvali. Ali čitamo u evanđelju da je, nažalost, bilo i onih koji su odbili taj Isusov poziv. Jest, ti si fra Ivane učinio jednu žrtvu, kad si se odazvao Njegovom pozivu da ga izbližega slijediš, da budeš njegov redovnik i svećenik. Ali Isus Krist je tebi učinio mnogo više. Pokazao ti je svoju ljubav, kada te odabrao za svoga svećenika, posrednika između Njega, Isusa Krista i ljudi, da budeš njegova produžena ruka na ovoj zemlji, da činiš ono što je on činio za vrijeme svoga zemaljskog života.

2) Dostojanstvo svećenika je veliko. On ima dužnost naviještati Radosnu vijest spasenja; on ima vlast pomirivati ljudе s Bogom u sakramenu tu isповijedi. On čini prisutnim Isusa Krista po sv. Misi među nama ljudima pod prilikama kruha i vina. Sv. Franjo Asiški govorio je: »Kad bi se dogodilo da sretnem kojeg sveca koji dolazi s neba i zajedno s njime kakva siromašna svećenika, najprije bih iskazao počast svećeniku i požurio bih da mu poljubim ruku. Rekao bih: 'Daj, počekaj, sv. Lovro (bio je đakon kao i sv. Franjo), jer ove ruke dotiču Riječ života i imaju nešto nadljudsko« (2Čel 201).

3) Svećenik je u prvom redu navjestitelj evanđelja, Radosne vijesti spasenja, navjestitelj Božje ljubavi prema nama ljudima, navjestitelj Isusa Krista, jedinog Spasitelja svijeta. Isusova riječ upućena apostolima prije uzašašća na nebo odzvanja u ušima svakog svećenika. »Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se« (Mk16, 15-16). Sv. Pavao apostol koristio je svaku priliku da naviješta Isusa Krista ljudima. Najprije je odlazio u židovske sinagoge i tamo naviještao evanđelje. A potom gdje mu se pružila prilika. Tako, kad je došao u Atenu, raspravljao je s Židovima u sinagogi. A potom govorio je na trgu (tržnici) svaki dan s onima koji su se ondje zatekli (usp. Dj 17, 17). I na koncu govorio je i grčkim filozofima na Areopagu.

4) Ovo što mi svećenici činimo, kada propovijedamo vjernicima u crkvi na nedjeljnoj Misi, nipošto nije dovoljno. To je potrebno, ali nije dovoljno. Pogotovo danas, kada manji broj kršćana, krštenih osoba dolazi na Misu, oko 10% ili 20%. A što je s onih 80% ili 90% posto, koji se priznaju kršćanima, a ne žive kršćanski? Mi smo poslani i njima. A da ne govorimo o onima koji nisu kršćani. A poslani smo i njima. Tijekom moga svećeničkog života taj problem me uvijek mučio i sada muči. Jesam li ispunio svoju dužnost naviještanja evanđelja, ako nedjeljom propovijedam na Misi? Svjestan sam toga da nisam ispunio ovu dužnost. Ta poslan sam svim ljudima da im naviještam Božju ljubav prema čovjeku. Kako to učiniti? Ne znam. Da treba tražiti nove putove i načine naviještana evanđelja, u to nema sumnje. Papa Franjo često ponavlja nama svećenicima, da trebamo ići

na periferije, da trebamo ići ljudima koji su negdje na periferiji vjere u Boga, u Isusa Krista. A na periferiji su i oni koji nisu čuli za Isusa Krista. Dakako, da mi svećenici u tom pogledu ne možemo mnogo učiniti. Ali trebali bismo se ugledati na misionare u misijama. oni ospozobljavaju katehiste, koji naviještaju evanđelje ljudima koji nisu čuli za Isusa Krista. Tako bismo i mi svećenici trebali u Zapadnim zemljama, u kojima je nekada kršćanstvo cvalo, a sada izumire, ospozobljavati vjernike laike, da oni budu navjestitelji evanđelja, Radosne vijesti. I hvala Bogu ima tih pokušaja. Bog uvijek šalje svoje nove vjerovjesnike. U Brazilu vjernici laici u grupama obilaze ulice u gradovima i kucaju na vrata vjernika, tumače im vjeru, bude ih iz vjerske pospanosti. Nove, sadašnje generacije svećenika trebale bi na ovom području mnogo više učiniti nego što smo činili mi stariji svećenici.

5) Uz evangelizaciju idu pod ruku i Caritas, pomaganju ljudima u materijalnim poteškoćama, pomaganje siromasima i bolesnicima, onima zadrnjima u društvu. To su činili apostoli, to je činila prva Crkva, to čine i sada misionari u misijama. to je na poseban način činila sveta Majka Terezija iz Kalkute, sv. Franjo Asiški i drugi sveci. Gladan čovjek ne može slušati navještaj evanđelja. Treba ga najprije nahraniti, pomoći mu da sam zarađuje svoj kruh. Upravo to čine i današnji misionari u misijama. Za vrijeme Domovinskog rata Crkva u Hrvatskoj je na tom području položila dobar ispit: pomagala je ljudima u njihovim potrebbama ne gledajući na naciju i vjeru. Svima je pomagala. Svećenici trebaju imati sluha i brigu za potrebitе, posebno za obitelji s brojnom djecom, za majke ili očeve koji su ostali sami s djecom. Dakako, Caritas uključuje i bolesnike. Sigurno, svećenik neće moći sve to sam raditi. Ali on mora biti motor koji će sve to pokretati i ospozobljavati vjernike da mu u tom poslu pomažu, da preuzmu u svoje ruke što i spada na njih.

6) Jedan svećenik je ispravno napisao, da svećenikova svetost ili propast počinje na oltaru, za oltarom. A to znači, kako se on odnosi prema sv. misi, euharistiji. Svećenik ima vlast dozvati Sina Božeg-a i sina Čovječjega, Isusa Krista, da u Misi dođe pod prilikama kruha i vina na oltar. I to je istina. Po svećenikovim riječima »Ovo je tijelo moje ...« i »Ovo je krv moja ...« Isus doista silazi, dolazi na

oltar. I to živi Krist. Krist žrtvovani na križu i Krist uskrsli od mrtvih. Ako svećenik dubokom vjerom vjeruje u Kristovu prisutnost na oltaru, onda ne može nipošto ostati ravnodušan. Kristova prisutnost, Kristovo tijelo i krv kojim se hrani svećenikova duša djeluje na njega, čini od njega sveca. Ali, ako svećenik s malo vjere ili s vjerom koja postaje rutina pristupa ovim svetim tajnama, onda sv. Misa može za njega postati kamen spoticanja. Zato svećenik treba slaviti sv. Misu s dubokom vjerom u Kristovu prisutnost, u njegovu veliku ljubav, koja se očituje u svakoj sv. Misi. Kako su sveci duboko proživljivali sv. Misu, kao sv. Ivan Vijanej, arški župnik pa sv. Josip Kupertinski, pa sv. Pio iz Pietrelcine, sv. Leopold Mandić i drugi sveci. Kako je sv. Franjo Asiški s dubokom vjerom proživljavao sv. Misu! Franji životopisac Toma Čelanski zapisao je da je Franjo »prema sakramentu Gospodinova Tijela plamlio žarom sviju srdaca. Beskrajno je bio zadvljen pred onim dostojanstvom i pred najveličanstvenijom ljubavlju« (2Čel 201).

7) Izdvojio bih još sakrament pomirenja, sv. ispovijedi u kojoj svećenik treba pokazivati svu ljubav nebeskog Oca prema onima koji se vraćaju Bogu, Isusu Kristu, Crkvi, vjeri. Svećenik treba u ispovjedaonici biti beskrajno blag kao što je Isus bio blag prema grešnicima koji su se vraćali svom Bogu. Kao što je bio blag onaj milosrdni otac u Isusovoj prispodobi o sinu koji je potrošio sve svoje imanje živeći razvratno, pa se vraća svom ocu. Ispovjedaonica treba biti povlašteno svećenikovo mjesto. Dakako, s blagošću svećenika u ispovjedaonici ide i razboritost i Božja mudrost.

8) Ovdje bismo mogli govoriti i o drugim sakramentima, kao o krštenju, o vjenčanju, o bolesničkom pomazanju, o pripremi za ispovijed i pričest, pa o sprovodima, ali to bi nas daleko odvelo. No ipak moram ovdje naglasiti potrebu raspoloživosti za ekumenizam i dijalog. To od nas traži Crkva našeg vremena. Znati se približavati i drugim kršćanima koji nisu katolici. I znati razgovarati s ljudima koji nisu kršćani, pa i s onima koji ne vjeruju u Boga. Ako nećemo moći uspostaviti razgovor, onda trebamo za njih moliti.

9) Dragi mladomisniče fra Ivane, želim da u Tvom svećeničkom radu bude prisutan sv. Franjo

Asiški, koji nije bio svećenik nego đakon, ali ima što reći i svećenicima. Želim da te prati Franjino siromaštvo, Franjina jednostavnost, radost, dobrota i ljubav prema svima. Da budeš otvoren prema svima koji će trebati tvoju duhovnu, pa i materijalnu pomoć. Djeca kojima ćeš predavati vjerouau pamtit će te kasnije u životu po dobroti i ljubavi koju si imao prema njima. Neka vjernici u tebi prepoznaju sv. Franju Asiškoga. S franjevačkim oznakama u svećeničkom životu povezan je i rad s Franjevačkim svjetovnim redom. A za nas franjeve konventualce i rad s Vojskom Bezgrješne Djevice, koju nam je ostavio u baštinu sv. Maksimilijan Kolbe. »Po Mariji k Isusu«. Marija je rodila Isusa Krista, Sina Božjega i Sina Čovječjega. Ona ga rađa i danas u dušama koje se njoj posvećuju, koje sve predaju u svom životu u njezine ruke. Najbolji primjer za to je sv. Maksimilijan Kolbe. Marija, Bezgrješna Djevica dovela ga je do vrhunca svetosti, da je dao svoj život za brata čovjeka. Tvoj apostolat, dragi fra Ivane, trebao bi biti prožet duhom sv. Franje Asiškoga i duhom franjevaštva. I kao takav trebao bi biti prepoznatljiv.

10) I još nešto vrlo važno. Svećenik treba biti potpuno Božji čovjek, čovjek molitve, čovjek čitanja, razmatranja i poniranja u Božju riječ. Sveti pismo treba biti uvijek uz njega. Treba ga čitati i razmatrati dan i noć. Molitva časoslova treba postati doista molitva, a ne samo obveza koju ču na brzu ruku čitanjem riješiti. I molitva Gospine krunice treba imati važno mjesto u životu svećenika. Svećenik je čovjek za druge, pa treba mnogo moliti za druge, za one koji su mu kao svećeniku povjereni. Ali i za one koji su daleko i od vjere i od Boga. – I pokora treba zauzimati mjesto u životu svećenika. Pokora kojom će svećenik krotiti svoje tijelo. Ali i pokora za druge, za obraćenje ljudi. Ima stvari koje se mogu pobijediti, kako kaže Isus, samo molitvom i pokorom.

11) Dragi fra Ivane, ne boj se, ničega se ne trebaš bojati! Isus Krist je s tobom, naša nebeska Majka Marija, Bezgrješna Djevica je s tobom. Podi u miru u svoju svećeničku službu! Bog te blagoslovio! – A u vaše molitve, dragi vjernici, preporučujemo našeg mladomisnika fra Ivana i sve svećenike.

napisano - objavljeno

Karlić, Ivan: Hrvati i teologija nakon Tridentskog sabora (1545.-1563.), u: Zrinka BLAŽEVIĆ – Lahorka PLEJIĆ POJE (ur.), *Tridentska baština: katolička obnova i konfesionalizacija u hrvatskim zemljama*. Zbornik radova znanstvenog simpozija održanog u Zagrebu, 6.-7. XII. 2013., Zagreb, 2016., str. 65-81.

LJUDEVIT ANTON MARAČIĆ, *Prisutnost franevaca konventualaca u Slatini (1941.-1948.)*, u: »Svećenik Julije Buerger (1885.-1944.) i njegovo vrijeme«, Slatina 2017., zbornik radova, Matica hrvatska ogrank Slatina, str. 184-199;

LJUDEVIT ANTON MARAČIĆ, *I viaggi del ministro provinciale dei minori conventuali attraverso l'Istria (1559-1827)*, in: ATTI CRS, vol. XLVI Rovigno 2016, pp. 391-426.

Ljudevit Anton Maračić: Zajedništvo u radošti. Razmišljanja u društvu s papom Franjom, u: »Posvećeni život«, broj 37-38, god. 20-21 (2015.-2016.), str. 21-33.

Rafaello Di Muro, *Trijumf ljubavi.*

Spisi sv. Maksimilijana Kolbea, Pisma, Sv. I.

naši pokojni

+ Blaško BRČINA, brat našega fra Stjepana Brčine. Sprovod je bio 29. srpnja 2017.

+ Iva – Ivanka ROŠČIĆ, sestra našega fra Nikole Mate Roščića. Sprovod je bio 6. kolovoza 2017.

premještaji

Fra Ivan M. Lotar, mladomisnik, premješten je u samostan sv. Antuna Padovanskog u Sisku i imenovan župnim vikarom župe sv. Josipa Radnika u Sisku.

Fra Michael Pavić je razriješen službe župnika u župi sv. Maksimilijana Kolbea i premješten u samostan sv. Antuna Padovanskog u Vinkovcima.

DATUMI PROVINCJSKIH DOGAĐANJA 2018.

3.-5. studeni 2017.	Dani otvorenih vrata Klerikata
5.-9. studeni 2017.	Beč – Susret provincijala CEF-a
14. studeni 2017.	Šibenik – Proslava sv. Nikole Tavilića
24. studeni – 3. prosinca 2017.	Franjevačke pučke misije u Sisku
8. prosinca 2017.	Svetkovina Bezgrešne
1. siječnja 2018.	Nova godina
5.-7. siječnja 2018.	Duhovna obnova za ministrante
23.-25. siječnja 2018.	58. Teološko-pastoralni tjedan u Zagrebu (Veritas prisutan)
26.-27. siječnja 2018.	Plenarna sjednica VFZ-a u RH i BiH u Dubravi
2. veljače 2018.	Dan posvećenog života
14. veljače 2018.	PEPELNICA
4.-9. veljače 2018.	I. turnus duhovnih vježbi u Zagrebu
19.-23. veljače 2018.	Redoviti provincijski kapitul (I. dio)
17. ožujka 2018.	Veritasovo hodočašće u Padovu
1. travnja 2018.	USKRS
3.-7. travnja 2018.	Juniorentreffen (Schwarzenberg)
6.-8. travnja 2018.	Provincijski susret mladih
9.-13. travnja 2018.	Redoviti provincijski kapitul (II. dio)
21. travnja 2018.	Veritasovo hodočašće u Padovu
21.-22. travnja 2018.	Split – Provincijski susret ministranata
22. travnja 2018.	Svjetski dan molitve za duhovna zvanja
28. travnja – 1. svibnja 2018.	Hodočašće putovima sv. Nikole Tavilića u BIH
1. svibnja 2018.	SISAK – Proslava 50 godina župe
12./13. svibnja	Veritasovo hodočašće u Padovu s noćenjem
13. svibnja 2018.	Majčin dan
15. svibnja 2018.	Međunarodni dan obitelji
20. svibnja 2018.	DUHOVI
20.-27. svibnja 2018.	Franjevačke pučke misije u vinkovačkom Novom Selu
21.-25. svibnja 2018.	Konferencija CEF-a u Bacau (Rumunjska)
31. svibnja 2018.	TIJELOVO
8.-10. lipnja 2018.	IV. Festival kršćanskog kazališta
9. lipnja 2018.	Veritasovo hodočašće u Padovu Svećeničko ređenje u katedrali
17.-22. lipnja 2018.	II. turnus duhovnih vježbi u Cresu
22. lipnja 2018.	Dan antifašističke borbe
23.-29. lipnja 2018.	POLJSKA – Hodočašće »Stopama sv. Maksimilijana Kolbea«
24.VII.-26.VIII. 2018.	Izvanredni generalni kapitul (Nemi-Italija)
25. lipnja 2018.	Dan državnosti
9.-16. srpnja 2018.	Franjevačke duhovne vježbe na Cresu za mlade
2.-12. kolovoza 2018.	Susret obitelji VB u Cresu

12.-19. kolovoza 2018.	Giovani verso Assisi
15. kolovoza 2018.	Velika Gospa
21.-26. kolovoza 2018.	IX. svjetski susret katoličkih obitelji, Irska-Dublin
29.VIII.-8.IX. 2018.	Veritasovo hodočašće sv. Katarini Laboure
15.-16. rujna 2018.	Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu
22. rujna 2018.	Veritasovo hodočašće u Padovu
30. rujna 2018.	Dan Provincije (Nedjelja) Proslava u ponедjeljak?!
4. listopada 2018.	Svetkovina sv. Franje Asiškoga
8. listopada 2018.	Dan neovisnosti
8.-12. listopada 2018.	Konferencija CEF-a Njemačka
14.-19. listopada 2018.	III. turnus duhovnih vježbi u Splitu
27. listopada 2018.	Veritasovo hodočašće u Padovu
1. studeni 2018.	Svi Sveti
14. studeni 2018.	Šibenik – Proslava sv. Nikole Tavilića
8. prosinca 2018.	Svetkovina Bezgrešne
25. prosinca 2018.	Božić
23.-27. lipnja 2019.	Juniorentreffen – Hrvatska
29.V.-29.VI. 2019.	Redoviti Generalni kapitul u Asizu (Rim)

